

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

Nr. 5

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

7 JANUARI 1991

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	191
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	193
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	193
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	202
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	202
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	204
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	206
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	208
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	216
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	218
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	220
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	223
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	223
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	223
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	231
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	237
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)	
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	240
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	240
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	248
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	248
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	250
REGISTER	254

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

**Vraag nr. 11, 6, 31, 6, 3, 32, 46, 6, 32, 7, 33
van 21 november 1990
van de heer M. DIDDEN**

respectievelijk tot

De heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak een beroep gedaan op externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studiebureaus, softwarehuizen enzovoort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen bekomen ?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel ?

2. Welke zijn de instellingen waarop beroep werd gedaan ? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische personen kennen ?

3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd ?

4. Welk is het resultaat van de consultatie geweest : opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten, voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten ?

5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een extern bureau en niet aan de administratieve diensten ?

6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen ? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd ?

7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken bij de toewijzing van deze opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

Gezien de omvang van de mij door de leden van de Executieve verstrekte informatie wordt het gecoördineerde antwoord rechtstreeks aan het geachte lid toegezonden.

**Vraag nr. 12
van 4 december 1990
van de heer A. LARIDON**

Maaltijdcheques — Onenigheid over de wettigheid

Via de media, dagbladen en TV-uitzendingen, zoals de zevende dag, stel ik vast dat er ernstige meningsverschillen bestaan tussen de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, de heer Luc Van den Bossche en de nationale Minister van Tewerkstelling en Arbeid, de heer Luc Van den Brande, in verband met de invoering van de maaltijdcheques.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen :

1. of de invoering van de maaltijdcheques in overeenstemming is met de wettelijke beschikkingen (koninklijk besluit van 1965), hetgeen volgens de nationale Minister van Arbeid en Tewerkstelling niet het geval is ;

2. of deze maaltijdcheques in feite geen fraudebons zijn ;

3. of de toepassing die men er vandaag van maakt in overeenstemming is met de werkelijke bedoelingen van deze maaltijdcheques ;

4. of het niet absurd is dat deze maaltijdcheques door het onderwijzend personeel niet mogen worden gebruikt in de respectieve schoolrestaurants ?

Antwoord

Ter uitvoering van het protocol van 28 september 1990 betreffende de sectoriële sociale programmering voor de jaren 1990, 1991 en 1992 werden onder meer volgende beslissingen getroffen.

1) Sector „Diensten en Instellingen”

Invoering van maaltijdcheques vanaf 1 november 1990 ten bedrage van 3.000 frank netto voor elke full-time werknemer. Dit geldt als een nieuw sociaal voordeel. Deze beslissing kreeg uitvoering via een besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990.

2) Sector „Onderwijs”

Met besluit van de Vlaamse Executieve van 5 december 1990 werd het koninklijk besluit van 23 oktober 1979 houdende toekenning van een eindejaarstoelage aan sommige titularissen van en ten laste van de Schatkist bezoldigd ambt geschorst voor wat het „Onderwijzend personeel” betreft. Op dezelfde dag trof de Vlaamse Executieve een besluit tot regeling van de toekenning van maaltijdcheques aan de personeelsleden van het onderwijs en van de psyche-medisch-sociale centra georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Gelet op het feit dat enerzijds de bepalingen inzake het toekennen van een eindejaarstoelage worden geschorst, en anderzijds de toekenning van maaltijdcheques als een nieuw sociaal voordeel dient beschouwd, is de vraag of het koninklijk besluit van 1965 inzake het loon al of niet wordt toegepast irrelevant.

De toegekende maaltijdcheques kunnen geenszins als fraudebons worden bestempeld daar het volledig in overeenstemming met de richtlijnen van de Minister van Sociale Zaken en de Minister van Financiën gebeurt. Zij kunnen daarenboven enkel worden aangewend voor maaltijden en verbruiksklare voeding.

Het gebruik van maaltijdcheques is wettelijk verboden in de schoolrestaurants daar dit één der voorwaarden is voor het al dan niet toekennen van maaltijdcheques aan een personeelslid.

Vraag nr. 13
van 4 december 1990
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Deelstaat Tsjechië — Vertegenwoordiging Vlaamse Gemeenschap

De Vlaamse Executieve zou met de deelstaat Tsjechië een akkoord hebben gesloten om een vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap met zetel te Praag naar Tsjecho-Slovakije te zenden. Anderzijds zou de Franse Gemeenschap hetzelfde hebben gedaan met Slovaakije om iemand naar Bratislava (Pressburg) te zenden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. wat de juiste toedracht van de zaak is ;
2. of er hiervoor overleg is geweest met de Franse Gemeenschap ;

3. om welke reden nader contact wordt gezocht met het Tsjechische in plaats van met het Slovaakse gedeelte van Tsjecho-Slovakije ?

Slovakije kan in zijn historische evolutie, meer bepaald in zijn verhouding tot Praag, immers veel beter met Vlaanderen worden vergeleken dan met Wallonië, laat staan met het Frans-Belgische bestel.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De Vlaamse Executieve sloot geen akkoord, van gelijk welke aard, met de deelstaat Tsjechië.

Bij het voorbereiden en afsluiten van samenwerkingsakkoorden treedt de Vlaamse Executieve volledig autonoom op, zonder voorafgaand overleg met de andere Gemeenschappen.

Vraag nr. 14
van 7 december 1990
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Conferentie Parlementen van de EG — Procesbevoegdheid Europese regio's

In de slotverklaring van de Conferentie van Parlementen van de Europese Gemeenschap van 30 november 1990 werd het principe aanvaard van het sociaal en federaal Europa en werden de structuren ervan uitgetekend. Belangrijk daarin is de erkenning van het recht op culturele verscheidenheid van de regio's binnen Europa. De autonomie van de regio's werd evenwel niet doorgetrokken wat het Europese Hof van Justitie betreft : regio's kunnen niet voor het Hof worden gedaagd en omgekeerd kunnen de regio's zich niet wenden tot het Europese Hof. Deze mogelijkheid was nochtans opgenomen in de voorstellen van de Belgische delegatie. Er werd zelfs een amendement ingediend om in de tekst van de slotverklaring ook dit principe op te nemen, maar dit werd uiteindelijk niet gestemd.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij alsnog plannen heeft om ervoor te ijveren dat aan de regio's het recht wordt gegeven hun geschillen voor te leggen aan het Hof van Justitie.

Antwoord

Het streefdoel om aan de regio's het recht te geven geschillen die hun bevoegdheid betreffen voor te leggen aan het Hof van Justitie werd geenszins opgegeven.

Hierbij kan worden verwezen naar de resolutie die werd goedgekeurd op de Derde Conferentie van het Europa van de Regio's te Riva del Garda (24-25 oktober 1990).

Deze aangelegenheid werd tevens opgenomen in de nota die de nationale Regering aan het Overlegcomité Regering-Executieven van 11 december 1990 overmaakte in verband met de voorbereiding van de Inter-gouvernementele Conferentie over de Europese Politieke Unie.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 5
van 19 november 1990
van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Ontvangsten participaties GIMV — Controle Rekenhof

In het kader van haar derde functie participeert de Gewestelijke Investeringsmaatschappij (GIMV) voor rekening van het Vlaamse Gewest in verschillende ondernemingen. Gezien artikel 3 van de wet van 28 juni 1963 dienen de hieruit voortvloeiende ontvangsten (dividenden, verkoop van participaties) terug te vloeien naar de algemene ontvangstenrekening van het Vlaamse Gewest. In tegenstelling tot de recyclage van het FNSV, geregeld bij het genummerd besluit van 31 maart 1984, is nergens een voorbestemming van de inkomsten aangegeven. Nochtans houdt de GIMV deze gelden bij in het zogenaamd rollend fonds. Alzo ontsnapt de bestemming aan de controle van het Rekenhof en van de Vlaamse Raad.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen wanneer de controle door het Rekenhof zal worden ingesteld zoals trouwens het geval is voor de Nationale Investeringsmaatschappij (NIM).

Antwoord

Als antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat inzake de controle van het Rekenhof op de GIMV kan worden opgemerkt wat volgt.

In een brief van 31 oktober 1990 heeft het Rekenhof gesteld dat een wettigheids- en regelmatigheidscontrole noodzakelijk is op de middelen die de Vlaamse overheid, als lastgever van de GIMV, inzet in het kader van haar beleid, en die zij put uit de algemene middelen van de Vlaamse Gemeenschap.

Conform de verdere vraag van het Hof om medewerking bij het vinden van een passende regeling, heb ik aan de GIMV gevraagd mij een concreet voorstel te doen hoe deze controle kan worden georganiseerd.

Ik verwacht dit voorstel een van de volgende weken.

Aan de GIMV werd tevens medegedeeld dat voornoemd standpunt van het Rekenhof door mij kan worden onderschreven.

Het Rekenhof werd van dit standpunt op de hoogte gebracht.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 20
van 12 november 1990
van de heer J. ANSOMS

Aanleg Ring rond Brecht — Stand van zaken

Op 27 maart werd door de Vlaamse Executieve een besluit getroffen houdende de gedeeltelijke inherzieningstelling van het gewestplan Turnhout om de realisatie van een omleidingsweg te Brecht mogelijk te maken.

Door de bestendige deputatie werd op 18 juni 1987 een ontwerper aangeduid, die zijn voorstel voorlegde op 17 december 1987. Tijdens de periode 1 mei 1988 en 29 juli 1988 lag het ontwerp ter inzage op het gemeentehuis van Brecht. In deze periode werden geen opmerkingen of bezwaren gemaakt.

Op 25 augustus gaf de gemeenteraad van Brecht dan ook gunstig advies over het ontwerp-gewestplan zoals voorgelegd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1987 en 13 januari 1988, teneinde de realisatie van een Ring rond Brecht mogelijk te maken.

Tot op heden werd het tracé van de omleidingsweg rond Brecht nog niet opgenomen in het gewestplan, hoewel dit wel werd voorgesteld door het Bestuur der Wegen.

Gelet op het dringend karakter van de aanleg van deze Ring rond Brecht ter ontlasting van het drukke en zwaar verkeer door het centrum van Brecht, vernemen wij graag van de geachte Minister de stand van zaken van dit dossier en binnen welke termijn hij de uitwerking van dit dossier voorziet.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat mijn administratie mij een ontwerp-besluit, houdende vaststelling van het gewestplan Turnhout voor de aanleg van een omleiding te Brecht, heeft voorgelegd met het voorstel om het advies in te winnen van de Raad van State.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat ik het dossier zo spoedig mogelijk aan de Vlaamse Executieve zal voorleggen.

Vraag nr. 21
van 12 november 1990
van de heer H. LAUWERS

Begrip aanmerkelijke reliëfwijziging — Interpretatie

Artikel 44 van de stedenbouwwet, zoals gewijzigd door artikel 4 van de wet van 22 december 1970, bepaalt in § 1.2 dat een bouwvergunning is vereist voor het „aanmerkelijk” wijzigen van het reliëf van de bodem.

De vergunningsplicht is dus afhankelijk van de beoordeling van een „aanmerkelijke” reliëfwijziging. Het koninklijk besluit van 16 december 1981 heeft deze wijziging genormeerd op 50 centimeter.

Kan de geachte Minister mij het volgende mededelen ?

1. Moet deze norm strikt en letterlijk worden toegepast dan wel of de gemachtigde ambtenaar een reliëfwijziging (bijvoorbeeld het aanleggen van vijvers) kan beoordelen in functie van de oppervlakte of de uitgestrektheid van het omliggende terrein ?
2. Wat is in dat geval de interpretatieruimte van de gemachtigde ambtenaar ?
3. Zijn er bijzondere instructies voor agrarische gebieden met landschappelijke waarde ?

Antwoord

Gevolgvend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. a. Onder „aanmerkelijke reliëfwijzigingen” wordt gebruikelijk een ophoging of uitgraving van meer dan 50 centimeter reliëfverschil verstaan.

Uiteraard kan dit op zichzelf niet het enige criterium zijn om te oordelen of een reliëfwijziging inderdaad aanmerkelijk of van geringe omvang is. Ook de oppervlakte waarover deze reliëfwijziging plaats heeft en de omvang van het grondverzet zijn mede aanduiding die het belang van de reliëfwijziging bepalen, zoniet zou bijvoorbeeld het graven van een putje 50 x 50 x 50 centimeter of het maken van een stapeltje grond van dezelfde afmetingen tevens worden aanzien als een „aanmerkelijke reliëfwijziging”, wat zeker niet de bedoeling is geweest van de wetgever.

Tot nu toe echter werden bijkomende criteria, zoals oppervlakte waarover de reliëfwijziging wordt uitgevoerd of het volume grondverzet, niet cijfermatig vastgesteld. Op dit vlak blijft het een feitenkwestie.

In dezelfde zin bepaalt het arrest van de Raad van State van 21 februari 1975, nr. 16.897, A. Van der Eycken dat, werken tot verhoging van het normale bodempeil met minder dan twee meter, over een oppervlakte van 30 meter (bedoeld wordt waarschijnlijk 30 vierkante meter) geen aanmerkelijke wijziging van het bodemreliëf uitmaken, waarvoor krachtens artikel 44, eerste lid van de wet van 29 maart 1962 een vergunning moet worden uitgereikt.

- B. Inzake het aanleggen van vijvers, kan nog de volgende specificering worden gegeven.

De aanleg van vijvers kan worden toegestaan in functie van hun gebruik onder volgende voorwaarden.

- i. Algemene voorwaarden
 - a. In alle gevallen dient de verenigbaarheid met en de invloed op de planologische bestemming van het gebied (zoals aangegeven in het gewestplan) en op de omgeving doorzocht. Hierbij dient mede rekening gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding.
 - b. De oppervlakte van de vijvers wordt al naargelang van het gebruik gezien in relatie tot de noodzakelijkheid van de aanvraag, voor die gevallen hierna vermeld onder punt ii) b. en c. en in verhouding tot de inrichting van het globale gebied, voor de gevallen hierna vermeld onder punt ii) a.

Over deze algemene voorwaarden wordt geoordeeld bij de vergunningsaanvraag voor reliëfwijziging (bouwvergunning) door de bevoegde administratie.

- ii) Volgens hun aard kunnen vijvers worden toegelaten in volgende bestemmingsgebieden van het gewestplan :
 - a. als visvijver — siervijver
 - in recreatiegebieden en daartoe speciaal voorziene gebieden ;
 - in parkgebieden en woongebieden voor zover de hoofdfunctie van het gebied er niet door in het gedrang komt. (Onder dezelfde voorwaarden kan een (vis)vijver ook worden toegelaten als tuinaanleg op het bouwperceel van woningen gelegen buiten de woongebieden) ;
 - b. als visteeltvijver
 - in het agrarisch gebied ;
 - c. als waterreservoir waar nodig voor :
 - land en tuinbouw (in de agrarische gebieden) ;
 - koelwater, produktiewater enzovoort (in de industriegebieden) ;
 - drinkwatervoorziening (in gebieden voor openbaar nut) ;
 - tegengaan van overstromingen, waterzuivering, brandbeveiliging door middel van wachtbekkens en dergelijke (in woongebieden, industriegebieden, gebieden voor openbaar nut enzovoort)
 - bos en natuurbeheer (in groengebieden) ;

- d. als natuurelement of biotoop in groengebieden :

specifieke gevallen kunnen bij de aanvraag van een stedenbouwkundig attest via de gemeenten, worden beoordeeld door de bevoegde administratie.

2. Zie punt 1.

3. Inzake de agrarische gebieden met landschappelijke waarde, dient men zich te houden aan de hier hoger vooropgestelde regelen inzake de reliëfwijziging. Daarnaast dienen ook de bepalingen van het artikel 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 inzake de gewestplannen te worden gevolgd.

Dit artikel 15 bepaalt het volgende :

„De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen”.

In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.

Vraag nr. 22
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Natuurgebied De Schans in Schaffen-Diest — Aanleg golfterrein

Graag vernam ik van de geachte Minister :

- of er een bouwaanvraag werd ingediend voor de aanleg van een golfterrein in en rond het natuurgebied De Schans te Schaffen-Diest ;
- welke beleidshouding de geachte Minister aanneemt ten aanzien van een dergelijke vraag in bovenvermeld gebied.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat er noch bij het stadsbestuur noch bij mijn administratie een aanvraag bekend is voor de aanleg van een golfterrein op de door hem vermelde plaats of in de omgeving hiervan. Het tweede deel van zijn vraag is derhalve zonder direct voorwerp. Niettemin wil ik het geachte lid wijze op de beleidsnota's van 29 mei 1989 en 21 november 1990 welke met betrekking tot de golfterreinproblematiek in Vlaanderen door de Vlaamse Exe-cutieve werden goedgekeurd.

Vraag nr. 23
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Woonwagenterrein Diest — Stand van zaken

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Welke zijn de plannen en de stand van zaken om in het kader van het integratiebeleid in het Diestse een woonwagenterrein in te richten ?

Zal er voor worden gezorgd dat dit terrein geenszins de geplande herwaardering van Het Webbekoms Broek en omgeving zal schaden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In het begin van het jaar diende de gemeente Diest overeenkomstig artikel 48 van de wet een aanvraag in voor het oprichten van een doortrekkersterrein voor nomaden langs de Leopoldvest (Saspoort). Zij bracht daarbij een gunstig advies uit. Het terrein in kwestie ligt volgens het gewestplan in parkgebied. De bevoegde buitendienst voor Vlaams Brabant dient derhalve gelet op de strijdigheid van het ontwerp met de bestemming zoals vastgelegd in het gewestplan een ongunstig advies uit te brengen.

Vraag nr. 24
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Natuurgebieden Wijngaardveld en Webbekoms Broek — Bestemming

Het Wijngaardveld, gelegen langsheen de Badstraat te Diest achter het provinciaal ontspanningsoord De Halve Maan, werd in het gewestplan Diest opgenomen als parkgebied. Het aanpalende lager gelegen Webbekoms Broek werd als recreatiezone aangeduid.

De Dieste Milieuraad, Natuur en Landschap, de Jeugdbond voor Natuurstudie en Milieubescherming en de VZW Natuurreservaten stellen voor om het Wijngaardveld als recreatiezone en het Webbekoms Broek als natuurgebied op te nemen, met mogelijkheid van passieve recreatie.

Het Webbekoms Broek is immers ook bestemd als wachtbekken voor eventuele wateroverlast van de Demer. Dat Broek werd vermeld op de inventaris van de Europese vogelrichtlijn. De flora met ongeveer 700 soorten is er rijker dan het nationaal gemiddelde voor dit soort gebieden. Het behoud van het Webbekoms Broek als natuurgebied kadert in de geplande groene hoofdstructuur van de Demervallei.

Deelt de geachte Minister de mening dat bij de herziening van de gewestplannen of bij het opstellen van een bijzonder plan van aanleg de bestemming van beide gebieden zou kunnen worden geruild ?

Antwoord

Het voorstel van de Diestse Milieuraad, Natuur en Landschap, de Jeugdbond voor Natuurstudie en Milieubescherming en VZW Natuurreservaten om het Webbekoms Broek op te nemen als natuurgebied is mij officieel niet bekend.

In de richtnota van de stad Diest werd een voorstel geformuleerd om (een gedeelte) van het Wijngaardveld om te zetten in recreatiegebied. De omzetting van het Webbekoms Broek naar een andere dan recreatiebestemming wordt door de stad evenwel niet voorgesteld.

In het kader van het onderzoek van de gemeentelijke richtnota's van het gewest Aarschot-Diest en de eventuele herziening van het gewestplan zal dit voorstel in de problematiek van het gehele gewestplan nader worden onderzocht.

Vraag nr. 25
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Bescherming Leuvens stadsgezicht — Plaatsing op de voorontwerp-lijst

Op 19 maart 1990 stelde ik de geachte Minister een eigenlijk onbeantwoorde parlementaire vraag betreffende de bescherming van het Leuvense stadsgezicht : het Ladeuzeplein, de Universiteitsbibliotheek en de Leopoldstraat.

Vele buurtbewoners hadden voordien reeds hierop de aandacht van de geachte Minister gevestigd. Ik verwittigde eveneens het Leuvense bestuurscollege en de Commissie voor Monumenten en Landschappen. Daarop volgende de beschermingsaanvraag, die op 8 mei bij het kabinet van de geachte Minister belandde. De tijd drong, want de Christelijke Mutualiteit had voor de huizen nummers 32 en 34 een bouwtoelating gevraagd. Het Leuvense bestuurscollege reikte op 28 juni 1990 een sloopvergunning uit, niettegenstaande de vele bezwaren geformuleerd tijdens het openbaar onderzoek. Pas op 13 augustus 1990 heeft de geachte Minister dit vrij unieke stadsgezicht op de voorontwerplijst geplaatst van de voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten.

De geachte Minister zal het met mij eens zijn dat deze trage gang van zaken (heel waarschijnlijk veroorzaakt door de betrokken belangenlobby . . .) voor de openbare opinie „democratie-vermietend” is.

Intussen zijn de betrokken gevels die zeker konden behouden blijven, ook bij het beoogde bouwproject afgebroken.

Graag vernam ik dan ook het volgende.

1. Waarom heeft de geachte Minister 3 maanden tijd nodig om dit in de vakliteratuur bekend en gewaardeerd stadsgezicht op de voorontwerp-lijst van bescherming te plaatsen ?
2. Welke dringende stappen liet hij ondernemen na mijn eerste vraag om — afgezien van de beschermingsprocedure — met de betrokken eigenaars tot een bouwvergelijk te komen ?
3. Had de Minister betreffende dit alles contact (of omgekeerd) met het Leuvense bestuurscollege ? In bevestigend geval, hetwelk ? In ontkennend geval, waarom niet ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de samenstelling van een beschermingsdossier de nodige voorbereiding vergt. De door het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten opgelegde procedurevoorschriften houden immers onder meer in dat de juiste eigendomstoestand van al de betrokken percelen moet worden gecontroleerd, wat een tijdrovende aangelegenheid is. Bovendien omvat een vooronderzoek ook de raadpleging van de rechtstreekse betrokkenen.

Dit dossier werd aan mijn kabinet overgemaakt eind juni jongstleden.

Uit de bekomen inlichtingen blijkt dat het Bestuur voor de Stedebouw een gunstig advies formuleerde op 21 juni 1990 en het stadsbestuur een bouwvergunning uitreikte op 28 juni 1990.

Mijn kabinet werd hiervan op 6 juli 1990 op de hoogte gebracht.

Niettegenstaande het meest waardevolle gebouw, zijnde het pand gelegen Leopold 1-straat nummers 32 en 34 niet meer bestaat, blijft het volledige stadsgezicht, gevormd door de totale Leopold 1-straat nog steeds een beeldbepalend geheel dat voor bescherming in aanmerking komt.

De ingezette procedure zal bijgevolg verder worden gezet, met uitzondering van de voorgestelde bescherming als monument van het bovengenoemd pand Leopold 1-straat nummers 32 en 34.

Vraag nr. 26
van 19 november 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Stedebouw — Statuut van de gemachtigde ambtenaar

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te mogen vernemen.

1. Wat is het statuut van de gemachtigde ambtenaar, namelijk zijn taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden ?
2. Welke formele rechten bezit de administratieve hiërarchie van de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) om dossiers te evoceren en eventueel beslissingen in de plaats te stellen ?
3. Komt de hiërarchie in de praktijk ter zake tussen, voor welke dossiers en met welk resultaat ?

Antwoord

Gevolgevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De gemachtigde ambtenaar is normaliter een vast personeelslid van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening. Zijn statuut wordt beheerd door het statuut van het rijkspersoneel. De aanduiding van een ambtenaar tot gemachtigde ambtenaar geschiedt bij

besluit van de Gemeenschapsminister bevoegd voor de ruimtelijke ordening. Hierbij kan worden verwezen naar het besluit van 22 augustus 1988 houdende aanwijzing van de gemachtigde ambtenaren inzake ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad van 28 september 1988). De bevoegdheden van de gemachtigde ambtenaar zijn wettelijk bepaald in de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, zoals tot heden gewijzigd. In diverse artikelen is er sprake van de gemachtigde ambtenaar zoals bijvoorbeeld in de procedure met betrekking tot het verlenen van bouwvergunningen en bouwweigeringen, verkavelingsvergunningen of weigeringen, stedenbouwkundige attesten, de overtredingen, adviezen enzovoort. De gemachtigde ambtenaar handelt bij de uitoefening van zijn ambt als een door de Minister gemachtigde ambtenaar en is bekleed met beslissingsbevoegdheid. Uit dien hoofde strekt zijn verantwoordelijkheid zich uit tot de overheid namens dewelke hij optreedt. Dit betekent dat zijn beslissingen in bepaalde gevallen de overheid formeel engageren.

2. Het bovengeciteerde ministeriële besluit van 22 augustus 1988 houdende aanwijzing van de gemachtigde ambtenaren inzake ruimtelijke ordening wijst onder meer de Directeur-generaal en de Inspecteur-generaal van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening aan als gemachtigde ambtenaar voor de toepassing van bepaalde artikelen van de wet op de ruimtelijke ordening. Het spreekt voor zichzelf dat de desbetreffende dossiers dan ook op het Hoofdbestuur kunnen worden behandeld en dat erover kan worden beslist. Het Hoofdbestuur van de Ruimtelijke Ordening beschikt tevens als centraal orgaan en als hiërarchisch hogere overheid over de bevoegdheid dossiers bij de gemachtigde ambtenaar op te vragen en deze te onderzoeken. Het Hoofdbestuur kan daarbij zijn standpunt aan de gemachtigde ambtenaar mededelen en hem verzoeken met dit standpunt rekening te houden, en desgevallend hem voorstellen zijn standpunt te herzien, voor zover althans de zaak niet reeds haar beslag heeft gekregen door de uitreiking van een bouw- of verkavelingsvergunning of gunstig stedenbouwkundig attest.

Volgens de rechtspraak blijft de gemachtigde ambtenaar echter verantwoordelijk voor de adviezen en de beslissingen die hij uitbrengt of neemt in functie van de hem wettelijk toegekende bevoegdheden, zodat het hoofdbestuur zich niet formeel in zijn plaats kan stellen.

3. Op deze vraag kan er worden verwezen naar het antwoord op de vraag nummer 27 van 19 november 1990 van geacht lid. (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 5 van 7 januari 1990, bladzijde 197).

Vraag nr. 27
van 19 november 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Stedenbouw — Hiërarchisch beroep

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te mogen vernemen.

1. In welke gevallen en onder welke voorwaarden is een hiërarchisch beroep bij de Minister voorzien en mogelijk ?

2. Kan de geachte Minister mij een overzicht geven van de hiërarchische beroepen en het resultaat ervan (aanvaard, verworpen, in beraad) ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Een hiërarchisch beroep is een algemeen administratief rechtsbeginsel, hetwelk niet specifiek wordt geregeld door de wet op de ruimtelijke ordening, maar zijn grond vindt in een algemeen administratieve geplogenheid welke volgt uit de structuur en de hiërarchie in de administratie. Wat de algemeenheid betreft houdt dit beginsel in dat een belanghebbende derde (dit kan zowel een overheid als een particulier zijn) zich kan wenden tot de hiërarchische hogere overheid teneinde deze te verzoeken een aangelegenheid die hem aanbelangt te laten onderzoeken. Deze hiërarchische hogere overheid kan zowel de centrale administratie zijn, waaronder de hiërarchische lagere overheid ressorteert, zoals wat de materie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw betreft, het Hoofdbestuur van de Ruimtelijke Ordening, dan wel de ter zake bevoegde Gemeenschapsminister. Wanneer de hiërarchische hogere overheid wordt gevat door een probleem dat hem wordt voorgelegd, kan hij uiteraard het desbetreffende dossier opvragen bij de hiërarchische lagere overheid voor zover deze onder zijn bevoegdheid ressorteert.

Dit onderzoek kan al naargelang het geval aanleiding geven tot het mededelen van het standpunt van de hiërarchische hogere overheid aan de lagere overheid, met verzoek rekening te houden met dit standpunt, dan wel dat het onderzoek leidt tot een bevestiging van het standpunt van de hiërarchische lagere overheid. In sommige gevallen kan een hiërarchisch beroep aanleiding geven tot algemene instructies of richtlijnen, namelijk wanneer het gaat om principekwesties. In andere gevallen, namelijk wanneer in de aangelegenheid andere besturen advies verstrekken zoals bijvoorbeeld het Ministerie van Landbouw, het Bestuur van Landinrichting, het Bestuur van de Wegen enzovoort kan een hiërarchisch beroep aanleiding geven tot een nader onderzoek bij de betrokken administraties. Er worden geen statistieken bijgehouden van de hiërarchische beroepen die bij de hiërarchische hogere overheid (in casu het Hoofdbestuur van de Ruimtelijke Ordening of de bevoegde Gemeenschapsminister) worden ahangig gemaakt.

Onderscheid dient gemaakt tussen een hiërarchisch beroep, zoals hierboven uiteengezet als algemeen administratief rechtsbeginsel enerzijds en de beroepen die voorzien zijn in de artikelen 55 en 57 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw anderzijds. Deze artikelen regelen de procedure voor de indiening en behandeling van dit type van formeel beroep.

Vraag nr. 28
van 19 november 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Stedenbouw — Gegevens en statistieken

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte minister het volgende te mogen vernemen.

1. Welke statistieken worden sedert wanneer op de buitendiensten van de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) bijgehouden ?
2. Wie kan daarover beschikken en onder welke voorwaarden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Op de buitendiensten van AROL worden de volgende statistieken bijgehouden :
 - a. bouwovertrekkingen per kwartaal op basis van omzendbrief nr. 19.1. Deze gegevens worden bijgehouden sedert 27 september 1971 ;
 - b. gegevens in verband met het zogenaamde mini-decreet (decreet van 28 juni 1984) : deze gegevens worden bijgehouden sedert 28 juni 1984 ;
 - c. maandelijkse statistiek van bouw- en verkavelingsvergunningen : deze statistiek wordt bijgehouden sedert het invoege treden van de wet op de stedebouw van 29 maart 1962.
2. De hiervoor genoemde gegevens zijn ter beschikking van alle geïnteresseerden op de provinciale diensten en op het Hoofdbestuur van AROL.

Van deze gegevens wordt een jaarlijkse samenvatting gepubliceerd in het jaarverslag van de AROL, Bestuur van de Ruimtelijke Ordening op aanvraag kan worden bekomen.

De statistieken sub c. worden op aanvraag maandelijks naar alle geïnteresseerden opgestuurd. Momenteel zijn er een 50-tal abonnees op deze publicatie.

Vraag nr. 29 van 20 november 1990 van de heer W. KUIJPERS

Demervallei — Beheer Webbekoms Broek

Graag vernam ik van de geachte Minister de beleidsinzichten die de bewindsleiden hebben voor een beter beheer van de Demervallei, inzonderheid van het Webbekoms Broek te Diest.

1. Wordt er hiervoor nog een meerjarenplan gevolgd ? In bevestigend geval, welk ?
2. Is het nog nodig gezien de infrastructuurwerken van de A 2, het Webbekoms Broek als wachtbekken breder uit te bouwen ?
3. Heeft het nog zin om het Demergedeelte van het Webbekoms Broek recht te trekken ? Welk is daarvan de zin en de geschatte kostprijs ?
4. Welke rol wordt in de algemene planning aan het Sluizencomplex (Saspoort) aan de Schaffense Poort toebedeeld ?
5. Welke bestemming en betere bescherming voorzien de bewindsleiden voor de resten van de unieke po-

lygonale vesting (1837-1844), die met haar waterverdediging aansluit bij dit natuurgebied ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Wat betreft vragen 1° tot en met 4° moet ik het geachte lid mededelen dat de gestelde beheersproblematiek van de Demervallei buiten mijn bevoegdheid valt.

Als antwoord op zijn vraag 5° kan ik het geachte lid meedelen dat ik mijn Bestuur voor Monumenten en Landschappen opdracht heb gegeven een onderzoek in te stellen naar een mogelijke bescherming als dorpsgezicht of landschap van het gebied.

Vraag nr. 30 van 20 november 1990 van de heer J. CUYVERS

Luchtverontreiniging door het bedrijf Fondatel te Herne — Invloed op woonuitbreidingsgebied

Het bedrijf Fondatel is gelegen in een industriezone. De gronden gelegen aan de achterzijde zijn op het gewestplan als bufferzone ingekleurd, maar die is niet gerealiseerd. Rond het bedrijf ligt een woonuitbreidingsgebied dat al gedeeltelijk is volgebouwd. Luchtverontreiniging stelt de bewoners voor problemen aangezien de dichtstbijzijnde huizen maar een honderdtal meter van de fabriek staan verwijderd. Er ligt nog een enorm woonuitbreidingsgebied dat door Haviland zou worden verkaveld.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Wanneer moet de bufferzone eindelijk worden gerealiseerd ? Op wiens kosten moet dat gebeuren en tegen welke uiterste datum ?
2. Zal Haviland de toelating krijgen het woonuitbreidingsgebied aan te snijden niettegenstaande de door het bedrijf veroorzaakte luchtverontreiniging ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Volgens artikel 14.4.5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen dienen de bufferzones in hun staat te worden bewaard of als groene ruimte te worden ingericht. Ze dienen als overgangsggebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die ten behoeve van de goede plaatselijke ordening van elkaar moeten worden gescheiden. De wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw en zijn latere wijzigingen, voorziet niet in de mogelijkheid een verplichting op te leggen om

een bepaalde bestemming, zoals vastgelegd in een plan van aanleg, binnen een bepaald tijdsbestek te realiseren.

Het gewestplan voorziet de bufferzone, in onderhavig geval, onmiddellijk aansluitend bij het woonreservegebied. Tussen het industriegebiedje, waar betrokken bedrijf is gevestigd, en deze bufferzone ligt nog een vrij brede strook landbouwgebied. Praktisch gezien kan de bufferzone dus enkel worden gerealiseerd of worden bevestigd via het bijzonder plan van aanleg (BPA) waarover hierna sprake is.

2. Wat het project van Haviland betreft dient erop gewezen dat het terrein volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (koninklijk besluit van 7 maart 1977) gelegen is in het woonreservegebied.

Die bestemming kan maar worden verwezenlijkt nadat zij in een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg is vastgesteld.

Die goedkeuring wordt maar gegeven nadat de gemeente de inventaris van de nog niet bebouwde bouwgronden heeft opgemaakt overeenkomstig de richtlijnen van de Minister tot wiens bevoegdheid de stedenbouw behoort en voor zover zij aantoont dat de nieuwe bestemming aan een werkelijke behoefte beantwoordt.

De gemeente Herne heeft reeds de eerste stappen tot de opmaak van een bijzonder plan van aanleg ondernomen.

Momenteel is het echter voorbarig reeds een standpunt betreffende het aansnijden van dit gebied in te nemen.

Vraag nr. 32
van 22 november 1990
van de heer P. BREYNE

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij — Uitvoering investeringsprogramma

Uit de op het VBOC bekendgemaakte cijfers over de stand van uitvoering van het investeringsprogramma 1990 van het Vlaamse Gewest, zou blijken dat voor de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), die in 1990 over een investeringsmachtiging van 1,890 miljard frank beschikt (waarvan op 31 oktober 1,4175 miljard is vrijgegeven), op 31 oktober 1990 slechts 153 miljoen frank zijnde 8 ten honderd zou zijn vastgelegd.

Bij herhaling werd terecht gesteld dat de sociale huisvestingssector kampt met een chronisch tekort aan financiële middelen.

Bovenstaande cijfers zouden echter de indruk kunnen wekken dat dit niet meer het geval is.

Daarom had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

1. welke de oorzaken zijn van deze merkwaardige achterstand in de uitvoering van het minimaal geachte investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ;
2. welke maatregelen worden getroffen opdat op het

einde van het jaar de achterstand zou zijn weggevoerd en het volledig toebedeelde bedrag zou worden aangewend.

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat de op het VBOC-overleg gehanteerde gegevens met betrekking tot de vastleggingen door de VHM (sector huurwoningen) berusten op voorbijgestreefde cijfers. Na de vergadering van de raad van bestuur van de VHM van 6 november 1990 was een totaal bedrag van 1.221,6 miljoen frank vastgelegd of 86,18 ten honderd van de op dat ogenblik vrijgegeven schijf.

Na de vrijgave van de vierde schijf werden deze vastleggingen na de raad van bestuur van 4 december 1990 verhoogd tot 1.674,2 miljoen frank. Het saldo zal normalerwijze worden vastgelegd na de raad van bestuur van 18 december 1990.

Vraag nr. 33
van 26 november 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Structuurplan Vlaanderen — Stand van zaken

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te vernemen.

1. Sedert wanneer is het Structuurplan Vlaanderen in uitzicht gesteld ?
2. Welke fasen in de uitwerking daarvan zijn reeds formeel en/of feitelijk doorlopen ?
3. Wanneer mag dit structureel beleidsinstrument, als basis voor gemeentelijke algemene plannen van aanleg (APA's) en/of bijzonder plannen van aanleg (BPA's) worden verwacht ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. Op 30 juni 1978 werd door de toenmalige Staatssecretaris voor Streekeconomie en Ruimtelijke Ordening, de heer M. Eyskens, toestemming verleend om te starten met een ruimtelijke structuurschets op het niveau Vlaanderen.
2. Naast vele werknota's en deelrapporten zijn tot op heden drie uitgebreide studies opgesteld die gedeeltelijk in de besluitvorming werden ingebracht. Conceptnota 1, die ingaat op het kader waarbinnen het Structuurplan Vlaanderen zich situeert, werd in november 1983 aan de Vlaamse Executieve voorgelegd en is eveneens in de Commissie Ruimtelijke Ordening van de Vlaamse Raad besproken. Conceptnota 2, waarin een inhoudelijke aanzet werd gegeven voor het Structuurplan Vlaanderen, kwam eind 1984 gereed. Deze nota is niet in een officiële inspraakprocedure opgenomen. Een derde rapport, Het ruimtelijk beleidsplan Vlaanderen, werd in juli 1985 opgesteld en door de betrokken Gemeen-

schapsminister ingeleid bij de Vlaamse Executieve. Deze verwees het voor verder onderzoek door naar een werkgroep ad hoc van de Executieve.

3. Met de studiegroep Mens en Ruimte werd in 1989 een contract afgesloten voor de actualisatie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Dit rapport, dat eerstdaags definitief dient te worden opgeleverd, zal als basis dienen voor het verder uitwerken van een beleidsdocument op het niveau Vlaanderen.
4. Bij de uitwerking van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zijn er geen formele fasen, gezien dit planningsinstrument nog niet in de stedenbouw werd geïncorporeerd. Ten slotte weze gesteld dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen de algemene richtinggevendende opties dient te bevatten voor de globale ruimtelijke ordening op elk niveau en niet alleen voor de APA's of de BPA's.

Vraag nr. 34
van 26 november 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Bouw sociale woningen — Financiële steun

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te vernemen.

1. Welke vormen van financiële steun bestaan er ten voordele van gemeenten om hen te helpen sociale woningen (huur en/of verkoop) te bouwen (bijvoorbeeld bouwtoelage, rentesubsidie, verlaging BTW-tarief) ?
2. Hoeveel is daaraan reeds (per vorm) besteed op jaarbasis ?
3. Welk krediet is daarvoor bestemd op de ontwerp-begroting 1991 ?

Antwoord

Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende inlichtingen te verstrekken.

1. Op grond van artikel 80, § 1 van de huisvestingscode kan het Vlaamse Gewest, geheel of gedeeltelijk de kosten ten laste nemen voor het uitvoeren van infrastructuurwerken, voor het bouwrijp maken van percelen en voor het oprichten van gemeenschapsvoorzieningen wanneer een gemeente of vereniging van gemeenten volkswoningen, kleine landeigendommen of daarmee gelijkgestelde woningen bouwt.

De voorwaarden hiertoe werden vastgesteld in het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990 houdende uitvoering van artikel 80 van de huisvestingscode, het ministerieel besluit van 5 september 1990 met betrekking tot de toepassing van artikel 80 van de huisvestingscode en de ministeriële omzendbrief van 5 september 1990 betreffende de toepassing van artikel 80 van de huisvestingscode.

Voorts werd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 tot aanmoediging van de bouw van

sociale huurwoningen, een alternatief financierings-systeem gecreëerd, dat gemeenten en verenigingen van gemeenten de mogelijkheid biedt om een bouwtoelage te bekomen wanneer ze, binnen de grenzen van een woonnoodgebied, overgaan tot de bouw van huurwoningen met het oog op de verhuring ervan aan particulieren, rechtstreeks of via een andere openbare instelling of bestuur. In geval van rechtstreekse verhuring bekomen zij bovendien gedurende maximum 27 jaar een huurcompensatie.

2. Op jaarbasis werden, wat artikel 80 van de huisvestingscode betreft, volgende bedragen besteed (alle initiatiefnemers).

	vastleggingskredieten	ordonnanceringskredieten
1988	900 miljoen	1.092,7 miljoen
1989	900 miljoen	1.106,6 miljoen
1990	810 miljoen	730,9 miljoen

Wat de alternatieve financiering betreft kan slechts worden gewezen op het recente ontstaan van het stelsel, zodat een overzicht van bestedingen op jaarbasis niet mogelijk is.

3. In het kader van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting 1991 werden in het ontwerp van administratieve begroting volgende kredieten opgenomen in Sectie 78 — Huisvesting, respectievelijk op basisallocaties 51.06.78 (artikel 80 huisvestingscode), 52.02.78 (bouwtoelage en premies) en 41.69.78 (huurcompensatie).
 - a. Voor artikel 80 huisvestingscode (alle initiatiefnemers) :
 - vastleggingskrediet : 710 miljoen frank ;
 - ordonnanceringskrediet : 719 miljoen frank.
 - b. Alternatieve financiering (alle initiatiefnemers) :
 - bouwtoelage (samen met de huisvestingspremie voor particulieren) : 3.880,1 miljoen (niet gesplitst krediet) ;
 - huurcompensatie : 568,4 miljoen (vastleggingskrediet) ; 57,7 miljoen (ordonnanceringskrediet).

Vraag nr. 35
van 27 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Gashercompressatiestation Riebeke-Gauwinkels te Opbrakel-Brakel — Bouwvergunning

„De bouwvergunning, die de betekenis heeft van een toelating tot het uitvoeren van infrastructuurwerken en werken van burgerlijke bouwkunde, dient te worden afgeleverd door de ter zake bevoegde Minister van de Vlaamse Gemeenschap of door zijn afgevaardigde van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (artikel 48 van de wet van 28 maart 1962)“. Dit stelt Staatssecretaris voor Energie, E. De Worme in zijn antwoord op mijn vraag nummer 43 van 8 september 1989 (Vragen en Antwoorden, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1989-1990, Nr. 83 van 31 oktober 1989, bladzijde 6.433-6.435).

Graag zou ik van de geachte Minister een antwoord krijgen op volgende vragen.

1. Klopt het antwoord van de Staatssecretaris met de feitelijke bevoegdheidsverdeling ?
2. a. Heeft Distrigas in bevestigend geval al een bouwvergunning voor een gashercompressiestation te Riebeke-Gauwinkel aangevraagd ? Wanneer ?
- b. Heeft de geachte Minister die bouwvergunning al verleend ? Ja of neen ? Waarom ? Zo ja, onder welke voorwaarden heeft hij die bouwvergunning verleend ? Wanneer moet Distrigas met het bouwen van aansluitingsstukken voor de latere aansluiting van het gashercompressiestation op de gasvervoerleiding beginnen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid als antwoord op zijn vraag het volgende mede te delen.

1. De bouwvergunning dient uitgereikt door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting of zijn gevolmachtigde (bouwaanvraag valt onder toepassing van artikel 48 van de stedenbouwwet).
2. a. en b. De NV Distrigas heeft recentelijk een bouwaanvraag ingediend bij het Bestuur van Stedebouw, voor de aanleg van een gasvervoerleiding van Brugge naar Brakel. Voor deze aanvraag worden de vereiste adviezen ingewonnen. Er is op dit ogenblik evenwel geen bouwaanvraag ingediend voor de bouw van een hercompressiestation. Wel werd er hiervoor een inplantingsplaats voorgesteld te Gauwinkel in plaats van Elst, in aansluiting met een bestaand controlestation dat wordt uitgebreid.

Door de aanwezigheid van een afsluitersknooppunt op de reeds bestaande leiding, op deze plaats, zou een eventueel hercompressiestation daar kunnen worden aangesloten op de bestaande en de aan te leggen leiding, waardoor in de toekomst de aanleg van een derde leiding zou kunnen worden vermeden. Door de aanleg van een kleine berm in dit licht glooiend landschap en het aanbrengen van het nodige buffergroen, kunnen de op te richten constructies op die plaats aan het oog worden onttrokken. De bouw van twee hercompressiestations zou, volgens de NV Distrigas, een meeruitgave van ongeveer 1,5 miljard frank met zich meebrengen.

De NV Distrigas voorziet de aanleg van de leiding in 1992. De aanleg van het hercompressiestation **dient** maar te gebeuren wanneer de noodzaak daarvoor is bewezen.

Vraag nr. 36 van 27 november 1990 van de heer J. CUYVERS

Firma Galloometal te Menen — Bouwovertreding

De firma Galloometal gelegen in de Werviksestraat te Menen heeft op volgens het gewestplan agrarisch gebied een uitbreiding van haar activiteiten gerealiseerd zonder enige vergunning of toelating. Er is ook geen nieuw bijzonder plan van aanleg (BPA) goedgekeurd of aangevraagd.

De firma heeft noch voor het reeds aangelegde platform noch voor de reeds gebouwde reeds gebouwde bezinkput een bouwvergunning ! Uiteraard beschikt zij voor deze uitbreiding over geen enkele andere vergunning.

Het Schepencollege van Menen had deze uitbreiding trouwens negatief geadviseerd (notulen van het schepencollege van 16 oktober 1989). Ook Stedebouw heeft de bouwaanvraag geweigerd. En toch werd er dus illegaal gebouwd.

Als antwoord op een interpellatie in de gemeenteraad van 18 mei 1990 liet het Schepencollege weten dat zij heel weinig kan doen om dit bouwbedrijf aan te klagen. De processen-verbaal (PV's) die het College laat opstellen blijven zonder gevolg !

Er kan mijn inziens niet worden aanvaard dat een bedrijf, dat ondubbelzinnig in overtreding is, zonder meer de wet blijft overtreden.

Mijn vraag is dan ook concreet : wat kan en heeft de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) ondernomen om dit bouwbedrijf ongedaan te maken ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer mede te delen dat, gezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de geplogenheden behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, het geachte lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte zal worden gebracht van deze zaak.

Vraag nr. 38 van 3 december 1990 van de heer V. PEUSKENS

Weg Bree-Bocholt — Verbreding te Lozen

Mag ik de aandacht van de geachte Minister vragen inzake de verbreding van de 2 x 2-weg Bree-Bocholt te Lozen en de omlegging van de gewestweg N 76.

Reeds een 10-tal jaren bestaan de plannen om de N 76 te Lozen-Bocholt te verbreden. Gezien de verkeersintensiteit echter niet meer dan 4.381 voertuigen per dag bedraagt en mede door de lintbebouwing te Lozen zal de verbreding niet worden uitgevoerd. Wel is op het gewestplan Bree-Neerpelt voorzien in een reservertiezone voor de aanleg van een omlegging te Lozen.

Mag ik de geachte Minister vragen of bij het verlenen van bouw- en of exploitatievergunningen nog steeds rekening wordt gehouden met deze verbredingswerken en met de omlegging? Zo ja, is het niet mogelijk de toestand aan de huidige omstandigheden aan te passen? De weg door het dorp zelf wordt om eerder aangehaalde redenen immers niet verbreed en het is de vraag of de omlegging er ooit zal komen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze omlegging werd voorzien als aan te leggen hoofdverkeersweg in het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 goedgekeurde gewestplan Neerpelt-Bree. Tot op heden werd het gewestplan niet in herziening gesteld voor deze infrastructuur zodat eventuele bouwvragen in ieder geval moeten rekening houden met deze zoning. Wat het bouwen langs de huidige rijksweg betreft heeft de Vlaamse Executieve op 7 november 1990 het BPA-Lozen goedgekeurd. Dit plan, opgesteld door de gemeente, regelt de bouwmodaliteiten in de kern Lozen.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 8 van 29 november 1990 van de heer G. ANNEMANS

De Grijze Kat — Criteria subsidie

Verwijzend naar mijn vraag nummer 19 van 19 januari 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 9 van 5 maart 1990, bladzijde 426) zou ik willen vragen welke precies de criteria zijn waaraan De Grijze Kat niet beantwoordt voor subsidiëring?

Antwoord

In aansluiting op mijn antwoord van 5 maart 1990 dien ik het geachte lid mede te delen dat de vereniging in kwestie niet werd opgenomen binnen de nieuwe structuur van de sector Samenlevingsopbouw, die vanaf 1983 tot stand gekomen is, omdat zij niet aan de nieuwe criteria beantwoordde.

In dit verband dien ik vooral te wijzen op de gepoolde werking binnen het kader van het RISO-Antwerpen (Regionaal Instituut voor Samenlevingsopbouw) waardoor de VZW De Grijze Kat slechts kan worden gesubsidieerd via participatie aan de werking van dit RISO.

Daarenboven dient rekening te worden gehouden met de projectmatige opbouw van de programma's van de gesubsidieerde instellingen.

Ten slotte moet conform de circulaires ter zake jaarlijks een toelagedossier worden overgezonden aan de administratie dat de noodzakelijke informatie in verband met het financieel beheer, de begroting en de projecten bevat.

Slechts mits opname in de aanvraag van het RISO-Antwerpen en in de mate aan voormelde vereiste zou zijn voldaan, zou De Grijze Kat VZW kunnen worden erkend als een project binnen het geheel van de werking van deze RISO.

Toch wil ik het geachte lid mede delen dat inmiddels de Vlaamse Executieve haar principiële goedkeuring hechtte aan een ontwerp van decreet inzake de samenlevingsopbouw.

In afwachting van de behandeling van dit decreet in de Vlaamse Raad heb ik besloten dat in 1991 geen nieuwe dossiers kunnen worden ingediend.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 21 van 19 november 1990 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Bomen langs de Bellestraat te Affligem — Illegale kappingen

Via de pers heb ik vernomen dat er langs de Bellestraat in de gemeente Affligem (Hekelgem) de jongste tijd heel wat bomen werden geroid.

Tijdens een bevraging in de gemeenteraad kwam men tot de vaststelling dat de rooiers over geen vergunning beschikten om de bomen om te hakken. Wel werd er een proces-verbaal opgesteld.

1. Hoeveel bomen werden er gekapt?
2. Hoe komt het dat het gemeentebestuur van Affligem niet optrad wanneer ze deze ontbossing vaststelde?
3. Welke maatregelen neemt de geachte Minister om het herstel te bewerkstelligen en deze onwettelijke ontbossingen te voorkomen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De aangelegenheid slaat op de kapping van 164 canadapopulieren staande deels langs de Bellestraat te Affligem en zijnde de eigendom van de heer Jos Haentjes wonende te 9390 Moorsel, Waverstraat 16b.

Het betrokken bomenbestand bestaat enerzijds uit een lijnbeplanting van ongeveer een 40-tal canadapopulieren in een directe omgeving van de Bellestraat en anderzijds verderop een volle beplanting, gelegen in boszone, van ongeveer 120 bomen. De lijnbeplanting kan als economisch kaprijp worden beschouwd, terwijl de volle beplanting door de te dichte plantafstand nog weinig toekomst heeft, met daarenboven een tiental exemplaren aangetast door populierenkanker.

De eigenaar zou omstreeks 1 oktober 1990 een aan-

vraag tot kapping bij de gemeente Affligem hebben ingediend en daarop onmiddellijk met de kapping zijn gestart. Het Schepencollege heeft de aanvraag evenwel gunstig geadviseerd, zodat de gemeente Affligem niet is opgetreden bij de kapping. De aanvraag zou naderhand zijn doorgestuurd voor advies bij de dienst Stedebouw te Leuven. Overigens is bij de Dienst Groen, Waters en Bossen geen adviesaanvraag met betrekking tot die kapping toegekomen. Ten slotte is het niet bekend welke instantie het proces-verbaal heeft opgesteld, dat vermeld wordt in de vraag.

In verband met de herstelmaatregelen kan worden gesteld dat de eigenaar er zich zou toe verbonden hebben een nieuwe aanplanting uit te voeren, hetgeen door de dienst normaal steeds wordt gevraagd bij een adviesaanvraag.

Vraag nr. 28
van 20 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Demervallei — Beheer Webbekoms Broek

Graag vernam ik van de geachte Minister de beleidsinzichten die de bewindslieden hebben voor een beter beheer van de Demervallei, inzonderheid van het Webbekoms Broek te Diest.

1. Wordt er hiervoor nog een meerjarenplan gevolgd ? In bevestigend geval, welk ?
2. Is het nog nodig gezien de infrastructuurwerken van de A 2, om het Webbekoms Broek als wachtbekken breder uit te bouwen ?
3. Heeft het nog zin om het Demergedeelte van het Webbekoms Broek recht te trekken ? Welke is daarvan de zin en de geschatte kostprijs ?
4. Welke rol in de algemene planning aan het Sluizencomplex (Saspoort) aan de Schaffense Poort toebe-deeld ?
5. Welke bestemming en betere bescherming voorzien de bewindslieden voor de resten van de unieke polygonale vesting (1837/1844), die met haar waterverdediging aansluit bij dit natuurgebied ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

1. De aanleg van het Webbekomsbroek als wachtbekken maakt deel uit van het meerjarenplan voor de waterbeheersing in de Demervallei, stroomopwaarts van Diest. In het kader van dit plan werden behalve het binnenbekken van het wachtbekken Schulensbroek ook reeds de voornaamste kunstwerken van het wachtbekken Webbekomsbroek alsmede de werken voor de omleiding van de Begijnenbeek uitgevoerd. De volgende werken zullen worden aanbesteed en uitgevoerd in de periode 1991-1992 : de aanleg van een teletransmissiekabel tussen

het wachtbekken Webbekomsbroek en het controlecentrum in het wachtbekken Schulensbroek, de werken aan de Demer langsheen het wachtbekken Webbekomsbroek, het doorlaatkunstwerk in het wachtbekken Webbekomsbroek, de stuw K 31 op de Demer te Schaffen ter vervanging van de Grote Steunbeer te Diest en de noordelijke dijk van het wachtbekken Webbekomsbroek.

2. Ten opzichte van het oorspronkelijke ontwerp wordt het wachtbekken Webbekomsbroek niet breder uitgebouwd. Wel wordt het gebied ten noorden van het afrittencomplex van de autoweg A 2, dat als industriegebied aan de huidige functie van overstromingsgebied onttrokken zou zijn geworden, opnieuw bij het wachtbekken gevoegd.
3. Het gedeelte van de Demer langsheen het Webbekomsbroek wordt niet rechtgetrokken daar het bestaande tracé wordt gevolgd. Wel dient het dwarsprofiel te worden aangepast om de werking van het wachtbekken via de nieuwe stuw K 31 op de Demer mogelijk te maken.
4. Het kunstwerk De Grote Steunbeer dat thans instaat voor de debietregeling van de Demer door Diest, bevindt zich in een dermate slechte toestand dat het bij hoogwaterafvoer als onveilig dient te worden beschouwd. Deze debietregelende functie zal worden overgenomen door de nieuwe stuw K 31 op de Demer te Schaffen stroomopwaarts van de Grote Steunbeer, die zelf enkel nog zal instaan voor de afvoer van de Begijnenbeek naar de Demer.
5. De werken aan het wachtbekken Webbekomsbroek hebben geen invloed op de vesting met waterverdediging. De bestemming en betere bescherming van deze vesting behoren niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 36
van 27 november 1990
van de heer G. JANZEGERS

Landbouwwegen — Aanpassing subsidiereglementen

Onlangs nam de gemeenteraad van Glabbeek een principesbeslissing om een aantal landbouwwegen te verbeteren. Een goed initiatief, ware het niet dat het verbeteren van wegen enkel kan gebeuren met asfalt of met beton. Immers, de bestaande subsidiereglementen bepalen dat enkel werken met beton of asfalt in aanmerking komen voor een overheidstoelage van 60 ten honderd van de kosten.

Mensen en verenigingen die begaan zijn met de leefbaarheid van het platteland wijzen er op dat hierdoor de bestaande kasseiwegen op termijn gedoemd zijn te verdwijnen.

Dit zou om uiteenlopende redenen jammer zijn. Niet alleen hebben kasseiwegen een hoge esthetische en landschappelijke waarde (ze worden bij heel wat restauraties gebruikt, ook in de steden), ze porren de automobilist ook aan tot een kalmer rijgedrag, wat de verkeersveiligheid bevordert.

Vermits de uitgangspunten inzake infrastructuur en vervoer van het Vlaamse regeerprogramma onder meer de veiligheid van de weggebruikers en de be-

zorgdheid om de ecologische aspecten omvatten, is mijn vraag aan de geachte Gemeenschapsminister of hij de aanleg of het heraanleggen van kasseiwegen niet kan stimuleren via een wijziging van de bestaande subsidiereglementen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de richtlijnen die momenteel worden gehanteerd bij het beoordelen van de subsidiëerbaarheid van verbeteringswerken aan landbouwwegen, het aanleggen of het heraanleggen van kassei-verhardingen zeker niet uitsluiten. De bewuste richtlijnen schrijven in verband met de nieuwe geplande verharding immers enkel voor dat zij „niet-stoffig” dient te zijn.

De weinige kredieten die op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voorzien zijn voor het subsidiëren van verbeteringswerken aan landbouwwegen, zijn er evenwel oorzaak van dat er voor elk dossier nauwgezet dient over te worden gewaakt dat de voor verbetering voorgestelde wegen het karakter van een landbouwweg vertonen, dat het voorgestelde verbeteringsprocédé niet leidt tot buitensporige uitgaven en dat een eventuele (her)kasseiing ook landschappelijk is verantwoord.

Aangaande het door het geachte lid aangehaalde dossier kan ik nog melden dat het voorontwerp dat bij de bevoegde diensten werd ingeleid met het oog op het bekomen van subsidies, niet voorziet in het herkasseien van wegen, doch enkel in het aanleggen van nieuwe koolwaterstof- en cementbetonverhardingen.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 45
van 21 november 1990
van de heer J. GEYSELS

Diensten Volksontwikkeling en Jeugdwerk — Tekort aan inspecteurs

Het blijkt dat zowel op de Dienst Volksontwikkeling als op de Dienst Jeugdwerk er een tekort is aan inspecteurs.

Kan de geachte Minister informatie verschaffen over :

1. het aantal plaatsen dat niet is opgevuld binnen het voorziene kader ;
2. de maatregelen die er op korte termijn worden genomen om hieraan te verhelpen en in het bijzonder op welke concrete wijze (sollicitatieprocedure, . . .) dit personeelsbestand wordt opgevuld ?

Antwoord

1. Ik kan het geachte lid mededelen dat binnen het huidige kader van de Dienst Volksontwikkelings-

werk één eerstaanwezend inspecteur en zes inspecteurs zijn voorzien. De functie van eerstaanwezend inspecteur is opgevuld, tevens zijn er twee inspecteurs effectief in dienst. Op dit ogenblik zijn dus vier plaatsen vacant.

Bij de dienst Jeugdwerk zijn binnen het huidige kader een eerstaanwezend inspecteur en acht inspecteurs voorzien. Naast de eerstaanwezend inspecteur, belast zijnde met de hogere functie van adviseur, zijn enkel twee functies van inspecteur opgevuld. Op dit ogenblik zijn dus zeven functies vacant.

Gelet op de herstructurering van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zal vanaf 1 januari 1991 een nieuw kader operationeel worden. Binnen dit nieuwe kader zijn er voor de Diensten Volksontwikkelingswerk en Openbaar Bibliotheekwerk gemeenschappelijk zeven betrekkingen van eerstaanwezend inspecteur of inspecteur voorzien. Van deze zeven betrekkingen zijn er reeds zes opgevuld, namelijk twee eerstaanwezend inspecteurs en vier inspecteurs, wat betekent dat slechts één betrekking van inspecteur vacant is.

Voor de Dienst Jeugdwerk zijn binnen het nieuwe kader zes betrekkingen van eerstaanwezend inspecteur of inspecteur voorzien. Hiervan zijn, zoals reeds vermeld, twee betrekkingen van inspecteur effectief ingenomen. De functie van eerstaanwezend inspecteur is tijdelijk vacant aangezien de titularis de hogere functie van adviseur waarneemt.

2. Voor wat betreft de aanwerving van gespecialiseerd personeel kan ik het geachte lid mededelen dat het ontwerp van decreet aangaande het bestuurlijk beleid, in een aanwervingsprocedure voorziet. De betrekking van inspecteur bij de Diensten Volksontwikkelingswerk, Openbaar Bibliotheekwerk en Jeugdwerk valt onder die regeling.

Vraag nr. 47
van 22 november 1990
van de heer J. VALKENIERS

Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken — Oprichting

In december 1978 verscheen een besluit dat liet voorzien dat er een Vlaams Centrum voor de Openbare Bibliotheken (VCOB) zou worden opgericht.

Tot op heden is dit nog niet gebeurd zodat Vlaanderen het nog steeds moet stellen met een onvoltooide bibliotheekstructuur.

Mag ik in dit verband van de geachte Minister vernemen :

1. of hij een dergelijk centrum nodig acht ;
2. wat hem weerhoudt een dergelijk centrum op te richten ;
3. wanneer de oprichting in uitzicht kan worden gesteld ?

Antwoord

In artikel 2, § 2 van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalig openbaar bibliotheekwerk wordt de oprichting in het vooruitzicht gesteld van een Nederlandstalig Nationaal Centrum voor Openbare Bibliotheken (NCOB). In het decreet wordt nergens verwezen naar een Vlaams Centrum voor de Openbare Bibliotheken. De oprichting van het NCOB werd geregeld bij koninklijk besluit van 17 oktober 1978. Tot op heden is dit koninklijk besluit nog niet uitgevoerd, maar werd voorrang verleend aan de uitvoering van het bibliotheekdecreet in hoofde van de onderbouw, namelijk één bibliotheek per gemeente van 5.000 inwoners.

Deze optie, die naar aanleiding van de herziening van het bibliotheekdecreet van 1978 nog uitdrukkelijk en unaniem door de Vlaamse Raad werd bevestigd, is prioritair.

Dit impliceert dat de beschikbare middelen in de eerste plaats naar de uitbouw van het bibliotheeknetwerk op niveau van de gemeenten zullen gaan.

Vraag nr. 48
van 22 november 1990
van de heer M. DESUTTER

Europees Jaar Toerisme (EJT) — Gefinancierde projecten

Ik heb vernomen dat de geachte Minister een beslissing heeft genomen om in het kader van het Europees Jaar van het Toerisme 15 projecten te financieren.

321.000 ECU's zouden ter zake zijn overgemaakt aan het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT).

Graag ontvang ik van de geachte Minister hierover meer inlichtingen. Over welke projecten gaat het? Werden ook nog andere projecten gefinancierd of gesubsidieerd?

Antwoord

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen projecten die in het kader van het Europees Jaar van het Toerisme (EJT) gesubsidieerd werden door de Europese Gemeenschap en andere die gesubsidieerd werden door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT).

Vorig jaar werd een oproep gedaan tot de toeristische sector in ons land om projecten in te dienen die in het kader van het EJT de steun konden krijgen van de Europese Gemeenschap. Dergelijke projecten moesten vernieuwend zijn en gericht op vakantiespreiding, of op cultureel, sociaal of ruraal toerisme, ofwel projecten die bij de jongeren de kennis van de cultuur en de levenswijze in andere lidstaten konden vergroten door middel van reizen.

In België werden in totaal 120 projecten ingediend. Hiervan werden er door de Europese Commissie negen gesubsidieerd, met name:

— „Carnaval '91”: een tentoonstelling en een Europese tweedaagse in het teken van het carnaval te Aalst;

- het VTB-VAB project „In het spoor van Vincent van Gogh”;
- project van de vzw Pik-Nik Reisbegeleiding „Open door for Youth Travelling”;
- het project van de vzw Jeugd en Wetenschap „Acht-daagse tocht doorheen België in een historische en artistieke context,,;
- het project van de Vlaamse Volkssportcentrale „Traditionele volksspelen”;
- het project van Westtoerisme „Fietstocht doorheen 3 landen, 3 x Vlaanderen, 3 x anders,,;
- het project van de Jeunes Chambres Economiques d'Eupeu, Malmédy en Sankt-Vith „Nationale conventie : Toerisme en vrijetijdsbesteding : eerste wereldactiviteit in het jaar 2000”;
- het project „Toeristisch Complex van de Steenkoolmijnen van Blegny-Trembleur”;
- en ten slotte het RTBF-project „Télétoerisme” met 52 TV-uitzendingen rond de thema's gastronomie in Europa en dorpen in Europa.

Bovendien heeft het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) aan vijftien andere projecten die niet door de Europese Commissie werden gekozen, een toelage verleend. De lijst van deze projecten is de volgende:

- Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme Trekkershutten
- Europees Muziekfestival voor de Jeugd — Neerpelt Animatiefilm;
- VZW Volkstoerisme — De Lombarde Europese caravanrally;
- Algemeen Nederlands Congres Verhandelingswedstrijd;
- Stad Tielt Europafeesten;
- VZW Zon en Zee Symposium seniorentoerisme;
- VZW MCM Organisations Belgian Historic Rally;
- Bond voor Lichamelijke Opvoeding en Turnclub Athena European Community Friendship Circle;
- Festival van Vlaanderen Brochure Eurconcerto;
- VZW Sako Archeologisch Park Ename;
- Katholieke Vereniging voor Gehandicapten Informatiesysteem voor gehandicapten;
- Stad aan de Stroom Antwerpen Stad aan het stroom-parcours;
- Vlaamse Raad van Autobus- en Autocaronderneemers Toeristische industrie van Euregio's;

- VVV Tongeren
Brochure 5 Romeinse steden ;
- Ministerie van Onderwijs in samenwerking met het VCGT
Culturele uitwisseling van studenten.

H. WECKX

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
VOLKS GEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 5
van 20 november 1990
van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Medisch schooltoezicht — Discriminatie in vergoeding artsen

De equipes voor medisch schooltoezicht (MST) kregen een rol toebedeeld in het kader van de positieve maatregelen betreffende de voorkoming van ongewenste zwangerschap, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juni 1990. Schoolartsen en verpleegkundigen van het MST zouden vijf ten honderd van hun tijd moeten besteden aan contacten met en vormingsprogramma's voor leerlingen, ouders en leerkrachten.

Naar verluidt zouden de MST-artsen met een bedienstatuut onder meer recht hebben op een eindejaarspremie, terwijl deze premie zou worden geweigerd aan MST-artsen die als zelfstandigen werkzaam zijn.

In dit verband had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

1. waarin de precieze opdracht van de MST-artsen en verpleegkundigen bestaat in het kader van het genoemd besluit van de Vlaamse Executieve ;
2. welke vergoeding er voor deze opdracht werd voorzien ;
3. of het juist is dat zelfstandige MST-artsen geen aanspraak kunnen maken op een eindejaarspremie en in bevestigend geval op welke rechtsgrond deze discriminatoire behandeling berust.

Antwoord

Als antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Overeenkomstig artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juni 1990 betreffende het medisch schooltoezicht wordt van de schoolartsen en de verpleegkundigen verwacht dat zij 5 ten honderd van hun tewerkstellingstijd besteden aan het verstrekken van informatie inzake relatiebekwaamheid en seksuele opvoeding aan leerlingen, ouders en schoolpersoneel.

Deze opdracht dient te worden opgenomen in het activiteitenprogramma.

Daarnaast worden de equipeleden ook gestimuleerd via vorming een grotere deskundigheid na te streven in deze materie. Een aanmoedigingspremie is hiervoor voorzien.

2. Voor het in voege treden van genoemd besluit kwam een voltijdse betrekking overeen met 3000 klinische onderzoeken voor een coördinerend geneesheer en 3.200 voor de overige geneesheren en de verpleegkundigen.

Om de equipeleden toe te laten voldoende aandacht te besteden aan deze belangrijke opdracht ter voorkoming van ongewenste zwangerschappen, werd het aantal uit te voeren klinische onderzoeken voor een voltijdse betrekking verminderd tot respectievelijk **2.800** en 3.000.

Het totale tewerkstellingsvolume in het medisch schooltoezicht kon hierdoor met ruim 6 ten honderd worden uitgebreid.

3. Zelfstandige artsen komen niet in aanmerking voor een eindejaarspremie.

Artikel 51 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1985 betreffende het medisch schooltoezicht biedt enkel de mogelijkheid om een vergoeding in de vorm van een honorarium te ontvangen. Daarbij wordt de wedde van een arts met 0 jaar anciënniteit omgerekend in een honorarium, rekening houdend met de geldende reglementaire bepalingen inzake rijks sociale zekerheid.

Vraag nr. 6
van 21 november 1990
van de heer M. DIDDEN

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak een beroep gedaan op externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studie bureaus, softwarehuizen enzovoort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen bekomen ?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel ?
2. Welke zijn de instellingen waarop beroep werd gedaan ? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische persoon kennen ?
3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd ?
4. Welk is het resultaat van de consultatie geweest : opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten, voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten ?
5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een extern bureau en niet aan de administratieve diensten ?

6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen ? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd ?
7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken bij de toewijzing van deze opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op deze vraag wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 7

van 26 november 1990

van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Vlaamse Adviescommissie voor de Perinatale Zorg — Benoeming leden

Bij besluit van 31 juli 1990 van de Vlaamse Executieve werd de Vlaamse Adviescommissie voor de Perinatale Zorg opgericht. Artikel 3, § 1 bepaalt dat bij de benoeming van de leden van de Commissie de aanwezigheid dient te worden gewaarborgd van onder meer genetici, verloskundigen-gynaecologen, pediaters-neonatologen, geneesheren-epidemiologen, huisartsen, vroedvrouwen en specialisten in ziekenhuiswetenschappen of menswetenschappen.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Volgens welke procedure wordt een oproep tot kandidaten georganiseerd ?
2. Volgens welke criteria gebeurt de uiteindelijke benoeming van de leden van deze Commissie ?

Antwoord

Het Executievebesluit van 31 juli 1990 regelt de opdrachten en de samenstelling van de Vlaamse Adviescommissie voor Perinatale Zorg. Dit besluit heeft qua samenstelling van de Commissie geen voorschriften opgelegd inzake oproep en benoeming van de leden. Grote aandacht ging evenwel uit naar de variatie aan disciplines die dienden te zijn vertegenwoordigd in de Adviescommissie. Gelet op de opdrachten dienden in de eerste plaats alle academische ziekenhuizen te zijn vertegenwoordigd. Uit de werkbezoeken die ik met elk van deze ziekenhuizen heb gehouden en vanuit concrete researchprojecten die nu nog lopende zijn inzake perinataal onderzoek, heb ik de keuze gemaakt voor de samenstelling van deze Commissie.

Voor wat de huisartsen betreft werden namen voorgedragen door het Vlaams Huisartsenforum. Via dit forum heb ik overigens op regelmatige tijdstippen overleg over diverse gezondheidsmateries die van belang zijn voor de Vlaamse huisartsen.

De vertegenwoordigers van Kind en Gezin werden, in overeenstemming met het Executievebesluit, voorgedragen door de beheersorganen van Kind en Gezin.

De vroedvrouwen werden voorgedragen door het Nationaal Verbond der Katholieke Vlaamse Verpleegkundigen en Vroedvrouwen en door de Wetenschappelijke Vereniging voor Vroedvrouwen.

Voor de genetici werd gerecruteerd uit de academische Centra voor Menselijke Erfelijkheid.

Nog anderen werden betrokken vanuit hun internationale reputatie, hun werkzaamheden bij het Studiecentrum voor Perinatale Epidemiologie of hun bijzondere deskundigheid inzake één van de opdrachten van de Adviescommissie zoals opgesomd in artikel 2 van het Executievebesluit van 31 juli 1990.

Het geachte lid kan hierna de samenstelling van de volledige adviescommissie vinden qua effectieve leden en qua plaatsvervangers.

Bij ministerieel besluit van 20 december 1990 werden volgende leden benoemd tot effectief en plaatsvervangend lid van de Adviescommissie (artikel 1) :

- de heer Van Assche André, verloskundige-gynaecoloog, Kessel-Lo ;
de heer Spitz Bernard, verloskundige-gynaecoloog, Leuven ;
- de heer Van Reempts Patrick, kinderarts-neonatoloog, Boortmeerbeek-Schiplaken ;
de heer Callewaert Luc, kinderarts, Sint-Niklaas ;
- de heer Amy Jean-Jacques, gynaecoloog, Elsene ;
de heer Foulon Walter, verloskundige-gynaecoloog, Merchtem ;
- de heer Leroy Jules, kinderarts-geneticus, Sint-Martens-Latem ;
de heer Vanhaesebrouck Piet, kinderarts-neonatoloog, Kluisbergen ;
- de heer Devlieghe Hugo, kinderarts-neonatoloog, Leuven ;
de heer Taveirne Jan, kinderarts, Kortrijk ;
- de heer Janssens Gilbert, kinderarts-neonatoloog, Antwerpen ;
de heer Vanoverschelde Philippe, kinderarts, Wilbroek ;
- de heer Dumon Jan, geneticus, Antwerpen ;
de heer Willems Patrick, geneticus, Deurne ;
- de heer Keirse Marc, epidemioloog, Leiden ;
de heer Declercq Eric, viroloog, Leuven ;
- De heer Vlietinck Robert, kinderarts-epidemioloog, Heverlee ;
de heer Desmytter Jan, viroloog, Heverlee ;
- de heer Cannoodt Luc, gezondheidseconoom, Sint-Martens-Latem ;
mevrouw Vancamp-Van Rensbergen Gilberte, licentiate ziekenhuisbeleid, Hombeek ;
- mevrouw Van de Putte Lieve, huisarts, Sint-Pieters-Leeuw ;
de heer De Ridder Henri, huisarts, Gent ;

- mevrouw De Waes Nicole, huisarts, Gent ;
de heer Schillemans Leo, huisarts, Borsbeek ;
- mevrouw Werbrouck Christine, vroedvrouw, Machelen ;
mevrouw Ottevaere A.M., vroedvrouw, Oudenaarde ;
- mevrouw Gooris Francine, vroedvrouw, Gent ;
mevrouw Roelens Agnes, vroedvrouw, Sint-Martens-Latem.

Worden benoemd respectievelijk tot effectieve en plaatsvervangende leden op voordracht van Kind en Gezin (artikel 2) :

- de heer Bekaert Andries, verloskundige-gynaecoloog, Brugge ;
de heer Van Waes Amatus, verloskundige-gynaecoloog, Genk ;
- mevrouw Van Dijck Herena, sociaal verpleegkundige, Grembergen ;
mevrouw Van der Wildt Francine, bediende, Rumst .

Worden benoemd respectievelijk tot voorzitter en ondervoorzitter van de Commissie (artikel 3) :

- de heer Van Assche André, voorzitter ;
- de heer Van Reempts Patrick, ondervoorzitter.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 27 van 19 november 1990 van de heer W. KUIJPERS

Lager onderwijs — Aantal lecturen

Destijds had een onderwijzer in het lager onderwijs 410 halve schooldagen per jaar om het leerprogramma te realiseren. Gaandeweg slonk dit aantal tot 320 halve dagen. In wezen bleef het leerprogramma hetzelfde en werd het — terecht — uitgebreid met zwemmen, verzamelingenleer en verkeersondericht.

Dit alles heeft tot gevolg dat er oppervlakkiger wordt onderwezen.

Graag vernam ik dan ook van de geachte Minister welke beleidsdoelstellingen hij heeft ten aanzien van de vernieuwing van de leerplannen en het aantal lesuren.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat er in 1930 in totaal ongeveer 1.260 uren klas waren in het lager onderwijs en in 1966 nog ongeveer 962 uren klas. De onderwijstijd verminderde in die periode dus ongeveer met een vierde.

Thans telt een schooljaar 182 schooldagen (volle of halve dagen) of ongeveer 988 uren klas. Ik deel uw

zorg voor degelijk onderwijs zonder overhaasting en oppervlakkigheid. Dat blijkt onder andere uit mijn zorg het schooljaar voorbereid te beginnen en zeker het schooljaar niet voortijdig te beëindigen.

De leerplannen evolueren en worden telkens opnieuw aangepast aan de huidige eisen en aan de huidige visie op de taak van de lagere school. Het lager onderwijs is immers geen eindonderwijs meer. De verlenging van de leerplicht (wet van 29 juni 1983) laat hierover overigens geen enkele twijfel bestaan.

Zwemmen is geen nieuw vak, maar maakt deel uit van het vak lichamelijke opvoeding. Soms vergt het zwemmen inderdaad veel schooltijd wegens de verplaatsingen, maar vele directies weten op handige wijze het tijdverlies zo goed mogelijk te beperken.

Verzamelingenleer is zeker geen nieuw, afzonderlijk vak. Het is een deel van het vernieuwd wiskunde-onderwijs en daar wordt het geïntegreerd in het gehele vak. Daardoor wordt oppervlakkig onderwijs precies vermeden of zelfs verbannen.

De wet van 7 juli 1971 tot wijziging van de wetten op het lager onderwijs heeft de initiatie in de verkeersopvoeding verplicht gemaakt in alle lagere scholen. De resultaten bleven niet uit en aangezien de verkeersproblemen ondertussen opnieuw ernstiger werden moet er zelfs na het lager onderwijs meer aandacht worden geschonken aan verkeersopvoeding. Leven gaat voor leren !

De bewering dat nu oppervlakkiger wordt onderwezen, mag vast niet worden veralgemeend en zeker niet als wordt gesteld dat dit het gevolg zou zijn van het inlassen van de zwemlessen, van het invoeren van de verzamelingenleer en/of van het opleggen van verkeersopvoeding.

Er worden grote inspanningen geleverd door de leerkrachten, leermeesters en directies om de schooltijd zo efficiënt mogelijk aan te wenden. Vele leerkrachten volgen bijscholing en navorming. Meer dan 1.200 leerkrachten, directies en leden van de inspectie volgen jaarlijks, op vrijwillige basis, tijdens de krosvakantie drie pedagogische studiedagen. Honderden leerkrachten volgen op vrijwillige basis de driejaarlijkse cursussen aan de Hogere Instituten voor Opvoedkunde en deze leerkrachten doen een heel ernstige inspanning om tegen elke oppervlakkigheid te strijden.

Toch deel ik samen met het geachte lid de zorg om de huidige onderwijstijd niet verder te laten afkavelen . . . en ik ontken niet dat deze zorg verband houdt met de wil om de kwaliteit van het lager onderwijs te stimuleren en te beschermen, waar dit mocht nodig zijn.

Vraag nr. 29 van 19 november 1990 van de heer F. VERMEIREN

Werkingsmiddelen scholen voor volwassenenonderwijs — Invloed verhoging inschrijvingsgeld

Ingevolge de verhoging van het inschrijvingsgeld in het volwassenenonderwijs voor het schooljaar 1990-1991 ligt het bedrag dat de onderwijsinstellingen moet afdragen aan het Ministerie voor hun betrokken studenten

hoger dan de werkingssubsidies die deze scholen ontvangen van de subsidiërende hogere overheid.

Graag vernam ik van de geachte Minister of aan deze onderwijsinstellingen extra-subsidies zou kunnen worden toegekend.

Antwoord

Wat het onderwijs voor de sociale promotie (OSP) betreft heeft de Vlaamse Executieve op 27 juni 1990, ter uitvoering van het decreet van 20 december 1989 (uitvoering begroting 1990), het minimumbedrag van het aan de studenten opgelegd inschrijvingsgeld vastgelegd, alsmede de wijze van innen en de gehele of gedeeltelijke vrijstellingen.

In tegenstelling tot wat het geachte lid veronderstelt, heeft het inschrijvingsgeld geen invloed op de werkingmiddelen en -toelagen. Enkel wanneer een student het hem opgelegd inschrijvingsgeld niet zou betalen (uiterlijk op 15 november) en/of wanneer de onderwijsinstellingen dit bedrag niet zou doorstorten op de fondsen van de Vlaamse Gemeenschap (vóór 1 december) zal de betrokken student niet in aanmerking komen voor de vaststelling van de personeelsomkadering en van de werkingmiddelen en -toelagen.

Ten slotte mag niet uit het oog worden verloren dat de thans geldende regeling uitsluitend betrekking heeft op het opgelegde minimumbedrag aan inschrijvingsgeld en het derhalve elke inrichtende macht vrijstaat haar werkingmiddelen bijkomend te putten uit een supplementaire gevraagd inschrijvingsgeld.

Vraag nr. 32 van 21 november 1990 van de heer M. DIDDEN

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak een beroep gedaan op externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studie bureaus, softwarehuizen enzovoort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen bekomen ?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel ?
2. Welke zijn de instellingen waarop beroep werd gedaan ? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische persoon kennen ?
3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd ?
4. Welk is het resultaat van de consultatie geweest : opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten, voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten ?
5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een

extern bureau en niet aan de administratieve diensten ?

6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen ? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd ?
7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken bij de toewijzing van deze opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat namens de Vlaamse Executieve een antwoord wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 33 van 22 november 1990 van de heer A. LARIDON

Sociale dienst Onderwijs — Toekomstperspectieven

Sinds geruime tijd werden er voor de Sociale dienst van Onderwijs geen uitkeringen meer gedaan bij gebrek aan financiële middelen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke financiële middelen er de laatste jaren ter beschikking werden gesteld van deze dienst ;
2. of de vakantiecentra blijven verder werken en zo ja, hoe de financiële regeling ervan zal gebeuren ;
3. wat er gebeurt met de OMOB-polissen, die via de Sociale dienst werden afgesloten ;
4. wat de vooruitzichten zijn ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mede.

- 1 Voor de Sociale dienst Onderwijs werd sedert 1986 ieder jaar een bedrag van 25 miljoen ingeschreven op de begroting van Onderwijs. In het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991 wordt in de Sectie 14, artikel 11.50.14 een bedrag ingeschreven van 21 miljoen voor allerhande uitgaven voor maatschappelijk dienstbetoon — entiteit Onderwijs.
- 3 en 4. Voor de ambtenaren van het departement Onderwijs zal met ingang van 1 januari 1991 de nieuw op te richten Sociale dienst van de Vlaamse Gemeenschap bepalen welke activiteiten, eventueel ook vakantiecentra, zullen worden georganiseerd. Ik zal er op aandrin-

gen dat tenminste de activiteiten die de Sociale dienst van het departement gedurende zoveel jaren organiseerde zullen behouden blijven, zoals bijvoorbeeld de hulpverleningen in de kosten van medische verzorging en gezins-hulp, een toelage aan jonge moeders, toekennen van renteloze leningen in uitzonderlijke gevallen, de organisatie van zomervakantiecentra, kinderopvang en het sinterklaasfeest van de kinderen van de personeelsleden. Voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs zal de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) de nodige initiatieven ter zake nemen.

3. De personeelsleden die zich via de Sociale dienst bij de Collectieve verzekeringspolis „Verzorgingskosten” van OMOB hebben aangesloten, blijven verder verzekerd op voorwaarde dat zij op de jaarlijkse vervalddag rechtstreeks aan OMOB de verschuldigde verzekeringspremie betalen.

Vraag nr. 34
van 22 november 1990
van de heer A. LARIDON

Centrale bibliotheek van Onderwijs — Stand van zaken

Er blijken nog steeds moeilijkheden te bestaan om alle werken van de Centrale bibliotheek van Onderwijs te raadplegen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. hoe de verdeling tussen de Gemeenschappen werd geregeld ;
2. of de overdracht naar de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) is gepland ;
3. of alle werken reeds gerangschikt zijn en of alle werken die in de catalogus voorkomen kunnen worden geraadpleegd of uitgeleend ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee

1. De verdeling van het boekenbezit werd dusdanig geregeld dat elke Gemeenschap de helft van het fonds in beheer heeft genomen. Bij het opstellen van de verdeelsleutel werd er rekening mee gehouden dat belangrijke deelcollecties niet uit elkaar werden gehaald. Over de verdeling van de ontsluitingsmiddelen en over de onderlinge dienstverlening werden afspraken gemaakt.
2. Deze overdracht is niet gepland.
3. Wegens plaatsgebrek is slechts ongeveer drie vierde van de werken gerangschikt die onder het beheer van de Nederlandstalige Centrale Bibliotheek werden gebracht. De niet opgestelde werken kunnen noch worden geraadpleegd noch ontleend.

Vraag nr. 35
van 22 november 1990
van de heer A. LARIDON

Rekenplichtige correspondenten — Rechtstoestand

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke de statutaire toestand is van de rekenplichtige correspondenten in Vlaanderen en bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland (BSD), die in 1989 en 1990 in dienst traden : statutair, contractueel of anders ;
- 2 of de opname in het statutaire kader wordt gepland en of er voorwaarden worden gesteld ;
- 3 of een administratief personeelslid dat vele jaren met een contract fungeerde in een PMS-centrum bij de BSD, zijn diensten kan laten gelden voor een administratieve functie in het gemeenschapsonderwijs, dit zowel in de BSD als er buiten ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de rekenplichtige-correspondenten in Vlaanderen en bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland (BSD) in 1989 en 1990 in dienst zijn getreden in het gemeenschapsonderwijs als contractueel personeelslid met een bediendencontract.

In het ontwerp van decreet tot vaststelling van het administratief statuut van de personeelsleden van de instellingen ingericht door de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) wordt voorzien in een tijdelijke aanstelling en in een vaste benoeming.

Het ontwerp van decreet bevat ook een **overgangsstelsel** met benoemingen op 1 april 1991 van het administratief personeel teneinde de overgang te verzekeren tussen het vóór het decreet van toepassing zijnde stelsel en het stelsel zoals vastgesteld in het ontwerp van decreet. De benoeming bij overgangsmaatregel zal gebonden zijn aan een reeks voorwaarden waarover de decreetgever nog dient te beslissen.

Op de derde vraag dient in de huidige stand van de wetgeving ontkennend te worden geantwoord.

Vraag nr. 40
van 23 november 1990
van de heer J. DEVOLDER

Afdeling architect-assistent — Omvorming driejarige structuur

De afdeling architect-assistent, behorend tot het algemeen hoger onderwijs van het korte type, bestaat ook voor het academiejaar 1990-1991 uit een tweejarige cyclus.

Het organiseren van een opleiding in een tweejarige cyclus komt enkel nog voor in het gemeenschapsonderwijs.

Vooralsnog werd de betrokken afdeling niet omgevormd tot een driejarige structuur. Daarom kan geen

erkenning worden bekomen als opleiding van het niveau hoger onderwijs binnen de Europese Gemeenschap. Dit heeft een ernstige discriminatie van deze studenten ten opzichte van alle andere studenten die nu een graduaatsopleiding aanvangen tot gevolg.

Ik had dan ook van de geachte^{te} Gemeenschapsminister graag een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Waarom werd de afdeling architect-assistent tot op heden nog niet omgevormd tot een driejarige structuur ?
2. Zal de Gemeenschapsminister een driejarige structuur instellen vanaf 1 september 1991 ?
3. Kan er een overgangsmaatregel worden getroffen, zijnde een éénmalige organisatie van een aangepaste derde jaar in het academiejaar 1992-1993, ten behoeve van de studenten die nu hun studie hebben aangevangen ?

Antwoord

Voor de communautarisering van het onderwijs, bepaalde de Koning de studieduur van de afdelingen van het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan (HOKTVL). Vanaf 1 januari 1989 is, ingevolge de wijziging van de grondwet (artikel 17, § 5), alleen de decreetgever, in casu de Vlaamse Raad, hiervoor bevoegd. De driejarige structuur van het pedagogisch HOKTVL is vastgesteld door het decreet van 5 juli 1989, die van het economisch HOKTVL door het decreet van 31 juli 1990.

Op grond van vroegere wetten en koninklijke besluiten en rekening houdend met de twee voornoemde decreten, zijn thans quasi alle afdelingen van het HOKTVL driejarig.

De opleiding tot sociale verpleegster/verpleger duurt vier jaar. Dat is ook het geval voor de afdeling binnenhuisarchitectuur van het artistiek HOKTVL. Diezelfde opleiding bestaat echter ook in het hoger kunstonderwijs, al dan niet gerangschikt als een tweedegraadsopleiding. Deze ambivalentie is enkel op te lossen in het kader van het decreet over het hoger kunstonderwijs, dat uitvoering moet geven aan artikel 16, § 2, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs.

Ten slotte hebben volgende afdelingen nog steeds een tweejarige structuur :

- architect-assistent (artistiek HOKTV)
- animatie (artistiek HOKTVL)
- topografie (technisch HOKTVL)

Na de invoering van de optie Landmeten in de afdeling bouwkunde van de opleiding tot industrieel ingenieur (besluit van de Vlaamse Executieve van 14 februari 1990) is de finaliteit van de uitreiking van de eerste diploma's van industrieel ingenieur bouwkunde, optie landmeten, én van de herziening van de centrale examencommissie voor de meetkundige-schatters van onroerende goederen kan de afdeling topografie ongewijzigd blijven bestaan. Nadien zal een nieuw onderzoek vereist zijn.

De afdeling animatie zal het voorwerp uitmaken van

een globale regeling in het decreet over het hoger kunstonderwijs.

De afdeling architect-assistent, enkel georganiseerd in een gemeenschapsinstelling (ARGO) te Brugge, is een unicum in haar soort. Het beroep dat de afgestudeerden kunnen uitoefenen is niet zo duidelijk en zeker niet vergelijkbaar met beroepen in andere Europese landen. Daaruit volgt dat de driejarige studieduur geen vereiste is in functie van de beroepsmobiliteit waarvan sprake in de algemene richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschap van 21 december 1988. Het advies van de eerste afdeling van de Hoge Raad voor het Artistiek Hoger Onderwijs pleit wel voor een driejarige structuur, zonder nochtans hiervoor voldoende overtuigende argumenten aan te reiken. Het advies van de Hoge Raad Artistiek Hoger Onderwijs beperkt uitdrukkelijk de vereiste bekwaamheden van de architecten-assistenten tot assiserende en uitvoerende taken, terwijl het profiel uitgetekend door de instelling veel ruimer is. Ze omvat in hun visie alle aspecten van de architectenopdracht, met uitzondering van het zuivere creatief aspect. Dus ook opdrachten zoals : leidende en taakverdelende functies binnen grotere studiebureaus, uitwerken en/of leiding geven bij het uitwerken van de uitvoeringsplannen en -documenten, assistentie of desgevallend leiden van de aanbestedingsprocedure enzovoort.

Ik ben van oordeel dat een meer grondige discussie over het behoud van een dergelijke afdeling, enig in haar soort, nodig is alvorens eventueel de Vlaamse Raad een ontwerp van decreet ter zake voor te leggen.

Vraag nr. 41 van 26 november 1990 van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Opleiding tot huisarts — Raad van wijzen

Naar verluidt zou de geachte Minister met betrekking tot de opleiding tot huisarts een Raad van wijzen oprichten.

Graag verkreeg ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Welke is de taak van deze Raad ?
2. Welke is zijn samenstelling ?
3. Volgens welke procedure wordt een oproep tot kandidaten georganiseerd ?
4. Volgens welke criteria gebeurt de uiteindelijke aanduiding van de leden van deze Raad ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid mede dat met betrekking tot de opleiding tot huisarts er geen Raad van wijzen werd opgericht maar wel een informele adviesgroep werd ingesteld.

1. Taak van deze adviesgroep is op korte termijn een advies uit te brengen over de organisatie in de Vlaamse Gemeenschap van een kwalitatief hoogstaande opleiding tot huisarts conform de vereisten

neergelegd in de Europese richtlijn van 15 september 1986 inzake een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde (86/457/EEG).

Deze adviesgroep, onder het voorzitterschap van de Secretaris-generaal van Onderwijs, is samengesteld uit vertegenwoordigers van :

de Vlaamse faculteiten van de geneeskunde ;

de Vlaamse universitaire centra voor huisartsopleiding ;

de erkende beroepsorganisaties van huisartsen ;

de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren ;

het Kabinet van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid ;

het Bestuur van het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek van het Onderwijsdepartement.

3. Gelet op het informele karakter van de adviesgroep werd er geen oproep tot kandidaten gedaan.
4. Bij de samenstelling van de adviesgroep werd er vooropgesteld dat alle actoren van het universitaire en het medisch-professionele veld een stem in het kapittel behoren te hebben.

Vraag nr. 43
van 26 november 1990
van de heer A. LARIDON

Toegang tot de universiteit — Oriëntatieproef

Via de massamedia verneem ik dat de Gemeenschapsminister van Onderwijs voor het volgend academiejaar zinnens is een oriëntatieproef in te richten voor de toegang tot de universiteit.

De motivering luidt : teveel mislukkingen in de eerste kandidatuur en de te grote hieraan verbonden financiële lasten. Anderzijds stelt de Minister dat deze oriënteringsproef niet verplichtend is, maar vrijblijvend zou zijn voor de studenten.

Mag ik in dit verband van de geachte Minister vernemen :

1. of er in zijn redenering geen contradictie bestaat tussen het feit dat enerzijds de maatregel besparend moet werken en anderzijds vrijblijvend moet zijn voor de student ;
2. of deze maatregel niet bedoeld is als een eerste stap in de richting van een numerus clausus
3. of geen dubbel gebruik zal worden gemaakt van de PMS-centra en de deliberaties van de leraarsvergaderingen in de scholen enerzijds en de voorgestelde oriënteringsproef anderzijds ?

Antwoord

1. In mijn conceptie van oriënteringsproef bestaat er geen contradictie tussen de beoogde besparingsdoelstelling en de vrijblijvendheid van de proef ten

aanzien van de studiekeuze van de student. Een oriënteringsproef is niet in de eerste plaats een besparingsmaatregel maar wel een instrument om de efficiëntie van de onderwijsverzorging te verhogen :

- a. de oriënteringsproef geeft een beeld van de verwachte voorkennis en moet aan de student aanduidingen geven over de meest geschikte studiekeuze ;
 - b. door te vermijden dat de student gedurende één of meerdere jaren op verkeerd spoor zit, kan de gemiddelde studieduur verkorten ;
 - c. een duidelijk gemotiveerde studiekeuze zal de onderwijsbelasting van de docenten verlichten en de kwaliteit van de onderwijsverzorging verhogen ;
 - d. een verhoging van de slaagcijfers.
2. Deze voorgenomen maatregel is geenszins een eerste stap in de richting van een algemeen toelatingsexamen of numerus fixus.
 3. Een studiekeuze maken en oriënteren zijn complexe processen. Het studie-advies van de PMS-centra en het studie-advies verbonden aan het resultaat van de oriënteringsproef moeten de student wapenen om zijn studiekeuze zorgvuldig af te wegen. De universiteiten kunnen de proef duidelijk afstemmen op de richting die de student wil volgen en op de in die richting verwachte voorkennis. Dubbel gebruik is niet te verwachten, wel een geëigend gebruik. De verplichte organisatie van een oriënteringsproef zal ook de verantwoordelijkheid van de universiteiten aanscherpen.

Vraag nr. 44
van 26 november 1990
van de heer J. LOONES

Studiebeurzen — Maximumgrenzen bij grote gezinnen

Bij een analyse van de maximuminkomens van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap voor het verkrijgen van een studiebeurs en/of verminderd inschrijvingsgeld, kom ik tot enkele verrassende vaststellingen.

Wie de tabellen van de Vlaamse Gemeenschap nader bekijkt stelt vast dat de inkomensgrenzen voor grote gezinnen onvriendelijk en zelfs discriminerend zijn.

Merkwaardig is vooreerst het opmerkelijke verschil tussen het maximuminkomen bij 4, 5 of 6 kinderen ten laste. Bij 4 kinderen ten laste mag het maximuminkomen 133.900 frank hoger zijn dan bij 3 kinderen ten laste ; bij 5 kinderen mag het maximuminkomen 165.100 frank hoger zijn dan bij 4 kinderen ; en bij 6 kinderen mag het maximuminkomen plots maar 111.800 frank hoger zijn dan bij 5 kinderen ! Het lijkt er haast op alsof kind 4 en vooral kind 6 plots veel „minder waard” zijn dan kind 5. Niemand zal ontkennen dat de opvoeding en de studies van zowel kind 1 als kind 6 ongeveer evenveel kosten.

Hoe verklaart de geachte Minister dit verbazende verschil ?

De indruk van achteruitstelling wordt nog groter bij verdere analyse van de cijfers. Vanaf kind 7 mag het maximuminkomen niet hoger liggen dan circa 60.000 frank tegenover het maximuminkomen bij kind 6. Hetzelfde geldt voor het maximuminkomen bij 8 kinderen tegenover 7 enzovoort.

Hoe verklaart de geachte Minister dat het gezinshoofd voor zijn 7e kind ten laste maar 60.000 frank meer mag verdienen om voor een studiebeurs of verminderd inschrijvingsgeld in aanmerking te komen ?

Anderzijds komt het mij voor dat de maximuminkomens van de Franse Gemeenschap niet ontmoedigend zijn voor gezinnen met grote kinderlast. Vanaf kind 6 mag het maximuminkomen telkens 135.000 frank meer bedragen tegenover het maximuminkomen bij 5 kinderen. In vergelijking met de Vlaamse Gemeenschap betekent dat een verschil van liefst 75.000 frank. Concreet : het maximuminkomen van een Waals gezinshoofd met 6 kinderen ten laste mag 75.000 frank hoger liggen dan het maximuminkomen van een Vlaams gezinshoofd met 7 kinderen ten laste om voor een studiebeurs of verminderd inschrijvingsgeld in aanmerking te komen.

Wat denkt de geachte Minister over dit verschil ?

Acht de geachte Minister maatregelen die in de toekomst beter aan de verlangens van de grote Vlaamse gezinnen tegemoet komen noodzakelijk en zo ja, welke ?

Antwoord

Uit de cijfergegevens blijkt dat de vraag van het geachte lid de studietoelagen voor hoger onderwijs betreft.

Voor de behandeling van een studietoelage-aanvraag is, naast de nationaliteits- en pedagogische vereisten, het juiste aantal personen die fiscaal ten laste zijn van de persoon die in het onderhoud van de kandidaat voorziet van belang.

Als personen ten laste worden in aanmerking genomen :

- a. de moeder ; ingeval zij naast haar echtgenoot eveneens over een inkomen beschikt wordt dit bij dit inkomen gevoegd ;
- b. indien er naast de kandidaat nog andere kinderen van het gezin hoger onderwijs volgen, worden deze dubbel geteld ;
- c. de persoon die voor ten minste 66 ten honderd gehandicapt is, wordt tweemaal ten laste aangerekend ;
- d. de overleden echtgeno(wordt als persoon ten laste aangerekend van de niet-hertrouwde weduwnaar of weduwe met één of meer kinderen ten laste.

Bij de totstandkoming van het uitkeringsstelsel zoals vervat in het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juli 1983 betreffende de studietoelagen voor hoger onderwijs, is men uitgegaan van het begrip socio-vitaal minimum. Met dit socio-vitaal minimum wordt het bedrag aan inkomen dat het verschil maakt tussen de bestaanszekerheid en de bestaansonzekerheid bedoeld.

Het huidige studietoelagelstelsel kent twee grenzen, namelijk een minimumgrens (m-grens) en een maximumgrens (M-grens) .

1. Minimumgrens : bepaalt dat inkomen waaronder een gezin niet in staat wordt geacht uit eigen inkomsten een gedeelte van de studiekosten te betalen. Wie een inkomen heeft gelijk aan of lager dan deze grens, ontvangt een maximumstudietoelage.
2. Maximumgrens : ze bepaalt de inkomens tot waar gesubsidieerd wordt. Wie met zijn inkomen op deze grens ligt of er boven valt, ontvangt geen studietoelage meer.
3. Wanneer het inkomen tussen beide grenzen valt, gaat het erom een mate van afwezigheid van inkomen in dezelfde mate te compenseren met een studietoelage, rekening houdend met hetgeen volgt.

Dit socio-vitaal minimum, begrip geïntroduceerd door het Centrum voor Sociaal Beleid van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius, zou met die minimumgrens moeten samenvallen opdat het studietoelagenstelsel een optimaal effect zou bereiken. Belangrijk is er op te wijzen dat, bij de vaststelling van dit socio-vitaal minimum, werd rekening gehouden met wat de overheid reeds verleent onder de vorm van kinderbijslag en belastingvermindering. Gelet op de beperkte budgettaire ruimte was het tot op heden volstrekt onmogelijk de oorspronkelijke opzet, namelijk het samenvallen van de minimumgrens met het socio-vitaal minimum, te realiseren. De minimum- en de maximumgrens werden dan ook noodgedwongen op basis van veelvuldige computersimulaties aan de budgettaire haalbaarheid aangepast.

De Hoge Raad voor Studietoelagen met vertegenwoordigers van het hoger en het secundair onderwijs, van studentenverenigingen van het hoger onderwijs, van vakverenigingen en werkgevers, werkte uiteraard actief mee aan het ontwerpen van het nieuwe toelagenstelsel en verleende positief advies aan de definitieve ontwerp-tekst.

Ingevolge de culturele autonomie is de reglementering inzake studietoelagen voor beide Gemeenschappen verschillend. De Franse Gemeenschap zal bij de toepassing van zijn reglementering uiteraard ook rekening dienen te houden met het beschikbaar budget en het aantal aanvragen.

Vraag nr. 45 van 27 november 1990 van de heer J. CAUDRON

Werkkledij leraren lichamelijke opvoeding — Werkingskosten

Vanaf 1990 kan de werkkledij fiscaal niet meer als beroepsuitgave op de belastingaangifte worden vermeld.

Graag vernam ik van de geachte Minister of de directies van de scholen de kosten van de werkkledij van de leraren lichamelijke opvoeding in rekening moeten of mogen brengen als werkingskosten.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat de kosten van de werkkledij van de leraren lichamelijke opvoeding mogen worden aangerekend op de werkingstoelagen.

Vraag nr. 46
van 29 november 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Economische Hogeschool Limburg — Gelijkaardige instellingen

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen welke instellingen in Vlaanderen dezelfde structuur en hetzelfde statuut hebben als de Economische Hogeschool Limburg ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

Vermits de Economische Hogeschool Limburg thans gerangschikt is als een instelling voor economisch hoger onderwijs van het lange type, kan ik de vraag van het geachte lid best beantwoorden door de opsomming te geven van alle dergelijke instellingen in Vlaanderen.

1. Handelshogeschool Antwerpen
 Opleiding : handelswetenschappen
 2 jaar kandidatuur, 3 jaar licentie.
2. Economische Hogeschool Sint-Aloysius Brussel
 Opleidingen : handelswetenschappen en handelsingenieur
 3 jaar kandidatuur, 2 jaar licentie.
3. Administratieve en Economische Hogeschool Brussel
 Opleidingen : handelswetenschappen en bestuurswetenschappen
 3 jaar kandidatuur, 2 jaar licentie.
4. Vlaamse Economische Hogeschool Brussel
 Opleidingen : handelswetenschappen en vertaler/tolk
 2 jaar kandidatuur, 2 jaar licentie.
5. Economische Hogeschool Limburg
 Opleidingen : handelswetenschappen en handelsingenieur
 2 jaar kandidatuur, 2 jaar licentie.

Aanvullend doe ik opmerken dat de vijf bedoelde instellingen alle behoren tot het vrij gesubsidieerd onderwijs. In wezen zijn het handelshogescholen met handelswetenschappen als gemeenschappelijk aanbod. De studieduur is in principe vier jaar. De instellingen 1. tot 3. hebben nochtans gebruik gemaakt van de mogelijkheid om op grond van dezelfde financiering de opleiding over vijf jaar te spreiden. Hierbij zijn dan nog twee formules mogelijk (2/3 jaar kandidatuur en 3/2 jaar licentie).

Vraag nr. 47
van 29 november 1990
van de heer A. LARIDON

Selectie-ambt coördinator — Stand van zaken

Vanaf 1 september 1990 werd het selectie-ambt coördinator ingevoerd in het secundair onderwijs.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. wat dit ambt behelst ;
2. welke normen er zijn voor oprichting ;
3. hoeveel ambten er worden voorzien in elk onderwijsnet ;
4. welke weddeschaal er wordt toegekend ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Het ambt van coördinator van een centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs werd, ter uitvoering van artikel 71 van het decreet betreffende het onderwijs-11 van 31 juli 1990, opgericht bij besluit van de Vlaamse Executieve van dezelfde datum en houdende inrichting van het deeltijds beroepssecundair onderwijs. Het betreft hier de organieke regeling voor een omkadering die reeds sedert het schooljaar 1986-1987 in de vorm van bijkomende uren/leerkracht was voorzien voor coördinatie- en begeleidingsopdrachten in het experimenteel secundair onderwijs voor deeltijds leerplichtige jongeren.

Alhoewel met betrekking tot dit nieuwe ambt van coördinator nog geen officiële monografie is uitgewerkt dient het in hoofde van het betrokken personeelslid te worden gezien als de persoon die, onder de eindverantwoordelijkheid van de directie van de instelling waaraan het centrum verbonden is, verantwoordelijk is voor de leiding van het centrum voor deeltijds onderwijs en in deze hoedanigheid een coördinerende taak heeft inzake de jongerenbegeleiding en het onderwijsaanbod, desgevallend in overleg met meewerkende onderwijs- en vormingsinstellingen, en uiteraard instaat voor het administratief en materieel beheer van het centrum.

2. Overeenkomstig artikel 13 van het vermelde Executievebesluit dient een centrum 50 regelmatig ingeschreven leerlingen te tellen om er het ambt van coördinator met voltijdse opdracht te kunnen oprichten. Voorgaande norm wordt op 35 leerlingen gebracht voor centra gevestigd in specifieke gemeenten, waaronder begrepen deze van het arrondissement Brussel-Hoofdstad.
3. Het hierboven geciteerde onderwijsdecreet legt in artikel 66 het maximum aantal centra vast dat door de Vlaamse Gemeenschap kan worden georganiseerd of gesubsidieerd. Dit aantal is bepaald op 48 centra, waarvan 24 in het gesubsidieerd vrij onderwijs, 9 in het gesubsidieerd officieel onderwijs en 15 in het gemeenschapsonderwijs. Uit deze decretale bepalingen en uit het desbetreffende besluit van de Executieve vloeit voort dat het aantal ambten hoogstens gelijk kan zijn aan het aantal centra, gesteld dat zij alle aan de oprichtingsnorm voor het ambt voldoen.

4. De voor het ambt van coördinator opgelegde bekwaamheidsbewijzen en de daaraan verbonden weddeschalen zijn dezelfde als voor het ambt van onderdirecteur van een secundaire school met een derde graad.

Vraag nr. 48
van 29 november 1990
van de heer R. VAN STEENKISTE

Schoolrestaurants van de gemeenschapsscholen — Gebruik maaltijdcheques

Naar het schijnt wordt de eindejaarspremie voor het personeel in het gemeenschapsonderwijs uitbetaald in de vorm van maaltijdcheques.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of dit betalingsmiddel door het personeel van de gemeenschapsscholen ook kan worden gebruikt bij de betaling van de middagmalen in de schoolrestaurants van de gemeenschapsscholen.

Antwoord

De maaltijdcheques kunnen worden gebruikt voor de betaling van maaltijden en verbruiksklare voedingswaren bij alle handelaars die zich bereid verklaren de maaltijdcheques van die specifieke firma te aanvaarden. Dit betekent dat het al dan niet gebruik van dit betalingsmiddel voor de middagmalen in de schoolrestaurants afhangt van de exploitant van deze restaurants.

Vraag nr. 49
van 30 november 1990
van de heer W. TAELEMAN

Gemeenschapsonderwijs — Overheveling personeel

Zowel vóór als na de overheveling van het onderwijs naar de Gemeenschappen fungeerden personeelsleden tijdelijk hetzij in selectieambten, hetzij in bevorderingsambten in het rijksonderwijs (na de overheveling het gemeenschapsonderwijs).

Graag had ik antwoord gekregen van de geachte Minister op volgende vragen.

1. Hoeveel personeelsleden fungeerden op het ogenblik van de overheveling in vermelde ambten (ambt, school, personalia van de personeelsleden) ?
2. Hoeveel personeelsleden werden aangesteld na de overheveling door de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) (ambt, school, personalia van de personeelsleden) ?
3. Werden er personeelsleden aangesteld die later niet in aanmerking komen voor benoeming in de functie waarin zij tijdelijk werden aangesteld ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Er zijn geen statistische gegevens omtrent het aantal personeelsleden die hetzij in selectieambten, hetzij in bevorderingsambten fungeerden op het ogenblik van de overheveling aangezien alle personeelsleden behorend tot het rijksonderwijs, zonder onderscheid, werden overgeheveld naar de ARGO.

2. Zoals blijkt uit het antwoord verstrekt op de eerste vraag werden hiervan in het verleden geen statistische gegevens bijgehouden. Deze gegevens werden sinds de overheveling ook niet bijgehouden. Evenmin beschikt de ARGO momenteel over een geïnformatiseerd systeem waarbij deze gegevens kunnen worden opgeroepen.

In het kader van de objectivering van alle aanstellingen in het gemeenschapsonderwijs, zowel in wervings-, selectie- als bevorderingsambten, worden wekelijks lijsten aangelegd van al de aanstellingen waartoe werd beslist. Op de aanstellingsdienst van de ARGO kunnen deze lijsten door de syndicale organisaties steeds worden ingekeken, waardoor een automatische controle op de objectivering van de aanstellingen in de praktijk wordt gebracht. Deze lijsten omvatten alle aanstellingen in volgorde van het tijdstip, waarop zij worden aangebracht. Aparte lijsten houdende de tijdelijke aanstellingen in selectie- en bevorderingsambten zijn dus niet beschikbaar.

3. Indien op het ogenblik van de tijdelijke aanstelling in een selectie- of bevorderingsambt personeelsleden beschikbaar zijn die aan de benoemingsvoorwaarden voldoen, krijgen zij voor een dergelijke aanstelling absolute voorrang. Slechts zeer uitzonderlijk en in dat geval op een uitvoerig gemotiveerde wijze wordt van dit principe afgeweken.

Ten slotte wil ik erop wijzen dat de bevoegdheid tot het aanstellen van het personeel tot de autonome bevoegdheid van de ARGO behoort. Ik heb er dan ook geen zicht op of de objectivering al dan niet in de praktijk wordt omgezet.

Vraag nr. 54
van 4 december 1990
van de heer A. LARIDON

Gesubsidieerd officieel onderwijs — Kredieten voor gebouwen

Ik stel vast dat bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) voor 4 miljard dossiers werden ingediend. DIGO beschikt slechts over 596 miljoen en dit telkens voor de vijf volgende jaren.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen of dit betekent :

1. dat slechts zeer dringende werken kunnen worden uitgevoerd
2. dat er in geen geval aan vernieuwing van het patrimonium kan worden gedacht ;
3. dat de vóór 1990 goedgekeurde bouwdoossiers niet meer kunnen worden uitgevoerd ;

4. dat er voor de sedert 1981 ingediende dossiers die nog geen vaste belofte voor subsidiëring kregen geen kredieten zullen vrijkomen.

Antwoord

Het komt de Raad van Bestuur van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) toe te beslissen over de aanwending van de in de begroting voorziene dotatie voor infrastructuurwerken ten behoeve van het officieel gesubsidieerd onderwijs.

Buiten het krediet van 594,6 miljoen frank voor de begrotingsjaren 1991 tot en met 1995 beschikt de DIGO eveneens over de nodige geldmiddelen om alle vroeger aangegane verbintenissen tot subsidiëring te honoreren.

Vraag nr. 55 van 4 december 1990 van de heer A. LARIDON

Gemeentelijk onderwijs — Tijdelijke aanstellingen

Het lentedecreet heeft met ingang van 1 september 1990 bepaalde artikelen van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs gewijzigd. Hierdoor zouden de gemeenteraden de aanstelling van leerkrachten niet langer meer mogen delegeren aan de respectieve schepencolleges.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen :

1. of dit ook geldt voor de tijdelijke aanstellingen ;
2. of deze tijdelijke aanstellingen dan ook voorafgaandelijk door de gemeenteraden dienen te gebeuren ;
3. hoe en in welke mate deze nieuwe regeling in de praktijk in de gemeenten wordt toegepast ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid de gevraagde inlichtingen mede.

1. Ingevolge artikel 181 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 werd artikel 30, § 1 van de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 20 augustus 1957, met ingang van 1 september 1990 opgeheven. Zoals reeds vermeld in het antwoord op zijn vraag van 27 september 1990 aan mijn geachte collega, de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt (zie Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 21 van 12 oktober 1990, bladzijde 1086 — Vraag nr. 120), gaf artikel 30, § 1 delegatie aan het college van burgemeester en schepenen voor een aanstelling in tijdelijk verband in een definitief vacante betrekking en voor aanstelling van een waarnemer (tijdelijk personeelslid) ter vervanging van een lid van het onderwijzend personeel dat ter beschikking is gesteld of dat ongewettigd afwezig is. Deze delegatie is dus nu opgeheven.

Krachtens artikel 30, § 2 van de genoemde wetten blijft het college van burgemeester en schepenen bevoegd om een waarnemer aan te stellen ter vervanging van een personeelslid dat gewettigd afwezig is, met uitzondering van een afwezigheid wegens terbeschikkingstelling.

2. De te volgen procedure voor de aanstelling van gemeentelijk onderwijzend personeel in tijdelijk verband (gewoon kleuter-, lager en basisonderwijs is uiteengezet in de omzendbrief nummer B A 690/10 van 31 juli 1990, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 7 september 1990) van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.
3. Het blijkt dat de nieuwe regeling, waarschijnlijk te wijten aan het feit dat de onder 2. vermelde circulaire pas in het Staatsblad van 7 september 1990 werd gepubliceerd, door bepaalde gemeentebesturen niet correct werd toegepast. Het college van burgemeester en schepenen stelde een leerkracht aan, waarna de gemeenteraad de aanstelling bekrachtigde. De betrokken gemeentebesturen worden uitgenodigd om in de toekomst de juiste procedure toe te passen.

Vraag nr. 57 van 5 december 1990 van de heer A. LARIDON

Invoering van maaltijdcheques — Eigenlijke bedoeling

Zou de geachte Minister mij kunnen informeren :

1. of het juist is dat de maaltijdcheques die aan het personeel in het onderwijs zullen worden toegekend niet mogen worden aangewend in de respectieve schoolrestaurants ;
2. of dit in overeenstemming is met de eigenlijke bedoeling van de maaltijdcheques, namelijk in een eetmaal te voorzien voor ambtenaren die niet over een eigen dienstrestaurant beschikken ?

Antwoord

Het al dan niet aanvaarden van maaltijdcheques als betalingsmiddel voor de middagmalen in de schoolrestaurants is afhankelijk van de exploitant van deze restaurants. Deze exploitant dient zich bereid te verklaren de cheques van die specifieke firma te aanvaarden.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 8 van 22 november 1990 van de heer R. VAN HOOLAND

Antwerpen — Leningen

Ik zou het op prijs stellen van de geachte Minister te

mogen vernemen hoeveel de stad Antwerpen, cumulatief, ooit heeft geleend :

- a. om haar gewone begroting te financieren ;
- b. om de tekorten of uitgaven op haar buitengewone begroting te financieren.

Kan de geachte Minister mij ook mededelen bij welke instellingen die leningen werden opgenomen ?

Antwoord

Het is mij materieel niet mogelijk een overzicht te geven van de bedragen die de stad Antwerpen in de loop van haar geschiedenis ooit heeft ontleend voor de financiering van haar gewone en buitengewone begroting. Ik kan zulke informatie evenmin geven voor andere gemeenten van het Vlaamse Gewest. Zulks zou verregaande opzoekingen vergen in de stadsarchieven.

Evenmin is het mij mogelijk exact te berekenen welke de bedragen zijn, ooit opgenomen om de gewone begrotingen te financieren. Tot voor de consolidatie van de stadsschulden via het Nationale Hulpfonds tot Herstel van de Gemeentefinanciën, opgericht bij het koninklijk besluit nummer 208, was het inderdaad gebruikelijk dat telkenjare het tekort van de gewone begroting werd gevoegd bij het leningspakket dat diende te worden opgenomen ter financiering van de investeringen.

De huidige financiële problemen van de stad zijn uiteraard niet vreemd aan deze handelwijze, die strijdig is met alle beginselen van een behoorlijk financieel bestuur. Mede erdoor bedraagt het volume van de stadsschuld, met inbegrip van de leningen ter financiering van de investeringen van het jaar 1990 thans 75,4 miljard frank.

Het is belangrijk dat zulk kortzichtig beleid werd beëindigd. Er wordt thans geen enkele lening meer opgenomen ter financiering van de gewone begroting. De uitstaande schuld van de stad werd herschikt via het Vlaams Financieringsfonds, opgericht bij decreet van 20 december 1989, teneinde de lasten enigszins draaglijk te maken voor de begroting. Het leningvolume ter financiering van de buitengewone dienst is per jaar beperkt tot 1 miljard frank ten laste van de stad.

**Vraag nr. 9
van 30 november 1990
van de heer R. VAN HOOLAND**

Investeringsfonds — Werking

In het regeerakkoord van de Vlaamse Executieve van 26 januari 1988, lees ik dat het Investeringsfonds voor einde 1988 zou worden getoetst op zijn goede werking.

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. de resultaten van deze belangrijke evaluatie ;
2. hoeveel frank jaarlijks, per provincie en per soort gewestmaterie besteed is geworden ;

3. hoeveel frank voor gewestmateries respectievelijk is vastgelegd, geordonnanceerd en betaald buiten het Investeringsfonds.

Antwoord

Het Investeringsfonds voor de gemeenten werd reeds tweemaal grondig geëvalueerd, een eerste maal in november 1988 en een tweede maal in april 1990.

De belangrijkste besluiten van deze evaluaties zijn de volgende.

1. In beginsel is het Investeringsfonds een goed stelsel voor de subsidiëring van de gemeentelijke investeringen op basis van objectieve maatstaven. Het krediet zou evenwel moeten verhoogd en het toepassingsveld krachtig uitgebreid worden.
2. Om de investeringskracht te vrijwaren en de gemeenten de middelen te geven voor een betere planning van hun investeringen moet in het decreet een vast mechanisme voor de evolutie van het Investeringsfonds worden vastgesteld.

De afschaffing van het gewone systeem van investeringstoelagen kan reeds belangrijke middelen leveren om een uitgebreid Investeringsfonds te financieren. Dat heeft als voordeel dat alle aanvragen voor investeringstoelagen die erin worden opgenomen volgens eenzelfde, objectieve en vereenvoudigde procedure worden behandeld.
3. Voor de verdeling van de trekkingsrechten is een aanpassing van de criteria wenselijk :
 - het hoogste inwonersaantal wordt het best vastgesteld op basis van de gegevens van de jongste 10 jaar (en dus niet meer het hoogste inwonersaantal sinds 1977) ;
 - het criterium typologie der gemeente is gebaseerd op een verouderde indeling en zou daarom moeten worden weggelaten.
4. De uitzonderlijke toelagen zouden zowel om principiële als om praktische redenen moeten worden afgeschaft.

Ik merk op dat de conclusies van de evaluatie aan de basis liggen van het ontwerp van decreet tot oprichting van een nieuw Investeringsfonds, dat aanhangig is in de Vlaamse Raad.

Het totaal van de toestemmingen tot gebruik van trekkingsrechten verleend aan de gemeenten van het Vlaamse Gewest, opgedeeld per provincie, is weergegeven in de onderstaande tabel.

	1988 (in franken)	1989 (in franken)	1990 (toestand midden december) (in franken)
Antwerpen	81.594.000	125.465.000	161.518.000
Brabant	22.332.000	49.774.000	93.006.000
Limburg	81.169.000	68.257.000	138.271.000
Oost-Vlaand.	91.499.000	122.299.000	185.741.000
West-Vlaand.	82.494.000	98.551.000	120.659.000
Totaal	359.088.000	464.346.000	699.195.000

Het overgrote deel van de trekkingsrechten werd opgenomen voor wegenwerken.

Het is voor mijn administratie niet mogelijk binnen de beperkte antwoordtermijn de voormelde bedragen op te splitsen volgens de aard van de werken, en de bedragen van de investeringstoelagen die zijn verstrekt buiten het Investeringsfonds mee te delen.

Zodra die gegevens beschikbaar zijn, zullen ze in een aanvullend antwoord worden opgenomen.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 25
van 12 november 1990
van de heer M. DESUTTER

Afvaleiland in de Noordzee — Stand van zaken

Onlangs werden opnieuw plannen bekend voor een afvaleiland in de Noordzee. De bouw ervan vergt enigszins een akkoord tussen België en Vlaanderen. Tegen deze plannen bestaat veel tegenstand.

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister.

Antwoord

Ik kan het geachte lid melden dat op dit ogenblik noch door mijn administratie noch door mijzelf plannen worden overwogen voor de bouw van een afvaleiland in de Noordzee.

Vraag nr. 27
van 12 november 1990
van de heer M. DESUTTER

Noordzee — Vrijwaring nadelige gevolgen baggerspecieoplossingen

Op 12 juni 1990 werd een samenwerkingsakkoord gesloten tussen de Belgische Staat en het Vlaamse Gewest ter vrijwaring van de Noordzee van nadelige milieueffecten ingevolge baggerspecieoplossingen in wateren die vallen onder de toepassing van de conventie van Oslo.

Graag vernam ik van de geachte Minister tot welke concrete resultaten dit akkoord reeds heeft geleid.

Antwoord

Het samenwerkingsakkoord dat op 12 juni 1990 werd gesloten tussen de Belgische Staat en het Vlaamse Gewest ter vrijwaring van de Noordzee van nadelige milieueffecten ingevolge baggerspecieoplossingen in de wateren die vallen onder de toepassing van de conventie van Oslo voorziet in de oprichting van een ambtelijke werkgroep, die beleidsbeslissingen moet voorbereiden.

Deze werkgroep is op 28 november 1990 met haar activiteiten gestart.

Deze activiteiten zullen in hoofdzaak betrekking hebben op :

- de voorwaarden voor het verlenen van de stortingsvergunningen overeenkomstig de regels gedefinieerd door de Oslo-commissie ;
- de definitie van een Belgisch standpunt inzake de voor baggerspecie van toepassing zijnde richtlijnen welke momenteel in de schoot van de Oslo-commissie worden herzien ;
- de uitgave van de eindversie van de studie van de ecologische impact van baggerspecieoplossingen voor de Belgische kust waarvan een voorlopige versie werd voorgesteld en ruim werd verspreid in juni 1990 en die zal rekening houden met al de sedertdien ontvangen commentaren.

Vraag nr. 29
van 12 november 1990
van de heer J. ANSOMS

Aanleg Ring rond Brecht — Stand van zaken

Op 27 maart 1987 werd door de Vlaamse Executieve een besluit getroffen houdende de gedeeltelijke inhuur van het gewestplan Turnhout om de realisatie van een omleidingsweg te Brecht mogelijk te maken.

Door de bestendige deputatie werd op 18 juni 1987 een ontwerper aangeduid, die zijn voorstel voorlegde op 17 december 1987. Tijdens de periode 1 mei 1988 en 29 juli 1988 lag het ontwerp ter inzage op het gemeentehuis van Brecht. In deze periode werden geen opmerkingen of bezwaren gemaakt.

Op 25 augustus 1988 gaf de gemeenteraad van Brecht dan ook gunstig advies over het ontwerp-gewestplan zoals voorgelegd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1987 en 13 januari 1988, teneinde de realisatie van een Ring rond Brecht mogelijk te maken.

Tot op heden werd het tracé van de omleidingsweg rond Brecht nog niet opgenomen in het gewestplan, hoewel dit wel werd voorgesteld door het Bestuur der Wegen.

Gelet op het dringend karakter van de aanleg van deze Ring rond Brecht ter verlichting van het drukke en zware verkeer door het centrum van Brecht, vernamen wij graag van de geachte Minister de stand van zaken van dit dossier en binnen welke termijn hij de uitwerking van dit dossier voorziet.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

De vraag gesteld door het geachte lid behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 30
van 20 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Webbekoms Broek — Onderhoudsmaatregelen

Rond de waterpartijen en de waterlopen in het Webbekoms Broek en de daarbij aansluitende landbouwgebieden te Diest, speciaal aan de Zwarte Beek, werd een overconcentratie aan muskusratten vastgesteld. Bij een mogelijke Demeroverstroming zijn de gevolgen niet te overzien. Heel wat dijk- en oevergedeelten zijn immers ondergraven.

Welke dringende onderhoudsmaatregelen zullen er ter zake worden genomen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de bestrijding van de muskusratten in het Webbekoms Broek niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Vraag nr. 34
van 22 november 1990
van de heer G. CARDOEN

Onteigening woningen te Galmaarden — Stand van zaken

Een paar jaar geleden werd om redenen van verkeersveiligheid beslist ter hoogte van het kruispunt Marktpluin-Hoogstraat te Galmaarden van de N 272 twee woningen te onteigenen en af te breken.

Ondertussen zijn vele maanden verlopen en werd een overeenkomst met de betrokken eigenaars bereikt. De zaak blijft toch onveranderd. Begin dit jaar werd voor één van de woningen, die nog werd bewoond, door bemiddeling van het gemeentebestuur en het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW) met de huurders een overeenkomst gesloten en deze laatsten hebben elders hun intrek genomen. Nog laat de afbraak op zich wachten.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. hoelang zijn procedure inzake onteigening reeds loopt ;
2. welke de gevolgen zijn voor een van de betrokken eigenaars, waarvan de woning was verhuurd en die sinds het bijna gedwongen vertrek van de huurders geen huurinkomsten meer geniet ;
3. waarom niet wordt overgegaan tot de afbraak van deze woning ;
4. of er kredieten zijn opgenomen in de begroting 1990 en zo ja, hoeveel ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. De eerste ramingen nopens deze onteigeningen wer-

den in 1984 aan het Comité tot Aankoop gevraagd. Daar echter het project Herinrichting van het marktplein Galmaarden en het kruispunt Marktpluin-Hoogstraat, in de loop van zijn studiefase werd gewijzigd, vergde dit ook wijzigingen van het onteigeningsplan, waardoor de procedure opnieuw diende begonnen te worden. Een tweede reden van vertraging is het feit dat in de periode 89-90 tijdelijk geen aankopen meer konden gebeuren voor het Wegenfonds ingevolge de gewestvorming.

De onteigeningen zijn ook afgeremd geworden omdat één van de huurders omwille van sociale redenen niet in de mogelijkheid was zijn woning te verlaten. Tussenkost van het gemeentebestuur heeft hier op 1 juni 1990 een oplossing gebracht.

Alle woningen zijn thans onteigend en beschikbaar. Intussen zijn ook alle nutsleidingen en meters weggenomen.

2. Het is inderdaad juist dat één van de betrokken eigenaars door het vertrek van de huurder geen huurinkomen meer heeft maar daarentegen werd er in de aankoopakte opgenomen dat de eigenaar zal worden betaald binnen de drie maanden na het verlijden van de akte, zoniet zal het bedrag van de verschuldigde som een intrest opbrengen die gelijk is aan de wettelijke rentevoet.
3. Wat de eigenlijke afbraak betreft is de goedkeuringsprocedure van het overeenstemmende voorstel tot aanbesteding aan de gang.
4. De raming der werken bedraagt 900.000 frank en de nodige kredieten zijn voorzien.

Vraag nr. 39
van 26 november 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Aanpassing Zuid- Willemsvaart — Gevolgen voor Noord-Limburg

Het staat zo goed als vast dat de Nederlanders de Zuid-Willemsvaart zullen aanpassen voor schepen tot 1.350 ton.

Volgens de plannen die momenteel ter tafel liggen, zouden de werken reeds in 2005 zijn voltooid.

Door deze werken wordt er een belangrijke verbinding gerealiseerd tussen Rotterdam en Luik. het Luikse industriegebied wordt zodoende bereikbaar via een waterweg die een gelijkaardige capaciteit heeft als het Albertkanaal.

In de marge van deze plannen zou ik van de geachte Minister dan ook graag het volgende vernemen.

1. Welke economische gevolgen worden met betrekking tot deze plannen verwacht voor Noord-Limburg ?
2. Wat zal er gebeuren met de 2 x 2-weg Bree-Lozen ?
3. Is de geachte Minister bereid door een verdubbeling van de spoorlijn tussen Neerpelt en Weert aan de ontsluiting van Noord-Limburg een positieve injectie te geven ?

Antwoord

- Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord op vraag nr. 3 van 18 oktober 1990 van de heer Peuskens.
- Op het gewestplan Neerpelt-Bree is de aanleg voorzien van de omlegging van Lozen (de verlenging van de tot 2 x 2 verbrede N 76 Bree-Lozen tot op de gewestweg Lozen-Hamont). In de uitvoering wordt ook de bouw van een nieuwe kanaalbrug gepland, aan te leggen naast de nieuwe sluis op de Zuid-Willemsvaart, zodat de programmatie van de wegenwerken noodgedwongen deze van de waterwerken moeten volgen. Op heden is de aanleg van de N 76 — Omlegging van Lozen niet geprogrammeerd op korte en middellange termijn.
- De spoorlijn Neerpelt-Weert ressorteert niet onder de bevoegdheid van het Gewest, maar onder deze van de Minister van Verkeerswezen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)**L. WALTNIEL**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING**Vraag nr. 12
van 6 november 1990
van mevrouw M. VOGELS***Afwijking gewestplannen met BPA's — Goedkeuring
Vlaamse Executieve*

Ter uitvoering van een beslissing van de Vlaamse Executieve wordt de goedkeuring van gemeentelijke plannen van aanleg, die afwijken van gewestplannen, niet langer gedelegeerd en moeten deze plannen ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende medelen ?

- Welke BPA's van die aard zijn door de gemeenten reeds aan hem meegedeeld ?
- Om welke afwijking (nieuwe en oorspronkelijke bestemming) en om welke oppervlakte per BPA gaat het daarbij ?
- Welke van deze dossiers zijn nog in behandeling bij het Hoofdbestuur van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu ?
- Over welke dossiers heeft de Vlaamse Executieve beslist en welke was deze beslissing ?

Antwoord

Gevolggend aan haar vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

- Volgende bijzondere plannen van aanleg zijn reeds aan de Vlaamse Executieve medegedeeld.

Gemeenten	BPA's
Damme	BPA nr. 2 Westkappellesteenweg
Laakdal	BPA Zandstraat-Grensstraat
Roeselare	BPA Kazand-Oost
Staden	BPA Ambachtelijke Zone-Vijvestraat (Oostnieuwkerke)
Genk	BPA Winterslag-Tuinwijk West — wijziging
Lanaken	BPA Smeermaas — wijziging
Merksplas	BPA De Hees
Turnhout	BPA Industriezone V — Haagbeemden
Tongeren	BPA Slachthuis-Moerepoort — wijziging
Riemst	BPA Op de Reeck
Riemst	BPA Aan het Elderenstraatje
Riemst	BPA Allewey
Tongeren	BPA Steenveld
Malle	BPA Heidsiebaan-Heikantstraat
Anzegem	BPA Deerlijkstraat (Vichte)
Hamont-Achel	BPA Centrum (Achel)
Willebroek	BPA Broek De Nayer en Omgeving
Zandhoven	BPA Nieuwe Begraafplaats (Massenhoven)
Zandhoven	BPA Mastenbaan (Pulderbos)
Ninove	BPA Okegebbaan
Spiere-Helkijn	BPA IJzeren Bareel
Kortrijk	BPA 't Goed Blommeghem — wijziging
Nieuwpoort	BPA Dorpskom (Ramskapelle)
Oudenburg	BPA Vijfwegstraat
Ham	BPA Dorpskom (Oostham) — wijziging
Maaseik	BPA Dekeskamp
Peer	BPA Kloosterbosstraat
Sint-Niklaas	BPA Industriezone
Halle	BPA Nachtegaallaan
Brasschaat	BPA nr. 33 Centrum — wijziging
Aartselaar	BPA Struisbeek
Mechelen	BPA nr. 32 — wijziging
Hamme	BPA Zwaarveld
Maldegem	BPA Gemeentelijk Bedrijvenpark
Koekelare	BPA Bedrijventerrein Barnestraat — wijziging
Torhout	BPA Korenbloem — wijziging
Mortsel	BPA Centrum — wijziging
Beersel	BPA Hess de Lilez
Ham	BPA Genenbos-Sportzone
Edegem	BPA Terelst — wijziging
Bocholt	BPA Zuiveringsstation
Zedelgem	BPA nr. 5 Magerhillestraat — wijziging
Koekelare	BPA De Swal
Assenede	BPA nr. 8 Bedrijventerrein Ambachtelijke bedrijven
Bocholt	BPA Loozen — wijziging
Kortrijk	BPA nr. 10 Ter Doenaert — wijziging
Kortrijk	BPA Kloosterstraat — wijziging
Beersel	BPA Kerkeveld — wijziging
Poperinge	BPA nr. 8 Industriezone — wijziging
Hoeselt	BPA Blokkenbosch

Gemeenten	BPA's
Alken	BPA Industriezone Kolmen — wijziging
Alken	BPA Terkoest — wijziging
Genk	BPA N.A.2 — wijziging
Peer	BPA Buitengebied Dommelvallei
Keerbergen	BPA Wijkspeelplaats Vlieghevengelaan
Wevelgem	BPA Peperstraat — wijziging
Kruibeke	BPA Bebouwde Kom — wijziging
Zemst	BPA Verbrande Brug
Vilvoorde	BPA Verbrande Brug
Heusden-Zolder	BPA Dorpscentrum — wijzigingsplan
Antwerpen	BPA nr. 5-12-13 bis — wijziging
Brasschaat	BPA Het Leeg-Rietbeemden — wijziging
Zwevegem	BPA Ellestraat — wijziging
Beveren	BPA KMO-Zone Schaarbeek
Dilsen	BPA Lugo-Algri
Zelee	BPA Bedrijvenpark De Baaikens
Zelee	BPA Bedrijvenpark KMO's Kasteelstraat
Izegem	BPA nr. 2 Vijfwegen — wijziging
Oostende	BPA nr. 116 Meiboom — wijziging
Knokke-Heist	BPA Duinbergen-Kust — wijziging
Knokke-Heist	BPA Te Lande — wijziging
Knokke-Heist	BPA Duinbergen Waterkasteel — wijziging
Knokke-Heist	BPA 't Bosje — wijziging
Knokke-Heist	BPA Heulebrug — wijziging
Knokke-Heist	BPA Oostwinkel — wijziging
Gent	BPA Achtendries 2
Knesselare	BPA Hellegat
Dessel	BPA De Schans
Kruibeke	BPA Centrum (Bazel)
Maasmechelen	BPA Kotem

2. Het is materieel onmogelijk om mede te delen om welke wijzigingen het per BPA gaat en hoeveel de juiste oppervlakte hiervan bedraagt. Dergelijke gegevens kunnen niet worden bijgehouden. Mijn administratie is niet uitgerust, noch qua personeel noch qua middelen, om die gegevens systematisch bij te houden, te verwerken, te publiceren en/of mede te delen.

3. Volgende dossiers zijn nog in behandeling bij het hoofdbestuur, nadat ze reeds aan de Vlaamse Executieve in mededeling werden gesteld.

Gemeenten	BPA's
Halle	BPA Nachtegaallaan
Sint-Niklaas	BPA Industriezone
Kruibeke	BPA Centrum (Bazel) — wijzigingsplan
Maasmechelen	BPA Kotem
Alken	BPA Industriezone Kolmen — wijziging
Alken	BPA Terkoest — wijziging
Genk	BPA N.A.2 — wijziging
Peer	BPA Buitengoed Dommelvallei

Gemeenten	BPA's
Keerbergen	BPA Wijkspeelplaats Vlieghevengelaan
Zemst	BPA Verbrande Brug
Vilvoorde	BPA Verbrande Brug
Heusden-Zolder	BPA Dorpscentrum — wijziging
Antwerpen	BPA nr. 5-12-13 bis — wijziging
Brasschaat	BPA Het Leeg-Rietbeemden — wijziging
Zwevegem	BPA Ellestraat — wijziging
Beveren	BPA KMO-Zone Schaarbeek
Dilsen	BPA Lugo-Algri
Zelee	BPA Bedrijvenpark De Baaikens
Zelee	BPA Bedrijvenpark KMO's Kasteelstraat
Izegem	BPA nr. 2 Vijfwegen — wijziging
Oostende	BPA nr. 116 Meiboom — wijziging
Knokke-Heist	BPA Duinbergen-Kust — wijziging
Knokke-Heist	BPA Te Lande — wijziging
Knokke-Heist	BPA Duinbergen Waterkasteel — wijziging
Knokke-Heist	BPA 't Bosje — wijziging
Knokke-Heist	BPA Oostwinkel — wijziging
Knokke-Heist	BPA Heulebrug — wijziging
Gent	BPA Achtendries 2 — wijziging
Knesselare	BPA Hellegat
Dessel	BPA De Schans

4. De Vlaamse Executieve heeft over de hiernavermelde bijzondere plannen van aanleg het volgende beslist.

Goedkeuring bij besluit van 10 oktober 1990 van de Vlaamse Executieve.

Gemeenten	BPA's
Anzegem	BPA nr. 11 Deerlijkstraat (Vichte)
Beersel	BPA Hess de Lilez
Hamont-Achel	BPA Achel Centrum
Genk	BPA Winterslag-Tuinwijk West — wijziging
Lanaken	BPA Smeermaas — wijzigingsplan
Maldegem	BPA nr. 2 Gemeentelijk Bedrijvenpark
Malle	BPA Heidsiebaan-Heikantstraat
Merksplass	BPA De Hees
Riemst	BPA Op het Reeck
Riemst	BPA Aan het Elderenstraatje († lillen)
Riemst	BPA Allewey
Roeselare	BPA Kazand-Oost
Spiere-Helkijn	BPA IJzeren Bareel
Staden	BPA Vijvestraat (Oostnieuwkerke)
Tongeren	BPA Slachthuis — wijzigingsplan
Turnhout	BPA Industriezone Haagbeemden
Willebroek	BPA Broek De Nayer en Omgeving
Zandhoven	BPA Mastenbaan (Pulderbos)

Onthouding goedkeuring bij besluit van 10 oktober 1990 van de Vlaamse Executieve.

Gemeenten	BPA's
Damme Laakdal	BPA nr. 2 Westkapellesteenweg BPA Zandstraat-Grensstraat

Goedkeuring bij besluit van 24 oktober 1990 van de Vlaamse Executieve.

Gemeenten	BPA's
Ham	BPA nr. 3 Dorpskern (Oostham) — wijziging
Ham Koekelare	BPA Genenbos-Sportzone BPA Bedrijventerrein Barneveld — wijziging
Mechelen Oudenburg	BPA nr. 32 — wijziging BPA Korte Vijfwegstraat
Peer Zandhoven	BPA Kloosterbosstraat BPA Nieuwe Begraafplaats

Goedkeuring bij besluit van 7 november 1990 van de Vlaamse Executieve.

Gemeenten	BPA's
Assenede	BPA nr. 8 Bedrijventerrein Ambachtelijke Bedrijven
Beersel	BPA nr. 2 Kerkeveld — wijzigingsplan
Bocholt Bocholt	BPA Loozen — wijzigingsplan BPA Zuiveringsstation — wijzigingsplan
Koekelare Nieuwpoort Zedelgem	BPA De Swal BPA Dorpskom (Ramskapelle) BPA nr. 5 Magerhillestraat — wijzigingsplan

**Vraag nr. 13
van 6 november 1990
van mevrouw M. VOGELS**

*Bouwaanvraag schrijnwerkerij Kapelle-op-den-Bos —
Juridische draagwijdte minidecreet*

De toepassing van het minidecreet heeft in het geval van zonevrije gebouwen reeds meermaals geleid tot merkwaardige combinaties en besluiten.

Eén van deze merkwaardige voorvallen betreft de aanvraag voor de nieuwbouw van een bedrijfsgebouw (schrijnwerkerij) te Kapelle-op-den-Bos.

De aanvraag betreft het gedeeltelijk afbreken van bestaande, maar niet in gebruik zijnde fabrieksgebouwen, volledig gelegen in het woongebied met landelijk karakter. In de plaats wordt een nieuw bedrijfsgebouw (schrijnwerkerij) voorgesteld dwars over de grens tussen het agrarisch gebied en het woongebied met landelijk karakter.

Het advies van de gemachtigde ambtenaar bepaalt : „Het totale bouwvolume van de bedrijfsgebouwen is na de uitbreiding buiten het landelijk woongebied kleiner dan 100 ten honderd van het bestaande volume”. Daaruit blijkt dat men enkel het deel dat in het agrarisch gebied wordt opgetrokken als zonevrij beschouwt.

Ook omwille van het feit dat deze gebouwen op 9 september 1984 niet in gebruik waren als schrijnwerkerij kunnen deze gebouwen niet worden beschouwd als een zonevrij gebouw zoals bedoeld in het decreet. Daarmee is dit geval omschreven als een gebiedsoverschrijdende uitbreiding van een niet-zonevrij bedrijfsgebouw naar een aanpalend gebied met een andere bestemming. Het decreet voorziet in deze mogelijkheid enkel als het gaat om bedrijfsgebouwen, -die initieel gelegen zijn in industriegebieden. Dit geldt niet voor bedrijfsgebouwen, die gelegen zijn in een woongebied met het landelijk karakter en met deze bestemming in overeenstemming zijn.

De vergunning werd door het gemeentebestuur geweigerd, ondertussen zijn beroepsprocedures hangend.

Mag ik daarom van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Op welke juridische interpretatie van het minidecreet is het advies van de gemachtigde ambtenaar gestoeld ?
2. Indien bij dit advies een fout is begaan, welke maatregelen neemt de geachte Minister om dergelijke fouten te vermijden ?
3. Komen er bijkomende richtlijnen ?

Antwoord

Gevolggewend aan haar vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Uit het advies dat de gemachtigde ambtenaar op 10 mei 1990 heeft uitgebracht kan worden afgeleid dat deze steunt op de zogenaamde maxi-interpretatie van het minidecreet. Deze interpretatie werd destijds door mijn voorganger aangenomen.

Deze interpretatie is gesteund op de overweging dat, aangezien het decreet van 28 juni 1984 (het zogenaamde minidecreet) kan worden toegepast voor gebouwen welke een bestemming hebben die afwijkt van deze van het gewestplan, deze regel à fortiori geldt voor bedrijfsgebouwen die een bestemming hebben welke wel overeenstemt met het gewestplan.

In onderhavig geval toegepast houdt dit in dat de uitbreiding van het bedrijf binnen de zone van het woongebied met landelijk karakter aanvaardbaar is, zoals kan worden afgeleid uit het advies van de gemachtigde ambtenaar daar er geen tegenstrijd is met de bestemming van het gewestplan en, gelet op de bestaande bebouwing in de onmiddellijke omgeving. De uitbreiding van het bedrijf in het agrarisch gebied is aanvaardbaar met toepassing van het hogervermelde minidecreet en is kleiner dan 100 ten honderd van het bestaande volume van het bedrijf. In dit geval moet de uitbreiding van het bedrijf gezien worden als bestaande uit

twee delen : het gedeelte gelegen in het woongebied met landelijk karakter, waar geen beperkingen gelden inzake volume, vermits er geen tegenstrijd is tussen de bestemming van het bedrijf en de bestemming van het gebied, en het gedeelte gelegen in het agrarisch gebied, dat aanvaardbaar is met toepassing van het bovengenoemde minidecreet, en waar wel de beperking geldt dat de uitbreiding niet meer mag zijn dan 100 ten honderd van het bestaande volume.

Deze interpretatie steunt op de redenering dat het onlogisch zou zijn dat bedrijven die in tegenstrijd zijn met de bestemmingen van het gewestplan, wel zouden mogen uitbreiden buiten de zone waarin ze gelegen zijn, terwijl bedrijven die wel in overeenstemming zijn met de bestemming van het gewestplan daarin niet zouden mogen uitbreiden.

Dergelijke onlogische redenering kan onmogelijk door de wetgever gewild zijn.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 7
van 22 november 1990
van de heer J. VALKENIERS

Aanwerving gehandicapte werknemers — Stimulansen

In een groot aantal landen van de EEG bestaat de verplichting voor de bedrijven om gehandicapte personeelsleden in dienst te nemen. In ons land bestaat de idee om een percentage van de loonmassa verplicht door te storten naar een speciaal fonds waaruit elke werkgever die een gehandicapte in dienst neemt een uitkering zou ontvangen, naast de stimulerende maatregelen die er op dit vlak reeds bestaan.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij de mening is toegedaan dat dit voorstel kan worden gerealiseerd ?

Antwoord

Als antwoord op de gestelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De door het geachte lid besproken regeling vindt toepassing op nationaal vlak door de uitvoering van de artikelen 137 en 138 van de programmawet van 30 december 1988 (Belgisch Staatsblad van 5 januari 1989), waarbij een werkgeversbijdrage ten gunste van het Tewerkstellingsfonds wordt ingesteld, dienstig tot het bevorderen van initiatieven tot tewerkstelling van risicogroepen onder de werkzoekenden.

Het koninklijk besluit van 2 februari 1989 (Belgisch Staatsblad van 8 februari 1989) omschrijft „de werkzoekende minder-validen die op het ogenblik van de indienstneming bij het Rijksfonds voor sociale reclasering van de minder-valide is ingeschreven” als behorend tot de hier bedoelde risicogroepen.

De toepassingsmodaliteiten worden door de paritaire comités vastgelegd in collectieve arbeidsovereenkomsten (CAO's) die bij koninklijk besluit algemeen verbindend worden verklaard.

Voor verdere inlichtingen moet ik het geachte lid derhalve verwijzen naar mijn collega, de Minister van Tewerkstelling en Arbeid van de nationale Regering.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 14
van 8 november 1990
van de heer G. CARDOEN

Bosdecreet — Lijnbeplantingen

De lijnbeplantingen langs wegen vallen niet onder de voorschriften van het bosdecreet.

Meteen vervallen ook de daarop slaande bestaande gemeentelijke verordeningen en reglementen.

Geregeld stellen de gemeentebesturen vast dat bij het kappen en het vellen van lijnbomen, de aanpalende bestrating en wegenis vaak worden beschadigd. Aangezien de gemeentebesturen onwetend zijn over de uitgevoerde werken, kunnen de noodzakelijke voorzorgsmaatregelen niet worden getroffen.

Kan een gemeentebestuur geen verplichting of verordening uitvaardigen waarbij een meldingsplicht bij kappen of vellen van bomen wordt opgelegd ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat de lijnbeplantingen overeenkomstig artikel 3, § 2, punt 3 inderdaad niet onder de voorschriften van het bosdecreet van 13 juni 1990 vallen. In tegenstelling tot wat het geachte lid meent vervallen de daarop slaande gemeentelijke verordeningen en reglementen dus niet. Artikel 82 van het bosdecreet bepaalt immers : „De voorschriften van dit decreet heffen de ermee strijdige bepalingen van de gemeentelijke en provinciale verordeningen van rechtswege op.” Vermits het bosdecreet niets voorschrijft inzake lijnbeplantingen kunnen de gemeentelijke verordeningen ter zake ook niet in strijd zijn met het bosdecreet.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 41 (zitting 1989-1990)
van 2 februari 1990
van de heer F. BOSMANS

Culturele en sportinfrastructuurwerken — Subsidiëring

Het koninklijk besluit van 22 februari 1974 voorziet in

een subsidiëringsregeling voor culturele en sportinfrastructuurwerken uitgevoerd op initiatief van provincies, gemeenten, agglomeraties, federaties en verenigingen van gemeenten, en door de commissies van cultuur van de Brusselse agglomeratie.

De lokale besturen die subsidies aanvragen ervaren zeer vlug dat de normen vrij hoog liggen, maar vooral dat de administratieve procedure omslachtig is en zeer veel tijd in beslag neemt. Zelden bestaat er bovendien enige zekerheid aangaande de uiteindelijke goedkeuring en subsidiëring van de ingediende dossiers, zodat er dikwijls zeer veel tijd verloren gaat.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** :

- hoeveel dossiers voor culturele infrastructuur en hoeveel voor sportinfrastructuur er einde 1989 door lokale besturen waren ingediend en nog niet afgehandeld ;
- welke de globale uitgavenraming is voor deze hangende dossiers.

Antwoord

Wat betreft de culturele infrastructuur waren er eind 1989 door de lokale besturen 103 dossiers ingediend en nog niet afgehandeld. De totale raming van deze dossiers bedraagt 1.377.411.487 frank. Er wordt in principe een subsidie verleend van 60 ten honderd.

Wat betreft de sportinfrastructuur waren er eind 1989 door de lokale besturen :

- a) 23 ontwerp-dossiers met een totale raming van 314.726565 frank en ;
- b) 26 voorontwerp-dossiers met een totale raming van 900.597.191 frank ingediend en nog niet afgehandeld. Er wordt in principe een subsidie verleend van 60 ten honderd.

Vraag nr. 110 (zitting 1989-1990) van 1 oktober 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Literaire verenigingen en centra — Subsidies

Elk jaar komen verschillende literaire verenigingen en centra in aanmerking voor een subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap. De verenigingen die worden gesubsidieerd zijn verplicht om hun rekeningen na te laten kijken door een beëdigd accountantskantoor en deze moeten tevens worden goedgekeurd door de Inspectie van Financiën van de Vlaamse Gemeenschap.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Kan ik een volledige lijst van subsidie- en werkingskosten voor literaire verenigingen en centra, toegekend in 1989 en 1990 krijgen ?
2. Hoeveel personen zijn er in deze centra tewerkgesteld ? Hoeveel nationale activiteiten hebben zij in 1989 en 1990 belegd en hoeveel publikaties hebben zij in 1989 en 1990 uitgegeven ?

3. Welke waren hun resultatencijfers in 1989 en werden deze nagekeken door een beëdigd accountantskantoor en goedgekeurd door de Inspectie van Financiën van de Vlaamse gemeenschap ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik de volgende gegevens mededelen.

De subsidiecijfers voor de literaire verenigingen en centra zijn — voor wat betreft de jaren 1989 en 1990 — als volgt.

Vereniging	1989	1990
Poëziecentrum	2.500.000	3.000.000
Europese Vereniging ter Bevordering van de Poëzie Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur	1.700.000	1.700.000
Behoud de Begeerte	2.100.000	3.000.000
Pen-Club Vlaanderen	1.000.000	465.000
WEL	350.000	400.000
Vereniging Vlaamse Letterkunde (VVL)	300.000	300.000
Scriptores Christiani	250.000	150.000
Vereniging Vlaamse Toneel-auteurs	150.000	150.000
H. Van Assche (bibliografie)	100.000	145.000
Professor Doctor A. Deprez	100.000	85.000
Vereniging Schrijvers van de Jeugd	75.000	100.000
Boongenootschap	75.000	75.000
Buysegenootschap	75.000	75.000
Gezellegenootschap	75.000	75.000
Timmermansgenootschap	25.000	25.000
Comité Vlaamse Poëziedagen	80.000	130.000
Haikoeentrum	—	20.000
Ver. Vlaamse Nation. Auteurs	40.000	40.000
Ark Comité	20.000	20.000
Anna Bijnssstichting	—	30.000
't Kofschip	50.000	—
Diapason	130.000	—
Vereniging van Limburgse Schrijvers	—	40.000

Alleen voor het Poëziecentrum Gent, de Europese Vereniging ter Bevordering van de Poëzie, het Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur en Behoud de Begeerte kunnen resultatencijfers worden gegeven (dit is uitgaven min inkomsten van één jaar) ; de cijfers voor 1989 van deze vier verenigingen werden door een beëdigd accountantskantoor nagekeken en door de Inspectie van Financiën van de Vlaamse Gemeenschap.

De resultatencijfers voor 1989 zijn de volgende :

- Poëziecentrum Gent : - 569.000 frank
- Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur : - 56.000 frank
- Europese Vereniging ter Bevordering van de Poëzie : - 2.000.000 frank

- WEL: - 20.800 frank
- Diapason : - 14.000 frank
- Behoud de Begeerte : + 784.000 frank
- PEN-Club : - 388.000 frank
- WL : + 101.418 frank
- Scriptores Christiani : nog niet ingediend.

Voor 1990 kunnen nog geen cijfers worden meegegeeld, dit kan pas wanneer het werkingsjaar is afgesloten en er ter plaatse een inspectie is gebeurd.

Slechts in een viertal centra en/of verenigingen worden personeelsleden tewerkgesteld. De kleinere literaire verenigingen kennen slechts een beperkte activiteit en werken op vrijwilligersbasis.

Ook voor wat de vraag naar het aantal personen die in de centra tewerkgesteld zijn, de belegde activiteiten en de publikaties betreft, kunnen alleen cijfers voor 1989 worden gegeven voor het

a. Poëziecentrum

- personeel : 1 full time ;
1 TWW (later vervangen door twee part-time GECO's) ;
- activiteiten : 35 ;
- publikaties : 8 ;

b. Europees Centrum ter Bevordering van de Poëzie/Leuven

- personeel : 4 DAC — 2 full-time ;
2 DAC — half-time ;
1 full-time bediende / 1 full-time gedetacheerde ;
- activiteiten : 17 ;
- publikaties : 3 boeken, 2 tijdschriften ;

c. Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur

- personeel : 3 part-time ;
- publikaties : 5 ;
- activiteiten : — 68 in het kader van de Jeugdboekenweek ;
— 30 andere ;

d. Behoud de Begeerte

- personeel : 1 part-time ;
- activiteiten : 15 ;
- publikaties : geen.

Vraag nr. 8
van 29 oktober 1990
van de heer J.P. PILLAERT

Cultureel centrum Roeselare — Subsidie

Reeds tweemaal werd vanwege het kabinet van de geachte Minister een schriftelijke toezegging gedaan betreffende het subsidiëren van het cultureel centrum te Roeselare.

Indien de Vlaamse Raad in de komende dagen het licht op groen zet om de onroerende investeringen vanaf volgend jaar via het Investeringsfonds te subsidiëren, kan die toezegging niet worden nagekomen.

In dit verband zou ik graag van de geachte Minister

vernemen welke stappen hij zal ondernemen om voornog aan deze situatie een oplossing te geven.

Hoe komt het dat de gemeenten Lommel en Tongeren wel kredieten voor het bouwen van de culturele centra kregen toegekend ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid deel ik hem mee dat ik de eerste fase van de infrastructuurwerken voor het Cultureel Centrum van Roeselare heb gesubsidieerd.

Ik moge er ook aan toevoegen dat ik de laatste zin van zijn vraag niet ter zake doende vind. Het citeren van 2 gemeenten uit de reeks van velen is mijns inziens niet nodig. Het is het geachte lid hopelijk niet onbekend dat een frank maar eenmaal kan worden uitgegeven.

Vraag nr. 21
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Landelijk georganiseerd jeugdwerk — Herwaardering

Door het decreet op het landelijk georganiseerd jeugdwerk van 22 januari 1975 worden vandaag ruim 100 landelijke jeugdorganisaties erkend en gesubsidieerd. Elke organisatie ontvangt jaarlijks een basistoelage van 100.000 frank (geïndexeerd = 189.440 frank in 1989) en een toelage voor de uitgaven met betrekking tot de werking van het nationaal secretariaat, de loonlast en de gepresteerde kadervorming. Men is er altijd van uitgegaan dat de organisaties zelf een gevoelig aandeel van de nodige middelen voor hun rekening zouden nemen. Daartegenover engageerde de overheid zich voor de uitvoering van het decreet.

De jongerenbewegingen hebben altijd voor een deel in hun eigen inkomsten voorzien. Deze inspanning is niet onaanzienlijk.

De overheid komt echter de afspraken niet na.

Veelal werd enkel de basistoelage voor 100 ten honderd uitbetaald. De globale uitvoering van het decreet kwam er tot op heden nooit.

Zie hier de evolutie in cijfers van het landelijk georganiseerd jeugdwerk :

	Tussenkost in miljoenen uitgedrukt	Toepassings- coëfficiënt (ten honderd)
1982	210	63
1983	224	
1984	235	
1985	262	
1986	288	
1987	305	68
1988	314	71
1989	341	74
1990	346	70 (?)
1991	360 (?)	68 (?)

In 1989 werd het maximum bereikt met 74,4 ten honderd van de uitvoering van het decreet. In 1990 wordt de 70 ten honderd wellicht niet gehaald. 1991 ziet er nog erger uit voor de landelijke jeugdorganisaties. De 4,5 ten honderd inflatie van de voorbije twee jaar, de CAO van de overheid en de indexering voor de periode 1989-1991 worden niet in rekening gebracht. Normaliter moet in een stijging van 7,5 ten honderd worden voorzien.

In feite zouden op de begroting 1991 onder sectie 42, 502 miljoen moeten ingeschreven staan, wil men het decreet nakomen.

Het is onheus te besnoeien in de werkvormen speelpleinwerking en jeugdvakanties. Tal van jeugdgroepen worden hierdoor rechtstreeks getroffen en zullen hierdoor minder kampsubsidies ontvangen. Het gevolg is dat de jaarlijkse kampen duurder zullen worden.

Ook de kampwerkform culturele manifestaties, de uitlening van kamptenten en kampeermateriaal, worden niet gespaard. Het is onvoorstelbaar.

Binnenkort wordt het zelfs onmogelijk een kamp op te zetten. Reeds in 1990 konden heel wat groepen geen beroep doen op de uitlening van tenten. Door op deze post te besparen, kunnen op termijn 4.000 tenten niet worden vervangen en verliest Vlaanderen een unieke service, waar vele jongeren tot voor kort gebruik konden van maken. Het gaat hier om een bijzonder slechte keuze van besparen: minder tenten betekent minder uitleningen, betekent minder inkomsten, betekent opnieuw besparingen, tot er wellicht geen tenten meer zijn om te besparen. Dit is zeker geen voorbeeld van goed overheidsbeheer.

Door in te krimpen op de regeling rond culturele manifestaties dreigt een promotiekanaal voor cultuur en lokale jeugdinitiatieven verloren te gaan.

Ik wil hierbij aandringen op de 100 ten honderd uitvoering van het decreet, een behoorlijke subsidiëring van de speelpleinwerking en de jeugdvakanties, de aankoop van tenten en het behoud van de culturele manifestaties.

Het idealisme en de inzet van jongeren niet alleen om belangeloos spel- en educatieve programma's uit te werken en reëel bij te dragen aan het sociale leven, maar ook nog om voor een gedeelte in eigen inkomsten te voorzien, verdient meer dan bijkomende financiële dobbers. Het wordt tijd dat het jeugdwerk eens behoorlijk wordt gewaardeerd en gevalideerd. Het minste is wel de volledige uitvoering van het decreet, zonder restricties op kampmateriaal, culturele manifestaties enzovoort en zeker geen daling van de toepassingscoëfficiënt.

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik in verband met de subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk volgende toelichting verstrekken.

Graag vestig ik er in de eerste plaats de aandacht van het geachte lid op dat, in uitvoering van de opeenvolgende regeerakkoorden sinds 1985, door de Vlaamse Executieve een wezenlijke inspanning werd geleverd

om het uitvoeringspercentage van het decreet 22 januari 1975, met betrekking tot het landelijk jeugdwerk, ernstig te verhogen.

Volgende cijfers geven over de evolutie in geciteerde referentieperiode een beeld:

1985 — 262 miljoen frank — 64,79 ten honderd ;
 1986 — 288 miljoen frank — 68,86 ten honderd ;
 1987 — 305 miljoen frank — 70,40 ten honderd ;
 1988 — 314 miljoen frank — 71,69 ten honderd ;
 1989 — 340,4 miljoen frank — 74,62 ten honderd ;
 1990 — 346,7 miljoen frank ;
 1991 — 360 miljoen frank.

In absolute cijfers steeg in deze periode de begroting voor de sector landelijk jeugdwerk met 98 miljoen frank. Dit is procentueel een stijging van 37,4 ten honderd.

Deze substantiële verbetering vertaalde zich evenwel niet in gewenste en verhoopte vergelijkbare aanpassing van het uitbetalingspercentage.

In verband met de ondersteuning van de verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van de verenigingen voor jeugdvakanties is het budget sinds het van kracht worden van het decreet van 27 november 1984 constant gebleven.

Ten gevolge van een besparingsoperatie werd dit krediet in het ontwerp van begroting 1991 teruggebracht tot 100 miljoen frank.

Voor wat de uitlening van kampeermateriaal aangaat wijs ik op volgende evolutie van de middelen gebudgetteerd op de begrotingspost waarop de aankoop van tenten wordt aangerekend:

1985 — 9,9 miljoen frank ;
 1986 — 1987 — 14 miljoen frank ;
 1988 — 1989 — 15 miljoen frank ;
 1990 — 10 miljoen frank.

Na een stijging van de kredieten op dit artikel, in de periode 1986-1988, diende men om besparingsredenen terug te vallen op het budget dat in 1985 werd begroot. Dit betekent dat het vernieuwingsprogramma voor het bestaande kampeerpatrimonium wordt vertraagd op het niveau van 1985. De vermindering van het krediet houdt evenwel niet in dat deze serviceverlening zou verdwijnen.

Ten slotte wens ik aan te stippen dat ik een lans heb gebroken om de financiële steun voor culturele manifestaties te verhogen:

1985 — 1986 — 1987 — 6,7 miljoen frank ;
 1988 — 9 miljoen frank ;
 1989 — 1990 — 10 miljoen frank.

Ook hier werd het krediet voor 1991 in de besparingsronde terug gebracht op het peil van 1985 — 7 miljoen frank. In verband met deze aangelegenheid wil ik onderstrepen dat de regeling voor de organisatie van culturele manifestaties niet kan worden gezien als een bijkomende toelage aan het jeugdbewegingswerk. Dit initiatief heeft initieel de bedoeling, zoals vermeld in de geldende criteria, om aan kunstpromotie te doen in jeugdmiddelen. Met andere woorden wordt ernaar gestreefd enerzijds jongeren te laten participeren aan het

kunstgebeuren en anderzijds worden er kansen geboden aan jonge artiesten om optredens te kunnen verzorgen.

Ik ben er mij van bewust dat alles in het werk moet gesteld worden om terug aan te knopen bij de gunstige trend die zich aftekende in de periode 1985-1989.

Vraag nr. 26
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Toerisme 1991 — Stand van zaken

Het belang van het toerisme is de jongste decennia enorm toegenomen. Het is een zeer belangrijke tertiaire economische activiteit binnen de EG. Het toerisme neemt momenteel 5,5 ten honderd van het bruto nationaal produkt (BNP) voor zijn rekening en heeft een directe tewerkstelling tot gevolg van 7 miljoen arbeidsplaatsen, met de indirecte erbij zelfs 10 miljoen. Toerisme is de snelst groeiende economische activiteit in de EG. Jaarlijks groeit het toerisme in de lidstaten met 5 ten honderd.

Toerisme heeft ongetwijfeld naast een culturele en sociale functie, zeker een sterke economische dimensie. Bij de bespreking van de begroting 1990 pleitte de geachte Minister zelf voor een structurele wijziging waardoor de sector toerisme zou overgaan van culturele naar economische zaken. Wat is volgens de geachte Minister de stand van zaken in deze discussie ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Toerisme is een snel groeiende sector met vele dwarsverbanden, niet alleen naar economie, maar ook naar onder meer ruimtelijke ordening, milieu, cultuur. De bijzondere wetgever heeft het toeristisch beleid toevertrouwd aan de Gemeenschappen. Deze optie werd bevestigd in 1980 en 1988. Een overheveling naar economie is alleen mogelijk mits wijziging van de wet met een bijzondere meerderheid.

Vraag nr. 29
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Europees Jaar Toerisme (EJT) — Produktverbetering

In een nota van de geachte Minister over de oriëntaties voor een toeristisch beleid van de negentiger jaren wordt gesteld dat het Europees Jaar van het Toerisme (EJT) een grote stimulerende functie zou moeten betekenen zowel voor aanbodzijde (produktverbetering) als voor vraagzijde.

Welke initiatieven zijn volgens de geachte Minister op dit vlak genomen, welke worden voorzien in 1991 en welke kredieten zijn daarvoor beschikbaar ?

Antwoord

De Europese Gemeenschap heeft, als onderdeel van

zijn EJT-activiteiten, een bedrag van 5 miljoen ECU uitgetrokken om in de diverse Europese landen projecten te subsidiëren die het doel van het EJT konden dienen. Van de in België ingediende projecten werden er negen door de EEG geselecteerd. Een overzicht van deze projecten vindt men in het antwoord op de vraag nr. 48 van het geachte lid.

In hetzelfde antwoord is ook een lijst te vinden van Vlaamse projecten die door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme werden ondersteund nadat ze niet voor een EEG-subsidie in aanmerking waren gekomen.

Verder heeft het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme deelgenomen aan een reeks maandactiviteiten ter bevordering van sommige aspecten van het toerisme, met name op de gebieden golf, hengelen, wielrijden en cultureel patrimonium.

Er werden ook wedstrijden georganiseerd op het gebied van het essay en de fotografie evenals de wedstrijd Schoonste stad / Mooiste dorp.

Het belangrijkste onderdeel van de Belgische participatie was de promotieactie België Lekker Land die door VCGT en l'Office de Promotion du Tourisme de la Communauté française de Belgique (OPT) gezamenlijk werd gevoerd.

Voor al deze subsidies en activiteiten werd door het VCGT een speciaal krediet van 30 miljoen frank vrijgemaakt, onafhankelijk van het reeds door de Europese Commissie gereserveerde budget.

Voor 1991 zijn geen nieuwe projecten in het kader van het Europees Jaar van het Toerisme meer gepland.

Vraag nr. 30
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Europees Jaar Toerisme (EJT) — Samenwerking

In een nota van de geachte Minister over de oriëntatie voor een toeristisch beleid van de negentiger jaren wordt gesteld dat Europese samenwerking noodzakelijk is in het Europees Jaar van het Toerisme (EJT).

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Welke initiatieven zijn genomen, welke worden voorzien in 1991 en welke kredieten zijn er beschikbaar ?

Antwoord

Met zijn beslissing om een Europees Jaar van het Toerisme in te richten (beslissing Europese Raad van 21 december 1988) beoogde de Europese Raad voornamelijk :

- te wijzen op de integrerende rol die het toerisme kan spelen in een Europese ruimte zonder grenzen ;
- de economische en sociale betekenis van het toerisme te onderstrepen.

Volgens dezelfde beslissing moeten de activiteiten in het Europees Jaar van het Toerisme voornamelijk gericht zijn op de bevordering van het culturele, sociale en rurale toerisme, op de bevordering van het reizen door jongeren en op de spreiding van het toerisme in de tijd en in de ruimte.

In elk deelnemend land werd een Nationaal Comité voor het Europees Jaar van het Toerisme gevormd. Vertegenwoordigers van deze Comités vergaderen geregeld met de Directoraat-generaal dat binnen de EEG met het toerisme is belast en met vertegenwoordigers van de Europese organisaties.

Door de EEG is hiervoor een budget van 5 miljoen ECU gereserveerd.

Vraag nr. 31
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

VCGT — Samenwerking met het bedrijfsleven

De begroting 1990 voorzag voor het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) in een bedrag van 56 miljoen aan eigen inkomsten (waarvan 20 miljoen intrestopbrengsten en 25 miljoen toelagen van de Nationale Loterij) op een totaal bedrag van 634,9 miljoen.

Welke verhouding wordt voorzien in 1991 ?

In Nederland ligt het promotiebudget van de promotieorganisatie NBT (Nederlands Bureau voor Toerisme) viermaal zo hoog als dat van het VCGT. 50 ten honderd van de uitgaven weet NBT te halen uit het bedrijfsleven.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Welke inspanningen werden reeds gedaan door het VCGT om de privé-sector bij de activiteiten te betrekken en investeringen te stimuleren ? Met welk resultaat ?

Welke initiatieven worden genomen om het beleid in de richting van meer eigen inkomsten via samenwerking met het bedrijfsleven te sturen ? Enkel op deze wijze wordt het mogelijk dat het VCGT op termijn over een budget kan beschikken — om Vlaanderen over de wereld te propageren — dat hoger ligt dan wat door één enkele voorname Nederlandse stad enkel voor promotie in het eigen land wordt aangewend ?

Antwoord

In Nederland bestaat een traditie dat toeristische promotie een zaak is van de privé-sector waarbij de overheid zelf geen initiatief neemt maar zich ertoe beperkt de inspanningen van de Verenigingen voor Vreemdelingenverkeer (VVV's) (die privé-organisaties zijn) te subsidiëren.

De mentaliteit in de toeristische sector is bij ons zeer verschillend en er bestaat lang niet dezelfde betrokkenheid bij de gezamenlijke promotie.

Vandaar dat ik in mijn nota van 24 april 1990 met mogelijke beleidsoriëntaties aan het VCGT heb gevraagd ter zake creatiever te zijn dan tot op heden.

Ik heb op deze nota nog geen respons gekregen van het VCGT.

In de ontwerp begroting 1991 van het VCGT, die ik nog niet heb goedgekeurd, zijn geen meerinkomsten uit eigen ontvangsten voorzien. Dit dient uiteraard wel te worden genuanceerd.

Het VCGT heeft initiatieven genomen om de privé-sector een grotere inspanning te laten opbrengen voor de toeristische promotie. Het resultaat daarvan kan echter niet uit de begroting worden afgelezen omdat een groot deel van de gelden die het bedrijfsleven voor deze activiteiten betaalt niet naar het VCGT vloeit maar onder meer rechtstreeks naar de media die voor deze activiteiten worden gebruikt.

Bij wijze van voorbeeld noemt het VCGT de volgende initiatieven :

- een aantal brochures worden voor een groot deel door de belanghebbende bedrijven of organisaties betaald : Vlaanderen Vakantieland — Vakantiedorpen — Vakantiewoningen (uitgave van CIB West-Vlaanderen) — Dagtrips voor groepen — Toeristische Attracties ;
- advertenties in andere brochures en in Vlaanderen Specials die in tijdschriften worden ingelast ;
- gegroepeerde kleine en grote advertenties op Vlaanderenblad zijden in de Duitse en Nederlandse pers ;
- sommige reclamecampagnes worden met financiële medewerking van transportmaatschappijen gevoerd : van veerbootdiensten voor de campagne in Groot-Brittannië, van luchtvaartmaatschappijen voor de campagnes in de Verenigde Staten en in Italië ;
- medewerking in natura vanwege Sabena en andere luchtvaartmaatschappijen (vervoer van personen en van materiaal) ;
- de kosten van workshops in het buitenland en van gezamenlijke stands op vakbeurzen worden grotendeels betaald door externe deelnemers (bedrijven en VVV's) ;
- medewerking in natura van VVV's, van hotels en restaurants ter gelegenheid van studiereizen voor buitenlandse pers en reisbureaus (speciale tarieven) ;
- de actie Vlaanderen Vakantieland wordt onder meer gesponsord door de ASLK, de actie België Lekker Land werd gesponsord door de NDALTP, Sabena en American Express.

In de toekomst zullen diverse vormen van joint-promotion nog verder kunnen worden uitgewerkt.

Vraag nr. 32
van 31 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Algemeen toeristisch beleid — Principes

In een nota van de geachte Minister over de oriëntaties

voor een toeristisch beleid van de negentiger jaren van 24 april 1990 pleitte de geachte Minister ervoor dat de promotie en het toeristisch produkt moesten worden benaderd als een geheel. Het herstel van de link tussen verbetering van het toeristisch produkt en de promotie werd prioritair gesteld.

Aldus diende te worden gestreefd naar een kwaliteitsverbetering van het toeristisch produkt en diende promotie te worden gevoerd in functie van die produktverbetering. Ook diende gestreefd naar produktvernieuwing.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen hoe dit concreet wordt gerealiseerd.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In mijn nota van 24 april 1990 heb ik inderdaad een aantal mogelijke oriëntaties en aanzetten gegeven met als oogmerk te komen tot een toeristisch beleidsplan voor de jaren negentig. Pas op 5 december 1990 wijdde de Raad van Beheer een eerste bespreking aan mijn nota maar kwam nog niet tot conclusies of concrete voorstellen.

Vermits het toeristisch beleid bij de parastatale B het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) berust, kan ik niet anders dan hun voorstellen inzake de globaliteit van produktverbetering en promotie afwachten.

Om echter de Vlaamse Executieve in het algemeen en de bevoegde Minister in het bijzonder toe te laten meer daadwerkelijk het toeristisch beleid vorm te geven, ook wat dwarsverbindingen met andere sectoren betreft, zal ik een voorontwerp van decreet houdende wijziging van het oprichtingsdecreet van het VCGT bij de Vlaamse Executieve indienen.

Vraag nr. 35 van 31 oktober 1990 van de heer M. DESUTTER

Toerisme en ruimtelijke ordening — Symbiose

Een eigenlijke toeristische politiek beperkt zich niet tot het inrichten van feestelijkheden, het uitgeven en verspreiden van folders en het verstrengen van veiligheidsvoorschriften voor hotelaccommodaties.

Toeristische politiek hangt ook samen met ruimtelijke ordening. Onze badplaatsen evolueren van de toeristische centra die zij vroeger waren met grote hotels, naar tweede verblijven voor mensen die van niet verder komen dan Brussel of Antwerpen. Deze tweede verblijvers zijn geen toeristen meer. Zij verteren heel wat minder, maar stellen wel hogere eisen in hun tweede verblijfsgemeente dan in hun eigen woongemeente. Er is dus een dringende nood aan badplaatsvernieuwing.

Reeds bij de bespreking van de begroting 1990 wees ik op de nood aan zogenaamde hotelzones, naar analogie met ambachtelijke zones of industriezones, namelijk gebieden waar nieuwe hotels kunnen worden ge-

bouwd, zoals bijvoorbeeld in Ashford. Vermits het aantal hotels in ons land van jaar tot jaar afneemt, dient nieuwbouw te worden gestimuleerd en dient ook betaalbare ruimte te worden gecreëerd.

Indien dit niet gebeurt, valt te voorzien dat onze badplaatsen niet meer geschikt zijn om een internationaal publiek op te vangen, vermits de beschikbare ruimte voor het overgrote deel wordt ingenomen door appartementengebouwen die het weinig attractieve imago van de Atlantic Wall alleen maar bevestigen. Meer en meer worden internationale toeristen genoopt onderdak te zoeken in het hinterland.

Anderzijds dient te worden onderstreept dat de groene ruimten en duinen die onze kust nog resten, maximaal dienen te worden gevrijwaard van bebouwing.

Een toeristische politiek staat en valt met de bescherming van enerzijds de natuurlijke omgeving zoals zee, strand, duinen, groene ruimten en van de eigen hoteliers, die de motoren zijn van het toerisme.

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister. Werd of wordt ter zake overleg gepleegd met zijn collega bevoegd voor de ruimtelijke ordening ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Ik deel de visie van de vraagsteller als hij zegt dat toeristische politiek méér is dan folders verspreiden of brandveiligheidsvoorschriften uitvaardigen. Doch niet alleen ruimtelijke ordening is belangrijk, ook economie, milieu, cultuur. Het zou dan ook nuttig zijn om al deze dwarsverbindingen tot uiting te laten komen in een globaal toeristisch beleidsplan voor de jaren negentig, waarvan ik enkele aanzetten heb gegeven in mijn nota op 24 april 1990. Een constructieve samenwerking met het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) is daarvoor noodzakelijk. Het voorontwerp van decreet dat ik bij de Vlaamse Executieve zal inleiden bevat een versterking van de band tussen de parastatale en de Executieve en heeft precies onder meer tot doel de link met ruimtelijke ordening en andere departementen beter op te volgen en beleidsmatig te vertalen.

Een eerste, bescheiden, stap is de instelling van een Commissie Landinrichting door de Vlaamse Executieve bij besluit van 26 april 1990 en waarin het toerisme een vertegenwoordiger heeft.

Vraag nr. 41 van 8 november 1990 van de heer A. DE BEUL

BRT — Geringe belangstelling leescultuur

Het is in het verleden steeds de ambitie van de Vlaamse televisiemakers geweest de leescultuur in Vlaanderen te bevorderen en het publiek attent te maken op belangrijke literaire werken en interessante publikaties.

De jongste tijd circuleren er geruchten die de indruk wekken dat de „BRT, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap” ook die ambitie heeft opgegeven.

Kan ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

Is het juist dat in 1991 de zendtijd van het programma „Wie schrijft die blijft” sterk wordt beperkt ?

Is het juist dat in 1991 ook de zendtijd van het programma „Uitgelezen” wordt beperkt ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, verstrekt door de BRT, meedelen.

„Het is onjuist dat de zendtijd van het programma „Wie schrijft die blijft” wordt beperkt. In 1991 behoudt „Wie schrijft die blijft” zijn zendtijd.

Het programma „Uitgelezen”, dat vroeger 1 maal om de 8 weken, dus in een tweemaandelijks frequentie werd uitgezonden, verdwijnt uit het programmaschema van 1991. De onderwerpen worden echter opgenomen in geëigende programma's van de Dienst Kunstzaken, zoals „Wie schrijft die blijft” en „Memphis”.

Vraag nr. 42 van 8 november 1990 van de heer A. DE BEUL

BRT-televisie — Aandacht Vlaamse boekenbeurs

De vorige jaren besteedde de BRT-televisie ruime aandacht aan de boekenbeurs.

Het valt de kijkers op dat er dit jaar door de „Omroep van de Vlaamse Gemeenschap” nauwelijks aandacht wordt gewijd aan dit belangrijk cultureel gebeuren.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoe die verminderde interesse voor het Vlaamse boek wordt verantwoord ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, verstrekt door de BRT, meedelen.

„Ook in 1990 besteedde de BRT-televisie ruime aandacht aan de Boekenbeurs. In het jaarnaal van 1 november 1990 waren bijdragen van auteurs opgenomen en werd een verslag over de Boekenbeurs uitgezonden, maar in elke uitzending van het programma „Kunst-Zaken” van 30 oktober tot en met 10 november werd aandacht besteed aan boeken.

Men kan dus bezwaarlijk zeggen dat de BRT-televisie in 1990 „nauwelijks aandacht heeft gewijd” aan de Vlaamse Boekenbeurs. Men kan ook moeilijk gewagen van een verminderde interesse, wel van een andere, vernieuwde aanpak.”

Vraag nr. 43 van 12 november 1990 van de heer R. VAN HOOLAND

Stad Antwerpen — Culturele infrastructuur

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. welke culturele infrastructuur van de stad Antwerpen ressorteert onder of eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap ;
2. de jaarlijkse financiële lasten per bedoelde instelling van de Vlaamse Gemeenschap, onderverdeeld naar investerings- en naar functioneringskosten, met de periode waarop die betrekking hebben ;
3. de opbrengsten en inkomsten van die instellingen ;
4. de financiële of andere bijdrage van de stad Antwerpen per bedoelde instelling en per jaar.

Antwoord

1. Hierna volgt de lijst van de eigendommen van de Vlaamse Gemeenschap gelegen te Antwerpen.
 - a. Het pand gelegen in de Keizerstraat 15-17. Dit wordt gebruikt door de VZW Koninklijk Ballet van Vlaanderen. Het gebouw omvat negen studio's, diverse ateliers en garages, een conciergewoning en het bureel van de zaakgelastigde van het Ballet.
 - b. Het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, Leopold De Waelplein.
 - c. Het voormalig Koninklijk Paleis, Meir 50. Dit gebouw omvat het te restaureren Paleis-gedeelte en de vernieuwbouw van het Koetshuis, omgevormd tot tentoonstellingsruimte en administratie van het KMSK, luik Internationaal Cultureel Centrum.
 - d. Het gebouw ter beschikking gesteld van het Museum voor Hedendaagse Kunst Antwerpen (MuHKA), Leuvenstraat.
2. De jaarlijkse financiële lasten zijn de volgende.
 - a. Het Ballet van Vlaanderen ontvangt een jaarlijkse subsidie of werkingskrediet. In 1990 : 207,8 miljoen frank. Met dit bedrag financiert het Ballet eveneens het onderhoud en/of de huur van haar gebouwen. De Vlaamse Gemeenschap trekt hiervoor geen specifieke kredieten uit, al staat er in de begroting 1991 een investeringskrediet ingeschreven, begroot op 20 miljoen frank, ten behoeve van de financiering van eventuele verbouwingswerken of de aankoop van een verantwoorde en strikt noodzakelijke probe-stage voor het Ballet van Vlaanderen. Een gelijksoortig krediet van 50 miljoen frank werd eveneens in de begroting ingeschreven ten behoeve van de VZW VLOS.
 - b en c. De eventuele lasten worden gedragen door de Vlaamse Gemeenschap, sectie 41 van de begroting.

- d. De kosten voor aankoop en verbouwing worden gedragen door de Vlaamse Gemeenschap, sectie 41 van de begroting. In de begroting 1991 wordt een toelagekrediet van 25 miljoen voorzien ten behoeve van het Investeringsfonds van de VZW Museum Hedendaagse Kunst Antwerpen. Voor de werking van het Museum ontvangt de VZW een jaarlijkse toelage (36,9 miljoen in 1990, 39 miljoen in 1991).
3. De opbrengsten en inkomsten.
- a. De eigen inkomsten van het Ballet vloeien in hoofdzaak voort uit de verkoop van voorstellingen en uit de sponsoring. Voor 1989 bedroegen de eigen inkomsten van het Ballet 75 miljoen frank (exclusief de Lotto-bijdrage).
- b. De inkomsten van het Museum, hoofdzakelijk bestaande uit entreegeld voor bijzondere tentoonstellingen, worden gestort in het Museumfonds van de Vlaamse Gemeenschap. De inkomsten uit verkoop in de museumwinkel komen terecht in het Patrimonium van het KMSK, dat de diverse publikaties heeft gefinancierd.
- c. Heeft geen eigen inkomen. Eventuele ontvangsten volgen dezelfde weg als vermeld onder 3 b.
- d. De ontvangsten van het Mu HKA vloeien uiteraard af naar de VZW die het museum beheert.
4. Inbreng van de Stad Antwerpen.
- a. Voor het Ballet kan de bijdrage van de Stad worden begroot op 3,3 miljoen frank (referentiejaar 1989).
- b, c en d. Geen structurele bijdrage van de Stad.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

**Vraag nr. 254 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer A. LARIDON***Cursus godsdienst/niet-confessionele zedenleer — Vrijstelling*

De omzendbrief van 25 juli 1990 met betrekking tot de keuzeverplichting godsdienst of niet-confessionele zedenleer geeft aan bepaalde ouders de gelegenheid om een aanvraag tot vrijstelling van de cursussen godsdienst/zedenleer in te dienen.

Er wordt in deze circulaire uitdrukkelijk bepaald dat in afwachting van een eventuele vrijstelling van de keuze een levensbeschouwelijke cursus wordt gevolgd.

Bepaalde ouders, die een vrijstelling hebben aangevraagd, weigerden een keuze te maken en hebben op het keuzeformulier de zes rechthoeken doorstreept.

1. Op welke wijze moet een inrichtingshoofd van een officiële school hierop reageren ?

2. Wat moet er concreet gebeuren met deze leerlingen, tijdens de lessen godsdienst/zedenleer ?
3. Kan men deze leerlingen zowel voor de eventuele vrijstelling, als daarna, als regelmatige leerlingen van de school beschouwen ?

Antwoord

De ministeriële omzendbrief van 25 juli 1990 stelt inderdaad dat de leerlingen waarvoor een aanvraag tot vrijstelling van de cursussen godsdienst/niet-confessionele zedenleer werd ingediend, in afwachting van een eventuele vrijstelling, een levensbeschouwelijke cursus dienen te volgen.

Bij arrest van de Raad van State nr. 35.834 van 13 november 1990 werd de tenuitvoerlegging van de bewuste passage uit deze omzendbrief geschorst.

Dientengevolge werd beslist de omzendbrief van 25 juli 1990 zo aan te passen dat in afwachting van een beslissing omtrent de aanvraag tot vrijstelling, niet langer een levensbeschouwelijke cursus dient gevolgd.

De inrichtingshoofden werd meegedeeld dat voor de betrokken leerlingen in de school gepaste opvang of een vervangende studie moet worden georganiseerd.

Het is evident dat bij een regeling ten gronde van deze problematiek tevens het begrip regelmatig student zal worden aangepast.

**Vraag nr. 255 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer A. LARIDON***Kantonnaal examen — Vrijstelling voor godsdienst/niet-confessionele zedenleer*

In een groot aantal scholen van het gesubsidieerd lager onderwijs wordt er voor het beëindigen van het zesde leerjaar een kantonnaal examen ingericht. Het examen over de lessen godsdienst/zedenleer is een verplicht onderdeel.

De geachte Minister heeft voor deze levensbeschouwelijke cursussen een aantal vrijstellingen toegestaan.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of de leerlingen, die zijn vrijgesteld van de lessen godsdienst/zedenleer het attest lager onderwijs kunnen behalen, op basis van het kantonnaal examen ?

Het gebeurt ook dat bepaalde ouders kiezen voor een levensbeschouwing en dat er gedurende gans het schooljaar geen leermeester wordt aangesteld, zodat deze lessen nooit worden gegeven.

Op welke wijze kunnen dergelijke leerlingen via het kantonnaal examen het attest lager onderwijs bekomen ?

Antwoord

Tot nog toe was er geen enkele leerling die zich voor het kantonnaal examen aanbood en die vrijstelling had gekregen voor godsdienst- of zedenleer.

In juni 1991 is het mogelijk dat zich kandidaten aanbieden, die op grond van het arrest van de Raad van State, vrijstelling hebben bekomen. Deze vrijstelling is steeds te individuen titel, na een gemotiveerde aanvraag.

Ik ben van oordeel dat voor deze leerlingen, die te individuen titel na een gemotiveerde aanvraag een vrijstelling kregen voor dit schooljaar, de proef godsdienst/zedenleer dient geneutraliseerd als logisch gevolg van de bekomen vrijstelling. Deze maatregel doet geen afbreuk aan de algemene wettelijke verplichting om de uitslag van godsdienst- en zedenleer in aanmerking te nemen voor het bekomen van het getuigschrift van basisonderwijs, via het kantonnaal examen zoals geregeld bij koninklijk besluit van 15 juni 1984.

**Vraag nr. 268 (zitting 1989-1990)
van 9 oktober 1990
van de heer H. SUYKERBUYK**

Opleiding vrachtwagenchauffeur — Verbreden tot studierichting goederenbehandeling

De geachte Minister heeft beslist om een opleiding voor vrachtwagenchauffeur in te richten in het dagonderwijs. Dit beantwoordt zonder meer aan een behoefte.

Toch zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Is bij het voorafgaandelijk onderzoek — waar de Benelux-Middenraad voor Informatie en Studiewerk had kunnen zorgen — nagegaan of dit experiment moest worden beperkt tot het beroep van vrachtwagenchauffeur en werd daarentegen niet gedacht de opleiding te verbreden tot de goederenbehandeling, gelet op de ruimere interesse en behoeften tot opleiding ?
2. De geachte Minister is ongetwijfeld bekend met pogingen van gemeentelijke zijde (de stad Hoogstraten) en de werkzaamheden van de Benelux-Middenraad om in het grensgebied zelf tot een dergelijke opleiding te komen.
3. De genomen maatregel, waarbij te Antwerpen en Zeebrugge een studierichting vrachtwagenchauffeur wordt ingevoerd, kan op dubbel gebruik uitlopen met de plannen die gezamenlijk in het grensgebied in uitvoering zijn.

Zal de geachte Minister er voor zorgen dat de door Nederland en Vlaanderen gezamenlijk op te zetten studierichting voor goederenbehandeling tot resultaat zal leiden ?

Kan de geachte Minister toezeggen dit op korte termijn met zijn Nederlandse collega van Onderwijs te bespreken ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee

Het ministerieel besluit van 20 juni 1990 tot uniformi-

sering en vereenvoudiging van de benamingen in het secundair onderwijs voorziet in de mogelijke oprichting vanaf 1 september 1991 van het structuuronderdeel vrachtwagenchauffeur in het 1e en 2e leerjaar van de 3e graad van het beroepssecundair onderwijs.

Te experimentelen titel mag dit bewuste structuuronderdeel reeds vanaf dit schooljaar door twee onderwijsinstellingen worden georganiseerd.

In de opleiding voor vrachtwagenchauffeur wordt niet enkel het beroep aangeleerd.

Vermits het een opleiding betreft, gegeven op het niveau van de 3e graad (beroepssecundair onderwijs) (BSO) komen heel wat andere leerinhouden aan bod dan deze van het leren rijden.

Zoals door het geachte lid wordt gevraagd, komt eveneens laden en lossen en goederenbehandeling op de lessentabel voor.

Vermits er slechts 2 opleidingen te experimentelen titel konden starten op 1 september 1990, leek het mij aangewezen daar te starten waar de vraag het grootst is, namelijk in de 2 havengebieden.

De plannen in het door het geachte lid opgenoemde grensgebied met betrekking tot de goederenbehandeling, zijn mij onbekend.

Wellicht kan het geachte lid mij hierover meer gegevens verstrekken.

**Vraag nr. 270 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer A. LARIDON**

Diploma taakleeraar — Materiële waarde

Voor het diploma van remedial teacher of taakleeraar, uitgereikt door Instituten voor Hogere Opvoedkundige Studies, bestaat geen enkele materiële vergoeding.

Destijds — vóór de invoering van het zogenaamde lestijdenpakket — kon een taakleeraar mét diploma van taakleeraar of van Hogere Opvoedkundige Studies prioriteit laten gelden, indien er twee of meer kandidaten waren voor het ambt van taakleeraar.

Met de invoering van het zogenaamd lestijdenpakket en de denataliteit werd het ambt van taakleeraar in veel basisscholen van de kaart geveegd.

Het na twee jaar bijscholing verkregen diploma van taakleeraar is een pedagogisch diploma zonder enige waarde voor de betrokkenen, dit in tegenstelling tot het getuigschrift en diploma van het Hoger Opvoedkundig Instituut.

Kinderen met lichte leermoeilijkheden of -stoornissen blijven verstoken van de hulp van onderwijzsmensen die een specifieke opleiding volgden.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen hoe hij deze anomalieën verhelpt ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat de cursussen

die worden ingericht ter vervolmaking van de remedial teacher of taakleraar kunnen aanleiding geven tot het uitreiken van een getuigschrift waarvan de waarde op zichzelf niet betwist wordt maar dit is geen officieel erkend diploma.

Er wordt geen weddebijslag toegekend voor leerkrachten die de functie van taakleraar geheel of gedeeltelijk uitoefenen.

De voorrang voor taakleraar kan alleen gegrond zijn op onderwijservaring en op studie. Het komt de Inrichtende Macht toe te beslissen wie taakleraar wordt en in de circulaire van 6 juni 1989, referte B/JV/LCMD staat onder punt 5.1. duidelijk een drievoudige voorrang vermeld :

„Het ambt van taakleraar wordt bij voorrang aangeboden aan onderwijzers of onderwijzeressen die :

- minstens twee jaar ervaring hebben in het 1ste leerjaar van de lagere school ;
- het getuigschrift hebben van remedial teacher, verkregen na een cursus van ten minste twee jaar ;
- het diploma behaald hebben van hoger opvoedkundige studies.”

De onderwijsopdracht van een schoolhoofd kan geheel of gedeeltelijk als taakleraar worden gepresteerd. Het is wenselijk dat elk schoolhoofd de zwakste leerlingen van zijn school kent.

Het combineren van de functie van taakleraar en van onderwijzer-titularis kan administratief nooit enig probleem scheppen. Een taakleraar is geen bijzondere leermeester.

De opdracht van een ambulante leerkracht en deze van een taakleraar verschillen zeer duidelijk. Binnen elke school moet dit onderscheid dan ook worden gemaakt. Enkel een ervaren leerkracht kan deze functies eventueel combineren.

Het ambt van taakleraar werd door de invoering van het lestijdenpakket niet van de kaart geveegd, integendeel. Voor het lestijdenpakket was er enkel een taakleraar in de grote scholen en dan nog in een niet-organiek statuut. Vanaf de invoering van het lestijdenpakket beslist elke school autonoom hoeveel lestijden er voor het ambt van taakleraar worden aangewend. Nu zijn er ook veel deeltijdse taakloraars, ook in de kleine scholen.

Omwille van de grote zorg voor het leerbedreigde kind heb ik vanaf het schooljaar 1989-1990 aan de lagere scholen extra-lestijden toegekend, naar rata van 15 ten honderd van het aantal bezoldigde lestijden aangewend door de taakleraar. Vele scholen hebben dit aanbod aanvaard. Het aantal taakloraars steeg dan ook voor het schooljaar 1989-1990 met 53 eenheden in voltijdse opdrachten uitgedrukt.

Aan het vernieuwd lager onderwijs (VLO) werd gevraagd om een specifieke projectwerking te organiseren ten gunste van het leerbedreigde kind. De teams van alle netten hebben positief gereageerd. Via de Commissie Onderwijsvernieuwing Basisonderwijs (COB) is er overleg en uitwisseling van gegevens en ervaring.

**Vraag nr. 278 (zitting 1989-1990)
van 11 oktober 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Nederlandstalig onderwijs in de Brusselse regio — Redenen van keuze

Al mogen we ons verheugen over de groei van het Nederlandstalig onderwijs in de Brusselse regio, dat zelfs meer en meer kinderen van binnen de eigen grenzen aantrekt, toch rijst er bij velen ongerustheid nopens het ongeschonden Vlaams karakter van onze scholen. Veel ouders sturen hun kinderen naar Vlaamse scholen om bijkomstige redenen.

Heeft de geachte Minister gegevens over het aantal kinderen dat naar Vlaamse scholen in Brussel komt om bijkomende redenen, die met andere woorden het Vlaams-zijn van de school er bijnemen ?

Hoe zal de geachte Minister het Vlaams karakter van onze scholen in de Brusselse regio beveiligen ?

Mag ik van de geachte Minister vernemen of er ouders of kinderen zijn die „rechten” opeisen die strijdig zijn met het Vlaams karakter van onze scholen ?

Antwoord

Het Vlaamse karakter van de scholen in de Brusselse regio wordt beschermd door de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs.

Overigens zou het beleid ter zake geen maatregelen kunnen treffen aangezien het niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Onderwijs behoort te bepalen welke leerlingen al of niet in de Vlaamse scholen te Brussel mogen worden ingeschreven. Een dergelijke maatregel zou immers strijdig zijn met zowel artikel 17 van de Grondwet als met artikel 4 van de wet van 29 mei 1959.

Over het aantal kinderen dat naar Vlaamse scholen in Brussel komt om andere redenen dan het Vlaams-zijn van de school, en over ouders of kinderen die rechten opeisen die strijdig zijn met het Vlaams karakter van deze scholen, zijn geen gegevens bekend. Dergelijke vraagstellingen kunnen enkel worden beantwoord door het organiseren van een enquête in de bedoelde scholen en onder de betrokken ouders, onderzoek dat bij ons weten nog niet heeft plaatsgevonden.

**Vraag nr. 9
van 22 oktober 1990
van de heer J. LOONES**

Visserijscholen — Rationalisering

Luidens de recente verklaring van de geachte Minister in Knokke gaat de belangstelling voor het zeevisserij-onderwijs verder achteruit, zodat een rationalisering van de vijf visserijscholen aan de kust zich opdringt.

In Nieuwpoort rijst terecht grote bezorgdheid in verband met het voortbestaan van de vrije visserijschool.

Die school is weliswaar de kleinste van de vijf. Nochtans zijn er een aantal argumenten voor het behoud van de instelling.

In de eerste plaats kan de (onafhankelijke) school gebruik maken van de accommodatie (gebouwen, verwarming, elektriciteit, didactisch materiaal) van het college waar de school onderdak vindt. Het argument van te dure werkingskosten voor een te klein aantal leerlingen gaat dus niet helemaal op.

In de tweede plaats is het gering aantal leerlingen een conjunctureel verschijnsel. In en buiten visserijkringen gaat de interesse van de jongeren momenteel niet zo zeer naar een zeemansopleiding. Andere sectoren aan de wal, zoals bijvoorbeeld de bouw, genieten daarentegen de voorkeur. Verwacht mag worden dat die trend niet zal blijven duren zodra zich een conjuncturele daling zal voordoen.

In de derde plaats zou een eventuele afschaffing van de school ook een versnelde teloorgang van de Nieuwpoortse vissershavens betekenen. Het is een feit dat het aantal leerlingen dat jaarlijks aan de school afstudeert, voldoende is ter bevoorrading van de bemanning van de Nieuwpoortse vloot. Wanneer leerlingen in Oostende of Heist zullen afstuderen, zullen zij hoe dan ook hun O- of Z-schip volgen. Het verleden toont immers aan dat de bemanning het vaartuig volgt en niet omgekeerd. Op termijn kan dit leiden tot het volledig verlies van de Nieuwpoortse vloot die thans een 30-tal eenheden telt. Meteen zou dit ook het verlies betekenen van een voor Nieuwpoort belangrijke sector.

Graag zou ik volgende vragen aan de geachte Minister willen stellen.

1. Kan hij mij een summiere evolutie geven van het aantal inschrijvingen in de vijf visserijscholen van de Vlaamse kust van 1980 tot 1990 ?
2. Wat bedoelt de geachte Minister met rationalisering van het visserij-onderwijs ?

3. Wat is de repliek van de geachte Minister op bovenstaande argumentatie ?
4. Welke toekomst heeft de geachte Minister in petto voor de Nieuwpoortse visserijschool ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Hieronder vindt het geachte lid een overzicht van de schoolbevolking in de vijf visserijscholen vanaf 1980.
2. Een school dient te beschikken over een minimum aantal leerlingen teneinde een aanvaardbare verhouding te hebben tussen het aantal leerlingen en de noodzakelijke omkadering. In functie daarvan worden rationalisatienormen bepaald, rekening houdend met specifieke omstandigheden.
3. Uit het antwoord op de eerste vraag blijkt dat het aantal leerlingen in de zeevisserijscholen niet helemaal ongevoelig is voor de conjunctuur, maar dat afgezien daarvan er toch een structureel probleem is. Het aantal leerlingen is ook doorheen de jaren zeer gering in relatie tot het aantal scholen.

Gelet op de geringe afstanden aan de Belgische Kust (60 kilometer) is het helemaal niet zeker dat het verdwijnen van een school met gemiddeld 16 leerlingen het verdwijnen van een bedrijf tot gevolg zou hebben.
4. Pas na afloop van de besprekingen met de inrichtende machten zal omtrent de vierde vraag uitsluitel kunnen worden gegeven.

Schoolbevolking Zeevisserijonderwijs met volledig leerplan op 1 oktober

Schooljaar :	79-80	80-81	81-82	82-83	83-84	84-85	85-86	86-87	87-88	88-89	89-90	90-91
Stedelijke Visserijschool												
John Bauwens												
Oostende	83	83	78	65	79	74	68	80	86	80	73	50
Vrije Visserijschool												
Paster Pype												
Oostende	42	46	45	55	58	52	63	54	60	52	42	30
Vrije Visserijschool												
Nieuwpoort												
	18	15	13	10	9	17	18	16	18	24	22	1:
KW Ibis Bredene —												
afdeling zeevisserij												
	29	29	29	28	25	35	35	31	26	33	32	3:
Zeevisserijschool van												
het Gemeenschaps-												
onderwijs Knokke-Heist												
	60	58	83	84	71	108	76	76	76	80	75	6
Totaal	232	231	248	242	242	286	260	257	266	269	244	200

Vraag nr. 11
van 23 oktober 1990
van de heer A. LARIDON

Visserijonderwijs — Rationalisering

In de marge van de visserijdagen te Knokke-Heist had de Gemeenschapsminister van Onderwijs het in zijn toespraak over de dringende noodzaak van een rationalisering van het visserijonderwijs. Hij wees op de luxe van 5 visserijscholen op een kust van 67 kilometer en liet duidelijk verstaan dat daaraan iets moest worden gedaan.

In een radio-uitzending van Radio 2 was de Minister nog explicieter. Hij stelde duidelijk dat hij uiteindelijk nog slechts 2 visserijscholen wou overhouden, namelijk in de omgeving van de belangrijkste vissershavens Zeebrugge en Oostende.

Zo zou de gemeenschapsschool van Heist behouden blijven. In Oostende zou de stedelijke visserijschool John Bauwens kunnen fusioneren met de vrije visserijschool Pastoor Pype, in een nog nader te bepalen statuut. De vrije visserijschool Nieuwpoort zou verdwijnen en de IBIS beschouwde hij als een apart geval.

Zou ik van de geachte Minister in dit verband het volgende mogen vernemen ?

1. Gaat het hier om een persoonlijk standpunt van de geachte Minister ?
2. Is de stellingname inzake de noodzakelijkheid van de rationalisering van het visserijonderwijs in het algemeen en de vooropgezette fusie tussen de stedelijke visserijschool John Bauwens en de vrije visserijschool Pastoor Pype het resultaat van raadplegingen van en contacten met de onderscheiden inrichtende machten van de respectieve visserijscholen ?

Antwoord

De verklaring waarnaar het geachte lid verwijst, dient gesitueerd binnen haar globale context. Verwijzend naar de keuzevrijheid van de leerlingen dienen er inderdaad minimaal twee vrije scholen te bestaan.

De keuzevrijheid van de leerling is echter slechts één criterium. Over het geheel van de criteria die in het kader van de rationalisatie van het zeevisserijonderwijs dienen in overweging te worden genomen, zijn thans besprekingen met de inrichtende machten lopend.

Vraag nr. 12
van 25 oktober 1990
van de heer G. ANNEMANS

Kinderopvangcentrum Duinen en Heiden in Tervuren — Franse lessen

Naar verluidt zou in het kinderopvangcentrum Duinen en Heiden in Tervuren aan Franstaligen afzonderlijk Franse lessen worden verstrekt.

Hoeveel kosten deze lessen en hoeveel uren worden er op deze manier gegeven ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat in het kinderopvangcentrum Duinen en Heiden er géén afzonderlijke Franse lessen worden verstrekt. Wel is er nog één Franstalige kleuterklas overgebleven die voor 14 kleuters normaal wordt georganiseerd.

Vraag nr. 13
van 26 oktober 1990
van de heer A. LARIDON

Schoolgebouwen — Geschillen

Het blijkt dat er vandaag nog altijd talrijke gerechtelijke geschillen of zogenaamde litiges in verband met de schoolgebouwen hangende zijn.

Zou ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende mogen vernemen ?

1. Over welke bedragen gaat het hier en dit per provincie en per arrondissement en nog eens onderverdeeld per onderwijsnet ?
2. Hoe worden deze litigieuze bedragen van vóór de oprichting van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) afgerekend met de Centrale Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en worden deze bedragen beschouwd als lasten van het verleden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de ARGO mij onderstaande gegevens heeft overgemaakt. Over de juistheid noch over de eventualiteit van te verwachten arresten kan ik geen enkele verantwoordelijkheid opnemen.

Na herhaald aandringen kon ik immers in het verleden nooit antwoord krijgen op de vraag naar de omvang van deze rechtsgedingen. Ik ben het geachte lid dan ook dankbaar dat ik dank zij zijn vraag zelf ook zicht krijg over deze beleidsrelevante gegevens.

Wat de tweede vraag betreft van het geachte lid dien ik te verwijzen naar de financieringswet.

Onderverdeling per provincie en per arrondissement

A.	Antwerpen	:	851.552.499 frank
	1. Antwerpen	:	669.218.777 frank
	2. Mechelen	:	82.102.306 frank
	3. Turnhout	:	100.231.416 frank
B.	Brabant	:	634.444.550 frank
	1. Brussel	:	210.796.309 frank
	2. Leuven	:	406.367.115 frank
	3. Vilvoorde	:	17.281.126 frank
C.	Limburg	:	384.895.391 frank
	1. Hasselt	:	279.872.911 frank
	2. Maaseik	:	96.867.982 frank
	3. Tongeren	:	8.154.498 frank

Onderverdeling per provincie en per arrondissement

D. Oost-Vlaanderen :	18.259.629 frank
1. Gent :	12.080.378 frank
2. Oudenaarde :	3.990.520 frank
3. St-Niklaas :	2.188.741 frank
E. West-Vlaanderen :	182.633.401 frank
1. Brugge :	74.165.697 frank
2. Oostende :	68.092.566 frank
3. Roeselare :	24.569.900 frank
4. Kortrijk :	13.742.992 frank
5. Diksmuide :	1.373.220 frank
6. Ieper :	689.026 frank

Mijn diensten zijn niet in het bezit van gegevens betreffende mogelijke geschillen tussen aannemers en de inrichtende machten van het gesubsidieerd-vrij en officieel onderwijs.

Vraag nr. 19
van 31 oktober 1990
van de heer H. LAUWERS

Examen meetkundig schatter — Vrijstellingen

De Centrale Examencommissie richt examens in voor meetkundig schatter van onroerende goederen. Aan de houders van het getuigschrift van de Koninklijke Militaire School (KMS), afdeling alle wapens wordt vrijstelling verleend voor een aantal vakken, mits zij een licentiaatstapel hebben. De houders van het diploma van licentiaat nautische wetenschappen, dat voor verschillende wervingen van het Vast Wervingssecretariaat wordt gelijkgesteld met andere licentiaatsdiploma's en met het voornoemde getuigschrift van de KMS, genieten tot op heden niet dezelfde vrijstellingen voor de Centrale Examencommissie met het oog op het behalen van het getuigschrift van meetkundig schatter van onroerende goederen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. op basis waarvan dit onderscheid wordt gemaakt ;
2. of een gelijkschakeling van de beide diploma's voor het examen van meetkundig schatter van onroerende goederen (wat de vrijstellingen betreft) in het vooruitzicht wordt gesteld en zo ja, vanaf wanneer ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mede.

Noch in het koninklijk besluit van 18 mei 1936, betreffende bepalingen in verband met het uitoefenen van het beroep van meetkundige-schatter van onroerende goederen, noch in het besluit van de Regent van 16 juni 1947, tot instelling van een enige proef ter verkrijging van het diploma van meetkundige-schatter van onroerende goederen, is er sprake over het verlenen van vrijstellingen voor het examen van meetkundige-schatter van onroerende goederen.

In verband met deze aangelegenheid werd contact opgenomen met de heer Voorzitter van de Centrale Exa-

mencommissie, die ons informeerde dat er in het verleden geen vrijstellingen werden verleend, omdat de reglementering het niet voorziet, en dat er geen enkele mogelijkheid bestaat ook maar enige vorm van vrijstelling te verlenen voor het behalen van het diploma van landmeter.

Volgens mij verwacht het geachte lid de mogelijkheid tot het verlenen van vrijstellingen voor een aantal vakken voor bepaalde examencommissies met het feit dat volgens het besluit van de Regent van 16 juni 1947, naast de eerste en tweede technische proef ook nog de bijzondere enige proef bestaat voor kandidaten die houder zijn van welbepaalde diploma's, opgesomd in artikel 1 van hogervermeld besluit.

De houders van het diploma van licentiaat in de nautische wetenschappen zijn niet vermeld in het besluit van de Regent van 16 juni 1947 noch in later genomen ministeriële besluiten.

Het diploma van licentiaat in de nautische wetenschappen kan worden gelijkgesteld met het diploma van de Koninklijke Militaire School, afdeling alle wapens, maar het zijn enkel de afgestudeerden van de polytechnische afdeling die kunnen deelnemen aan de speciale enige proef, de afgestudeerden van de afdelingen alle wapens (later opgericht naast de polytechnische afdeling) kunnen ook artillerie of genie-officier zijn, maar komen niet in aanmerking voor de speciale enige proef omdat ze worden gevormd in de richting van de menswetenschappen. Het studieprogramma van de Hogere Zeevaartschool is te ver verwijderd van de materie die bij een landmetersvorming wordt onderwezen.

Vraag nr. 24
van 8 november 1990
van mevrouw N. MAES

STUMOVO-project — Verlenging

Het STUMOVO-project heeft tot doel de studiemogelijkheden voor volwassenen die in de Vlaamse Gemeenschap worden georganiseerd te inventariseren. Het werd in 1984 opgezet met de steun van de Vlaamse Gemeenschap. Voor 1990 werd het contract dat bestond met het Ministerie van Onderwijs niet verlengd.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Komt er een einde aan het voortbestaan van het STUMOVO-project ?
2. Waarom is het contract door het Ministerie van Onderwijs niet verlengd ?

Antwoord

Het STUMOVO-project werd in 1984 opgezet met de steun van de Gemeenschapsminister van Cultuur en later overgedragen aan de Gemeenschapsminister die het Onderwijs onder zijn bevoegdheid had.

Op 23 december 1987 werd hiertoe door de toenmalige Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming met de VZW Centrum voor Andragogisch Onderzoek (CAO) een overeenkomst gesloten met een welbepaal-

de looptijd (tot 30 juni 1989, later verlengd tot 30 oktober 1989) en een welomschreven onderwerp : de voorbereiding van de implementatie van de informatie-verstrekking over studiemogelijkheden voor volwassenen binnen de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Met het oog hierop diende ook de reeds bestaande informatie in stand gehouden en geactualiseerd te worden.

De voorlichtingsbevoegdheid in verband met de diverse studiemogelijkheden voor volwassenen in de Vlaamse Gemeenschap zal met de herstructurering van de Vlaamse Administratie, door de diensten van de Vlaamse Administratie dienen te gebeuren. Het was trouwens van meet af aan de bedoeling dat project slechts tijdelijk toe te vertrouwen aan een niet departementale instelling. Dergelijke dienst moet door de Administratie kunnen worden verzekerd, zeker nu alle vormen van onderwijs en opleiding verenigd zijn binnen de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 26
van 14 november 1990
van mevrouw N. MAES

School en bedrijf — Samenwerking

De moeilijkheden waarmee de onderwijsstructuren en onderwijsinstellingen overal en in alle netten te kampen hebben — vooral dan in de technische branches en in de beroepsafdelingen — zijn maar gedeeltelijk of onvolkomen van de baan geruimd.

Vooral de doorstroming van het onderwijs naar het bedrijfsleven laat vaak te wensen over. Nochtans is de sociaal-economische finaliteit van de onderwijscycli van essentieel belang.

Graag zou ik de geachte Minister willen vragen welke initiatieven er reeds zijn ondernomen om de samenwerking tussen school en bedrijf te bevorderen.

Antwoord

Als antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid mee dat bij het Ministerie van Onderwijs zich twee cellen specifiek met deze materie bezighouden, namelijk de cel Navorming en de cel Europees Sociaal Fonds (cel ESF).

Voor wat betreft de cel Navorming kan ik het geachte lid mededelen dat voor het begrotingsjaar 1990 in het kader van de navorming zes bedrijfsstages werden georganiseerd. Twee van deze projecten lopen nog door in het eerste semester van 1991. Hiermee is een totaal budget gemoeid van 13.824.150 frank.

Voor wat betreft de cel ESF kan ik het geachte lid mededelen dat sinds 1985 het Ministerie van Onderwijs samenwerkt met het Europees Sociaal Fonds voor het realiseren van projecten die er precies op gericht zijn de relatie tussen het onderwijs en het bedrijfsleven te verbeteren.

Vanaf het schooljaar 1985-1986 tot op heden lopen er

projecten in verschillende Vlaamse bedrijven in samenwerking met het deeltijds onderwijs (niveau secundair onderwijs) met als doel een echt alternerend leren te realiseren.

Voor het huidig schooljaar zijn er ongeveer 1.300 jongeren bij dit project betrokken.

Vanaf het schooljaar 1988-1989 loopt het project „nieuwe technologieën” in het onderwijs sociale promotie met als doel vooral jongeren beneden 25 jaar voor te bereiden op een nieuw beroep of hen bijkomende scholing te verstrekken. Voor het schooljaar 1988-1989 waren er 2.286 jongeren bij dit project betrokken. Voor het schooljaar 1989-1990 zijn er ongeveer 5.000 cursisten bij dit project betrokken.

Met betrekking tot het hoger onderwijs met uitzondering van het universitair onderwijs, kan ik het geachte lid mededelen dat ik het grootste vertrouwen heb in de eigen initiatieven van de instellingen om met de bedrijfs wereld de nodige contacten te onderhouden in functie van de zo optimaal mogelijke afstemming op elkaars doelstellingen en wensen.

Vanzelfsprekend kan de overheid dit proces aanmoedigen onder meer door het belang van de stages in de diverse opleidingen formeel te ondersteunen. In het huidig academiejaar is, bij wijze van voorbeeld, het economisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan gestart met de driejarige structuur. Deze studieduurverlenging gaat gepaard met het opleggen van stagequota.

De realisatie hiervan vergt een breed overleg met de betrokken bedrijfs- en dienstensector, dat meteen bijdraagt tot de bevordering van de samenwerking tussen onderwijs en bedrijf.

In het bijzonder wil ik ook verwijzen naar de grote inspanningen die de industriële hogescholen doen om hun opleidingen op peil te houden, **zoniet** om vooruit te lopen op nieuwe evoluties. De aard van deze opleiding vereist een intense samenwerking met de bedrijfs wereld, die dan ook evident tot stand komt.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 242 (zitting 1989-1990)
van 4 september 1990
van de heer M. SCHOETERS

Vlaamse Havencommissie — Advies over het programma 1991-1993

Door de Vlaamse Havencommissie werd advies uitgebracht over het driejarenprogramma 1991-1993.

Dit waardevol document bevat een aantal duidelijke suggesties die essentieel zijn voor de toekomstige ontwikkeling van de Vlaamse havens.

Aangezien dit document unaniem door de Commissie werd goedgekeurd, weerspiegelt het de vaste wil van de gehele in deze materie geïnteresseerde wereld.

Vandaar dat ik de volgende vragen zou willen stellen.

1. Welk gevolg zal op beleidsmatig vlak aan dit advies worden gegeven ?
2. Zal de begroting 1991 worden aangepast om de gelijkmatige uitbouw van al de Vlaamse havens mogelijk te maken ?
3. Hoe staat men tegenover het invoeren van trekingsrechten voor de haveninvesteringen ?
4. Zal het ontwerp van decreet op het Investeringsfonds van de gemeenten worden aangepast aan de suggestie van de Commissie ?
5. Wanneer zal het advies over de begroting 1992 worden gevraagd ?

Antwoord

Ik kan instemmen met de visie van het geachte lid dat het advies van de Vlaamse Havencommissie over het driejarenprogramma 1991-1993 een aantal belangrijke suggesties bevat voor de toekomstige ontwikkeling van de Vlaamse havens.

Op zijn concrete vragen kan ik het geachte lid volgend antwoord verstrekken.

1. Het advies heeft een invloed gehad op het fysisch programma van de artikelen van sectie 82 van de begroting 1991. Met alle door de Vlaamse Havencommissie vooropgestelde prioriteiten werd rekening gehouden.
2. Ik overweeg geen aanpassing van de begroting 1991. Het nu voorliggend fysisch programma komt tegemoet aan de grootste prioriteiten in de Vlaamse zeehavens.
3. Ik ben van mening dat de overheid alleen de projecten moet financieren, waarvan de technische of economische noodzaak voldoende is aangetoond. De automatische toekenning van investeringskredieten voor elke haven lijkt mij geen goede formule.
4. De Vlaamse Executieve heeft reeds besloten om het verlenen van subsidies aan de havens van Antwerpen, Gent en Oostende te onttrekken aan het geplande Investeringsfonds voor Provincies en Gemeenten.
5. Ik neem mij voor aan de Vlaamse Havencommissie een advies over de begroting 1992 te vragen in de loop van maart 1991.

Vraag nr. 243 (zitting 1989-1990) van 4 september 1990 van de heer M. SCHOETERS

Haven van Antwerpen — Kredieten

In aansluiting op mijn interpellatie van 28 juni 1990 over de werken in het Vijfde Havendok — Amerikadok te Antwerpen zou ik vanwege de geachte Minister volgende preciseringen willen vernemen.

1. De begroting 1990 werd eind vorig jaar goedgekeurd.

Waarom werd het werk Vijfde Havendok — Amerikadok niet in januari 1990 aanbesteed ?

2. Op welke concrete beleidsbasis zijn de havenkredieten in 1989 verdeeld ?
3. Acht de Minister een aandeel van 54,5 ten honderd voor Antwerpen in overeenstemming met de tewerkstelling in de Antwerpse haven, met de trafiek en met de inkomsten ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid volgend antwoord geven op zijn concrete vragen.

1. Het werk Vijfde Havendok — Amerikadok kon niet in januari 1990 worden aanbesteed omdat op dat ogenblik de technische-administratieve procedure nog niet voltooid was.

Dit was wel het geval midden 1990 zodat de aanbesteding kon doorgaan op 21 augustus 1990.

2. De uitvoering van de begroting 1989 is geschied op basis van het fysisch programma 1989. Dit programma werd opgemaakt rekening houdende met de prioriteiten in de diverse havens en de beschikbare budgettaire middelen.

De technische en economische noodzaak van elk investeringsdossier wordt afzonderlijk onderzocht.

3. Ik beschik over onvoldoende basisinformatie om een uitspraak te doen over de overeenstemming tussen de vastgelegde bedragen in 1989 van elke haven afzonderlijk en de tewerkstelling, trafiek en inkomsten in elke haven. Overigens acht ik dit aspect niet relevant voor de opmaak van fysische programma's van de begroting. Een investering wordt op de begroting opgenomen als de technische noodzaak en economische rentabiliteit werd aangetoond. In dit verband is ook het advies van de Vlaamse Havencommissie van groot belang.

Vraag nr. 247 (zitting 1989-1990) van 4 september 1990 van de heer M. SCHOETERS

Containerkaai — Kosten-batenanalyse

Bij de beoordeling van de kosten en de baten voor de containerkaai in Zeebrugge werd door de geachte Minister en de Havencommissie gewezen op de verkregen opbrengstratio wanneer men dat internationaal bekijkt.

Aan de slechte en zelfs negatieve resultaten volgens het nationaal standpunt werd zonder meer voorbijgegaan.

Vandaar dat ik volgende vragen zou willen stellen.

1. Moet hieruit worden besloten dat van nu af aan de kosten-batenanalyses alleen vanuit een internationaal standpunt moeten worden bekeken ?

Wat is het oordeel van de Minister ?

2. Welke zal de houding van de geachte Minister zijn, indien hem op korte termijn een project met een hogere opbrengstratio voor uitvoering wordt voorgelegd ?
3. Hoe groot moet de reservecapaciteit in een haven zijn op het vlak van de behandeling van containers ?

Antwoord

1. Ik wens er voorafgaandelijk de aandacht op te vestigen dat iedere opbrengstratio die groter is dan nul wijst op een rendabele investering zodat men in deze gevallen, bezwaarlijk van een slecht resultaat kan spreken. Ter illustratie weze vermeld dat bijvoorbeeld een opbrengstratio van 0,30, betekent dat de inkomsten 30 ten honderd hoger liggen dan de uitgaven.

Voor de containerkaai te Zeebrugge geeft de kosten-batenanalyse alleen een negatief resultaat (-0,59) voor de berekening vanuit nationaal standpunt bij constant aandeel van de haven van Zeebrugge in de totale containertrafiek. De huidige evolutie van de containertrafiek in de Zeebrugse haven en het aanbod ter zake wijzen erop dat deze veronderstelling onrealistisch is. In alle andere veronderstellingen geeft de kosten-batenanalyse een positief resultaat.

Bij de experten inzake kosten-batenanalyse heerst in het algemeen de opinie, dat een kosten-batenanalyse het best uit internationaal standpunt uitgevoerd wordt. In zijn studie omtrent de containerkaai te Zeebrugge stelt professor G. Blauwens :

„Analytisch stelt het onderscheid tussen de Belgische economie en het buitenland ook bijzondere problemen. Het is niet zo duidelijk welke ondernemingen als Belgisch moeten worden beschouwd en welke baten naar welke ondernemingen gaan. Het is nog minder duidelijk welke ingezetenen van welke landen uiteindelijk de winsten van de ondernemingen opstrijken. Toch denken we dat het nodig is ook deze berekening uit een beperkt nationaal standpunt te maken. De Belgische Regering zal zeker belang stellen in deze informatie”.

Er zou ook kunnen worden overwogen een economische studie vanuit Vlaams standpunt op te maken en de terugvloeï van de kosten naar het Vlaamse Gewest te berekenen, zo dit technisch mogelijk is.

In de schoot van de Vlaamse Havencommissie wordt gediscussieerd over de optimale projectevaluatie. Ik zal het advies van de Vlaamse Havencommissie afwachten.

2. Ik wens hieromtrent geen algemene uitspraken te doen. Elk geval moet op zich worden beoordeeld. Overigens vormt de kosten-batenanalyse slechts één der elementen, waarop een beleidsbeslissing is gebaseerd .

Ik ben van oordeel dat de beslissing om een project uit te voeren niet alleen kan afhankelijk zijn van de resultaten van de kosten-batenanalyse. Sommige projecten dienen immers te worden beoordeeld in een ruimer kader dan de klassieke kosten-batenana-

lyse. In deze gevallen zal het aanbeveling verdienen een economische impactanalyse uit te voeren. De uitvoering van een project is verder ook afhankelijk van de stedenbouwkundige voorschriften, van de resultaten van een milieueffectenstudie (MER) enzovoort.

3. Ik kan hierop geen antwoord geven zonder dat een diepgaande economische studie ter zake werd uitgevoerd. Zelfs dan kunnen nog geen zekere uitspraken worden gedaan, gelet op de vele onzekerheden zoals de evolutie van het aandeel van de containertrafiek in de totale goederentransport, de economische conjunctuur, de niet te voorspellen aanvragen in verband met nieuwe containertrafiek en zo voort.

In ieder geval dient er steeds een minimum reservecapaciteit aanwezig te zijn teneinde de op middellange termijn te verwachten groei van de containertrafiek — zelfs zonder bijkomende containerlijnen — te kunnen opvangen.

Het vermijden van congestie van de containerhavens, die sterk kostenverhogend werkt, dient immers te worden nagestreefd.

Vraag nr. 1 van 16 oktober 1990 van de heer J. CAUDRON

Dender — Aanleggen en herstellen van fietspaden

Volgens de plannen van Gemeenschapsminister Kelchtermans zullen er tegen 1995 opnieuw vissen zwemmen in de Dender (MINA-plan).

Om gelijke tred te houden met de waterzuivering zou Openbare Werken eveneens werk moeten maken van de toeristische uitbouw van deze rivier en fietspaden langs de Dender aanleggen waar ze nog ontbreken en herstellen waar nodig. Van Dendermonde tot Denderleeuw bijvoorbeeld is er nog veel werk aan de winkel.

Tegen wanneer voorziet de geachte Minister de aanleg en verbetering van het fietspad van Dendermonde tot voorbij Geraardsbergen aan de taal- en gewestgrens met Henegouwen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het Bestuur der Waterwegen en van het Zeewezen sinds het begin van de jaren 1980 systematisch de oevers van de Dender heeft versterkt en daarbij telkens is overgegaan tot de verharding van het jaagpad van het betrokken vak.

Na het beëindigen van de oeververdedigingswerken afwaarts van de brug van Overboelare en de aanleg van het jaagpad aldaar (werken voorzien in het begin van 1991), kan beschikt worden over een geasfalteerd jaagpad van circa 28 kilometer gaande van Teralfene tot de grens met de provincie Henegouwen.

De oeververdedigingswerken langs de Dender met bijhorende verharde jaagpaden worden verdergezet richting Dendermonde volgens de ter beschikking gestelde kredieten.

Op 8 november 1990 had de aanbesteding plaats van circa 900 meter oeververdediging met de aanleg van het jaagpad opwaarts de brug van Gijzegem.

Afwaarts van de Doorsteeklaan te Aalst wordt 140 meter jaagpad hersteld.

Volgende werken zijn ter studie en kunnen in de loop van 1991 ter aanbesteding worden voorgesteld :

1. lokale oeververdedigingswerken met de verharding van het jaagpad tussen Teralfene en de spoorwegbrug te Erembodegem over een afstand van circa 4,8 kilometer ;
2. oeververdedigingswerken en aanleg van een verhard jaagpad tussen de Doorsteeklaan te Aalst en het op 8 november 1990 aanbestede werk (circa 2 kilometer).

Vraag nr. 28
van 12 november 1990
van de heer J. ANSOMS

Fietspad rijksweg N 53 — Stand van zaken

Graag vernamen wij van de geachte Minister de stand van zaken van het dossier in verband met de aanleg fietspad langs de rijksweg N 53 Sint-Lenaerts-Brecht.

De toestand van deze weg is dermate slecht dat het gebruik van deze weg een gevaar inhoudt voor zowel voor de automobilisten als voor de fietsers.

Vooraf ten behoeve van deze laatste groep, die zeer talrijk is gelet op de verplaatsing naar scholen in de omgeving, is de aanleg van het fietspad een dringende noodzaak. Dit fietspad kan hier worden aangelegd zonder bijkomende onteigeningen vermits een oude tramlijnbedding aanwezig is die onmiddellijk kan worden ingenomen voor de aanleg van een tweerichtingsfietspad.

De plaatselijke bevolking en het gemeentebestuur van Brecht begrijpt dan ook niet dat in dit dossier geen vooruitgang wordt geboekt. Zij dringen dan ook aan op een spoedige verwezenlijking van dit fietspad.

Graag vernamen wij van de geachte Minister wat de toekomstplannen zijn.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Voor de aanleg van het fietspad langs rijksweg N 153 Sint-Lenaerts-Brecht werd door het Bestuur een ontwerp gemaakt. Het ontwerp voorziet naast de aanleg van een dubbelrichtingsfietspad op een verlaten tramberm eveneens en de volledige vernieuwing van het wegdek dat zich in een zeer slechte staat bevindt. De kosten van het geheel worden geraamd op 80 miljoen frank. Het project is opgenomen in het reserveprogramma voor 1991.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 4
van 26 november 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Migranten — Tewerkstelling in overheidsdienst

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te vernemen hoeveel migranten bij de overheid in Vlaanderen zijn tewerkgesteld inzonderheid in het GE-CO-kader of in tijdelijk en/of contractueel dienstverband met opsplitsing naar EG en niet-EG herkomst en zo mogelijk naar nationaliteit.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 15
van 12 november 1990
van de heer J. SLEECKX

De Mockenberg te Tervuren — Stilzitten Bestuur Ruimtelijke Ordening

Graag had ik, met verwijzing naar mijn eerder gestelde vraag nummer 385 van 17 september 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad 1990-1991, Nr. 2 van 12 november 1990) van de geachte Minister vernomen hoe het komt dat zijn bevoegde buitendienst van het Bestuur Ruimtelijke Ordening de volgende feiten na onderzoek op 26 september 1990 niet heeft vastgesteld.

1. Het dumpen van huishoudelijk en bladafval in de bestaande twee poelen (hoogtelijn 92,5 meter) evenals het storten van allerhande afval in dit bos.
2. Het permanent lozen van huishoudelijk afvalwater en vermoedelijk gipsresten in en aan de rand van het Mockenbergbos door het rusthuis Leonardo da Vinci gelegen aan de aangrenzende Elisabethlaan evenals het ophogen van de aanpalende percelen met meer dan 4 meter.
3. Het besproeien van het bestaande wandelpad met herbiciden.
4. **Houtroof** evenals illegale boomkappingen in vooral de **randzone** van het Mockenbergbos, dit groten-deels om toe te laten uitritten voor illegaal gebouwde vaste inrichtingen gelegen in de percelen 160 en volgende aan de Oppemstraat aan te leggen.
5. Het illegaal aanleggen van verharde stroken (wegen) aan de **bosrand** om aanpalende garages en andere vaste inrichtingen (zie voorgaande) met de

Oppemstraat te verbinden. Deze bovenvernoemde vaste inrichtingen werden nooit in overeenstemming met de wet op ruimtelijke ordening en stedenbouw opgetrokken.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen waarom deze toestand verder wordt getoleerd zonder tussenkomst van de bevoegde diensten.

Vraag nr. 16
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Nijverheidsterrein Diest — Verwerking polyurethaan

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Is het zo dat op het nijverheidsterrein te Diest door een bedrijf polyurethaan wordt verwerkt zonder bedrijfsvergunning ? Zo ja, welke maatregelen werden dienaangaande door de geachte Minister getroffen ?
2. Voldoet het bedrijf aan de voorgeschreven meldingsplicht voor schadelijke afvalstoffen ? Zo ja, sedert wanneer ? Zo neen, welke maatregelen werden er getroffen ?
3. Kan de geachte Minister me medelen of de noodzakelijke afzuiginstallatie in dit bedrijf werkzaam is ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling.

Vraag nr. 17
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Nijverheidsterrein Webbekom in Diest — Lozingen

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Hoe sluit het gesplitste rioleringsstelsel van het nijverheidsterrein te Webbekom-Diest aan op het rioleringsnet buiten deze zone ?
2. Hoeveel bedrijven bevinden zich op dit terrein en hoeveel beschikken over een lozingsvergunning ? Hoe wordt het geloosde water eens dit het industrieterrein verlaat gezuiverd ?
3. Hoeveel inbreuken op de lozingsreglementering werden er vastgesteld ? Welke strafrechtelijke gevolgen werden eraan gegeven ?
4. Welke beleidsinzichten werden hieruit afgeleid wat de waterzuivering van dit terrein betreft ?

Vraag nr. 18
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Natuurgebied Willebroek te Schaffen-Diest — Herstel natuurlijke staat

In het natuurgebied Willebroek te Schaffen-Diest werd

enkele weken terug een waardevol veengebied ter grootte van 7 hectare, 57 are en 30 centiare, kadastraal gelegen sectie B 113, 110, 112a, 103 A, 94, 95, 105a, 117, 106, 107a + b, zonder toelating gerooïd.

Tevens werd er alle onderbegroeiing verhaakseld. De aanpalende gemeenteweg werd op vele plaatsen stuk gereden. In het gebied werden ook ontwateringsgrachten getrokken van meer dan 1 meter diep. Waardevolle elzebroekgedeelten verdwenen op deze wijze.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Welke herstelmaatregelen, buiten de gerechtelijke, vordert de geachte Minister om dit veengebied in zijn natuurlijke staat te laten herstellen door de eigenaar-rooier ?
2. Wie zal hierop controle uitoefenen ?
3. Dit schadevoorbeeld bewijst hoe noodzakelijk de uitvoeringsbesluiten zijn bij het decreet in verband met de vegetatie. Mag ik vernemen hoever deze wetgeving is gevorderd ?

Vraag nr. 19
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Vetmestkuikenbedrijf te Vleugt-Schaffen — Bouwovertreding

In het landschappelijk waardevol landbouwgebied gelegen langs de Peerstraat en ter hoogte van de Kelbergenstraat te Vleugt-Schaffen werd op de percelen 397,398c, 398f, 400c en 401c een vetmestkuikenbedrijf voor 40.000 eenheden opgericht.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. De Nederlandse eigenaar pleegde een bouwovertreding ter grootte van 86,62 vierkante meter. Zodoende kan hij hierdoor zowat 2.000 kuikens méér vetmesten. Omwille van deze grootte dient hij een milieueffectrapport (MER) te laten opstellen. Zal de geachte Minister bij een eventuele regularisatie van dit bouwbedrijf het opstellen van een MER opleggen ?
2. Het betrokken bedrijf is niet aangesloten op een riolering. Hoe zal de betrokkene dan voldoen aan de gestelde voorwaarden om het oppervlakte- en grondwater niet te vervuilen wetende dat onder meer de eetbakken dagelijks moeten worden gereinigd ?
3. Meent de geachte Minister ook niet dat de betrokken bedrijfsleider — indien hij deze vergunning toch zou bekomen — de toelating zal moeten vragen om een watereisende kippslachterij uit te bouwen ? Hoe beoordeelt de geachte Minister de stapsgewijze schending van dit landschappelijk waardevol landbouwgebied ?
4. Meent de geachte Minister niet dat dergelijke grote biobedrijven thuishoren op een industrieterrein ?

Vraag nr. 20
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Demervervuiling — Lozing in de Winterbeek te Tessenderlo

De Winterbeek in Tessenderlo, in Deurne Grote Beek genaamd, in Molenstede het Zwart Water en in Zichem de Hulpe, vloeit in de Demer en veroorzaakt aldus een deel van de Demervervuiling.

1. Ligt het in de beleidsbedoeling van de geachte Minister het lozen van afvalwater (bijvoorbeeld vanuit Tessenderlo) langs deze waterweg toe te laten om also het Laak gedeeltelijk te ontlasten ?
2. In bevestigend geval, meent de geachte Minister dat dit alternatief de aangewezen oplossing kan zijn, wetende dat het probleem gewoon wordt verplaatst ?

Vraag nr. 22
van 19 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Vlaamse regionale meetnetten — Stand van zaken

Op initiatief van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) zijn er rond bepaalde bedrijven meetnetten opgericht, de zogenaamde Vlaamse regionale meetnetten. De informatie die de meetnetten oplevert zou het saneringsbeleid van de bedrijven ten goede moeten komen en zou kunnen leiden tot aanpassing van de exploitatievoorwaarden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Rond welke bedrijven zijn dergelijke meetnetten opgericht en wanneer is dit gebeurd ?
2. Op wiens initiatief werden de meetnetten opgericht ?
3. Wie betaalt de oprichtings- en exploitatiekosten van deze meetnetten ?
4. In welke gevallen hebben de resultaten al geleid tot het aanpassen van de exploitatievoorwaarden van het bedrijf ?
5. Kan de geachte Minister mij een samenvatting bezorgen van de belangrijkste meetresultaten van deze meetnetten ?

Vraag nr. 23
van 19 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Elektriciteitscentrale VPK Oudegem — Storten van verbrandingsassen

Naar ik verneem stort VPK-Oudegem verbrandingslakken uit de elektriciteitscentrale op veldwegen in de buurt van Lambroek-Kapelleke te Oudegem.

Graag verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende.

1. Is de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) hiervan op de hoogte ?
2. Kent OVAM de samenstelling van de verbrandingsassen ?
3. Welke maatregelen zijn er genomen om uitlozing van eventuele schadelijke bestanddelen naar oppervlakte- en grondwater te voorkomen ? Graag kreeg ik een lijst van de chemische bestanddelen van de verbrandingsassen.
4. Heeft OVAM een vergunning verleend voor het storten van deze verbrandingslakken en assen ? Zijn er garanties dat dit geen aanleiding zal geven tot black points in de toekomst ?

Vraag nr. 24
van 19 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Organische poluënten — Meetnet

In Vlaanderen is er een klein meetnet om de immissie van organische poluënten te meten. Er zouden een veertigtal organische componenten worden gemeten als 24-uurgemiddelden om de 4 dagen op 4 meetposten.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Waar zijn de meetposten opgesteld ?
2. Sinds wanneer is dit meetnet operationeel ?
3. Welke stoffen worden in dit meetnet gemeten ?
4. Welke normen of richtwaarden worden bij de evaluatie van de meetresultaten gebruikt ?
5. Wordt dit meetnet uitgebreid ?
6. Kan de geachte Minister mij een samenvatting bezorgen van de belangrijkste meetresultaten van het meetnet ?

Vraag nr. 25
van 20 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Wijgmaalbroek en omgeving — Rioleringsproblematiek

Het Wijgmaalbroek en omgeving te Wijgmaal-Leuven, hoofdzakelijk bevoeid door de Leibeek en de Dijle, vormt een der absoluut te behouden park- en natuurgebieden tussen de woonzones Wijgmaal, Wilsele, Kelfs, Rotselaar en Werchter.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke beleidsmaatregelen hij, in overleg met de betrokken gemeentelijk verantwoordelijken, neemt om onder meer de water- en bodemvervuiling in dit gebied tegen te gaan.

In het bijzonder zou ik beleidsaandacht van de geachte Minister willen vestigen op de rioleringsproblematiek aan de Michielstraat en de Wijgmaalbroekstraat (zie bijlage). Welke concrete maatregelen zal hij met betrekking tot deze lozingspunten nemen ?

Vraag nr. 26
van 20 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Kanaal Leuven-Mechelen — Storttoelating

De jaarlijkse baggerkredieten voor het Kanaal Leuven-Mechelen vervallen op 31 december en kunnen boekhoudkundig niet worden overgedragen, omdat het onderhoudsgelden zijn. De betrokken diensten van dit Kanaal vroegen reeds vele maanden geleden een storttoelating bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM), doch zij wachten nog steeds op een antwoord.

Gezien de boekhoudkundige vervaldatum en de grote hoeveelheid (ongeveer 10.000 kubieke meter) slib wil ik van de geachte Minister vernemen welke dringende maatregelen hij ter zake neemt.

Vraag nr. 27
van 20 november 1990
van de heer J. CUYVERS

IJzergieterij Fondatel te Herne — Waterverontreiniging

De ijzergieterij Fondatel te Herne zou in een zijbeek van de Marke lozen via de riolering. De Marke is bestemd voor drinkwaterwinning. In mei 1989 bekwam Fondatel een wijziging van de exploitatievergunning. Het bedrijf mag onder meer 5.000 kilogram calciumcarbide, 5.000 liter furaanhars white spirit en oplosmiddelen opslaan en gebruiken in het productieproces.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op volgende vragen.

1. Welke stoffen mag het bedrijf en in welke concentratie lozen in de riolen ?
2. Welk is het inwoners-equivalent (IE) en het totaal aantal vuileenheden die het bedrijf volgens de vergunning mag lozen ?
3. Welke bestanddelen van het afvalwater van het bedrijf kunnen de latere winning van drinkwater uit de Marke bemoeilijken, in welke mate en waarom ?
4. Hoe dikwijls wordt het bedrijf door de diensten van de geachte Minister bemonsterd voor het afvalwater ?
5. In welke mate respecteert het bedrijf de opgelegde lozingsnormen ?
6. Zijn er al dan niet saneringsmaatregelen en/of sancties opgelegd ? In ontkennend geval, waarom niet ? In bevestigend geval, welke en waarom ?

Vraag nr. 29
van 20 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Bedrijf Sofinal-Gevaco in Oudenaarde — Exploitatievergunning

In het Natuur- en Milieutijdschrift „Onze Streek” van de Stichting Omer Wattez lees ik in het laatste nummer

van deze jaargang volgende tekst over het bedrijf Sofinal-Gevaco.

„Sedert juni 1989 teistert Sofinal-Gevaco uit de Lindestraat te Oudenaarde zijn omgeving met een geluidshinder die, door elke objectieve waarnemer wordt erkend en door officiële metingen wordt bevestigd. Toch gaat de firma ongehinderd haar gang, zonder zich aan de wetgeving terzake te storen. Een uitbatingsvergunning is blijkbaar niet nodig en klachten van de burens bij de politie en de rijkswacht worden zonder gevolg geklasseerd. . . Thans beginnen ze ernstig aan te dringen opdat de firma zich o.a. door een geluidswerende ingreep, tegenover de buurt zich zou in regel stellen. . . De beslissing omtrent de te respecteren normen bij de eventuele toekenning van de uitbatingsvergunning is een eerste test. De toepassing door controle en uitvoering van de wetgeving terzake is de sluitsteen waarop wij wensen voort te bouwen. . .”

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Beschikt de bovengenoemde firma inderdaad nog altijd niet over een exploitatievergunning ? In bevestigend geval, wat is de reden voor deze lacune ?
2. Welk is het achtergrondgeluid in de Lindestraat, indien de activiteit van de betrokken firma niet voor bijkomend geluid zorgt :
 - a) overdag ;
 - b) 's avonds ;
 - c) 's nachts ;
3. Gaat men bij de eventuele toekenning van de vergunning uit van de stelling dat het achtergrondgeluid voor de verschillende perioden volgende drempels zal mogen overschrijden :
 - a) overdag : achtergrondgeluid + 5 db (A) ;
 - b) 's avonds : achtergrondgeluid + 2 db (A) ;
 - c) 's nachts : achtergrondgeluid + 2 db (A).

In ontkennend geval, welke grenswaarden worden dan wel opgelegd ?
4. Beschikken de diensten van de geachte Minister over geluidsmetingen van de firma ? In welke mate wijken die geluidsmetingsresultaten af van de bovengespecificeerde normen ?
5. Welke maatregelen worden opgelegd aan het bedrijf en tegen welke datum teneinde de leefbaarheid voor de buurt te herstellen ?
6. Welke sancties staan er op de niet naleving van de opgelegde geluidsnormen ?

Vraag nr. 30
van 20 november 1990
van de heer J. CUYVERS

IJzergieterij Fondatel te Herne — Luchtvervuiling

De omwonenden van de ijzergieterij Fondatel te Herne blijven last ondervinden van roetneerslag op ramen, deuren, auto's, de tuin en de was. Als men het roet laat liggen op de auto wordt het koetswerk aangetast ! Die stof- en roethinder komt blijkbaar niet alleen uit

de schouw, maar ontstaat ook door het uitkappen van roet door vrachtwagens op de terrein van het bedrijf.

Er is ook enige geurhinder. Metingen van de luchtverontreiniging onder meer emissiemetingen van de oven-gassen — zowel kwantitatief als kwalitatief — zijn dringend nodig om aanvullende exploitatievoorwaarden op te leggen om de leefomgeving voor de buurtbewoners te saneren.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Van wanneer dateert de meest recente meetcampagne van de luchtverontreiniging te Herne waarvan de geachte Minister de gegevens in zijn bezit heeft? Welke organisatie heeft volgens welke parameters wat gemeten?
2. Welke zijn de mediumwaarden en de maximumwaarden gemeten voor volgende stoffen: SO₂ (ppb) CO (ppm) stof (Bscat) en koolwaterstoffen (ppm). Welke koolwaterstoffen heeft men gemeten? Welke andere stoffen?
3. Werden daarbij grenswaarden, zoals vastgelegd in de herhaaldelijk gewijzigde exploitatievergunning overschreden? In bevestigend geval, welke?
4. Beschikt het bedrijf over een efficiënt werkende rookgaszuiveringsinstallatie op de schoorsteen? In bevestigend geval, welk type van rookgaszuivering en met welk resultaat? In ontkennend geval, wordt er dan een type van rookgaszuivering opgelegd? Welk type? Tegen welke datum moet dat dan wel werken? Welke sancties zijn voorzien bij niet naleving van de verplichting?
5. Welke maatregelen worden aan het bedrijf opgelegd om de luchtverontreiniging via stof afkomstig van vrachtwagens en de opslag op het fabrieksterrein tegen te gaan?
6. Worden de ovengassen afkomstig van de ijzergieterij en -smelterij in voldoende mate afgezogen en gezuiverd voor ze de schouw verlaten?
7. In welke mate is het bedrijf verantwoordelijk voor de luchtverontreiniging? Hoeveel en welke luchtverontreiniging wordt van waar aangevoerd? Welke maatregelen neemt de geachte Minister tegen de „ingevoerde” verontreiniging?

Vraag nr. 31
van 20 november 1990
van de heer L. PEETERS

Afvalstoffenplan — Gebruik kringlooppapier

De Minister heeft het Afvalstoffenplan 1991-1995 op een ruim aantal exemplaren laten verspreiden. Uit dit Afvalstoffenplan blijkt onder meer de bekommernis om maximaal te voorkomen en te recycleren.

In dat opzicht ware het wenselijk geweest om deze publikaties op kringlooppapier te drukken.

Hiermee zou de Minister een voorbeeld hebben kunnen stellen met betrekking tot het gebruik van recyclegepapier.

Kan de geachte Minister mij meedelen:

1. of het gebruik van kringlooppapier voor de uitgifte van zijn Afvalstoffenplan werd overwogen;
2. waarom deze mogelijkheid niet werd weerhouden;
3. op hoeveel exemplaren de huidige brochure werd gedrukt;
4. welke initiatieven hij neemt of zal nemen om het gebruik van recyclegepapier binnen de Vlaamse administratie te bevorderen?

Vraag nr. 32
van 21 november 1990
van de heer M. DIDDEN

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak beroep gedaan op externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studiebureaus, softwarehuizen enzovoort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen bekomen?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel?
2. Welke zijn de instellingen waarop beroep werd gedaan? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische persoon kennen?
3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd?
4. Welk is het resultaat van de consultatie geweest: opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten, voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten?
5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een extern bureau en niet aan de administratieve diensten?
6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd?
7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken bij de toewijzing van deze opdracht?

N.B.: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 33
van 21 november 1990
van de heer E. GRYP

Proces rond de The Herald of Free Enterprise — Weigering burgerlijke partijstelling door OVAM

Naar verluidt werd begin 1990 de Openbare Afvalstof-

fennaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM), tot tweemaal toe door het parket van Brugge per brief uitgenodigd om zich burgerlijke partij te stellen voor de correctionele rechtbank te Brugge, tegen de rederij P & O, die Townsend Thoresen — de vroegere eigenaar van de Herald of Free Enterprise — overnam en tegen de firma's Transamex en Reinger. De firma's worden ervan beschuldigd in maart 1987 een groot aantal vaten met giftig chemisch afval te hebben ingescheept, vaten die bij de ramp voor Zeebrugge in zee terecht kwamen en moesten worden gerecupereerd. Deze transportfirma's zouden destijds de ware aard van het giftig afval niet correct in de vrachtbrieven hebben vermeld.

De zonderlinge passiviteit vanwege OVAM in deze gerechtzaak wordt in verband gebracht met de rol die de OVAM-directeur-generaal heeft gespeeld bij de verwijdering of liever het illegaal laten verdwijnen van deze gifvaten. Op 9 juni 1988 tekende hij immers tegen betaling van ongeveer 5.000 frank commissieloon, een geheim contract met de Zwitserse firma Chiresa, waarvan de betichten in het proces te Brugge, toen ook hoofdaandeelhouders waren, om de gifvaten als industrieel en niet als giftig afval te laten dumpen op de stortplaats van Zonnebeke.

Op 29 juli 1988 gaf toenmalig Milieuminister Dupré een speciale afwijkende vergunning om deze door mens en milieu gevaarlijke operatie uit te voeren.

Nadien moesten deze vaten op kosten van OVAM en dus van de gemeenschap opnieuw worden opgegraven om ze bij INDAVER af te leveren voor verdere analyse en behandeling.

Vandaar aan de geachte Minister volgende vragen.

1. Waarom heeft OVAM zich geen burgerlijke partij gesteld ?
2. Was de Directeur-generaal bij het tot stand komen van het contract met Chiresa op de hoogte van de precieze aard van de inhoud van deze vaten ?
3. In bevestigend geval, waarom is hij ingegaan op het wettelijk verboden storten van deze vaten ?
4. Als deze operatie wettig was, waarom moest het akkoord in het geheim en tegen betaling van commissieloon gebeuren ?
5. Zo hij niet op de hoogte was van de precieze aard van de inhoud, hoe kan dit worden verklaard als men weet dat de inhoud bij het recupereren op zijn minst moest gecontroleerd zijn ?
6. Welke maatregelen zal de Minister nemen tegen de Directeur-generaal van OVAM als inderdaad blijkt dat hij deze vaten bedriegelijk als industrieel afval in plaats van giftig afval aan de overheid heeft gemeld ?
7. Hoe kan het meespelen van de overheid met deze afvalmaffiapraktijken door het vergunnen van dumping in Zonnebeke worden verklaard en gerechtvaardigd ?

Vraag nr. 34
van 23 november 1990
van de heer A. LARIDON

OVAM-Masterplan — Kosten-batenanalyse

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen of hij een kosten-batenanalyse heeft laten uitvoeren van het Masterplan van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) in verband met het privaat opbod tot schaalvergroting van de huisvuilverbranding in vijf grote ovens versus de huidige kleinschalige ovens van de intercommunales ? Bedoeld wordt een kosten-batenanalyse op het dubbel vlak economie-ecologie.

Vraag nr. 35
van 27 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Vestigingsplaats hercompressiestation — Noodzaak MER

In het kader van een reeks internationale verdragen bestudeert Distrigas de aanleg van een gastoevoerleiding tussen Zeebrugge en Blaregnies (grens met Frankrijk). Met de bouw van de leiding zou eind 1991 worden begonnen. Volgens Distrigas was eerst de deelgemeente Elst te Brake1 (Oost-Vlaanderen) de ideale plaats voor de bouw van een hercompressiestation. Mede onder druk van een plaatselijk actiecomité heeft Distrigas nu van die eerste vestigingsplaats afgezien en geopteerd voor een andere lokalisatie, namelijk de wijk Riebeke-Gauwinkel te Opbrakel, een andere deelgemeente van Brakel.

Ecologische bezorgdheid lijkt me daarin geen rol te spelen aangezien men de eerste keuze rechtvaardigde met de bewering dat Elst op een heuvel ligt en de tweede vestigingsplaats daarentegen in een vochtig beekvalleetje. Gezien de herrie in de streek tegen de manier waarop de vestigingskeuze is verlopen, moet men aan de bevolking de definitieve plaats kunnen rechtvaardigen op basis van onbetwistbare wetenschappelijke argumenten. Een milieueffectrapport over de vier initiële keuzeplaatsen lijkt me dan ook aangewezen.

Graag verneem ik van de geachte Minister of :

1. een MER verplicht is voor de bouw van installaties zoals een gascompressiestation ;
2. een facultatief MER zich niet opdringt gezien het bovenstaande ?

Vraag nr. 37
van 27 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Gallometaal te Menen — Exploitatievergunning

De AGALEV-fractie in de gemeenteraad van Menen schetst in haar brief van 21 mei 1990 volgende problematiek.

De firma Gallometal gelegen in de Werviksestraat te Menen heeft op volgens het gewestplan agrarisch ge-

bied een uitbreiding van haar activiteiten gerealiseerd zonder enige vergunning of toelating.

Zij hebben een bouwvergunning noch voor het reeds aangelegde platform noch voor de reeds gebouwde bezinkput. Uiteraard beschikken zij voor deze uitbreiding over geen enkele andere vergunning.

Het Schepencollege van Menen had deze uitbreiding trouwens negatief geadviseerd (notulen van het schepencollege van 16 oktober 1989). Ook Stedebouw heeft de bouwaanvraag geweigerd.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Beschikt het bedrijf momenteel over een exploitatievergunning in het kader van de uitbreiding van haar activiteiten ?
2. Zo ja,
 - a) sedert wanneer ;
 - b) tot welke extra-verontreiniging van het leefmilieu gaat deze uitbreiding aanleiding geven op het vlak van waterverontreiniging, luchtverontreiniging, lawaaihinder en vast afval ;
 - c) welke maatregelen zijn er opgelegd in de verschillende vergunningen verleend door de diensten van de Minister om die hinder tot een minimaal niveau terug te dringen ?
3. Zo neen,
 - a) welke maatregelen gaat de geachte Minister nemen en tegen welke datum zullen de problemen vermeld in 2.b) zijn opgelost door het bedrijf ;
 - b) welke sancties heeft de geachte Minister voorzien bij niet-naleving van de nieuwe vergunningen door het bedrijf en vanaf wanneer is het bedrijf hiervoor verantwoordelijk ?

Vraag nr. 38
van 30 november 1990
van de heer G. JANZEGERS

Bestuur voor Leefmilieu — Werking

Op 21 december 1989 stelde ik de schriftelijke vraag nummer 131 over de opslag van fytofarmaceutische produkten midden in de dorpskom van Bost (fusiegemeente Tienen), dit naar aanleiding van een artikel onder de titel Gifdepot te Bost, verschenen in het plaatselijke weekblad *Publipers*.

Pas in de loop van november 1990 kreeg ik — en dit na enkele telefonische gesprekken met het kabinet van de geachte Minister in de loop van 1990, hierop een antwoord (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 2 van 12 november, bladzijde 72).

Uit dit antwoord blijkt daarenboven dat het Bestuur voor Leefmilieu pas op 29 augustus (na 8 maanden !) een onderzoek heeft verricht in het betrokken bedrijf.

Eigenlijk kan dit niet. Het verplicht de leden van de Vlaamse Raad ook meer en meer hun toevlucht te nemen tot actuele vragen of interpellaties tijdens de

Openbare Vergaderingen van de Vlaamse Raad om binnen een redelijke termijn een antwoord te krijgen. Hier botst men dan op de opmerking dat louter lokale en/of particuliere problemen liefst niet in de openbare vergadering komen.

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Gemeenschapsminister omtrent dit probleem.

Vraag nr. 39
van 30 november 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Resultaten verontreinigingsopmetingen — Publiciteit

In een polemiek over de vervuiling van de Grote Gete werden in de pers twee Tiense bedrijven met de vinger gewezen als mogelijke verontreinigers.

Verantwoordelijken van deze twee bedrijven keken in eigen boezem, bevonden hun bedrijf toch niet zo vervuilend en stelden dat het vervuilingseuvel diende te worden gezocht in de talrijke landbouwbedrijven langs de Grote Gete. In antwoord op een parlementaire vraag hieromtrent heeft de geachte Minister geantwoord dat de Tiense Raffinaderij en de Citrique Belge voorlopig blijkbaar nog steeds als belangrijke vervuilers van de Grote Gete moeten worden beschouwd, waarop prompt in de pers door de bedrijfsleiding werd beweerd dat toch ook nog een zeer belangrijk deel van huishoudelijk afvalwater ongezuiverd in de riolering en dus in de Gete terecht komt ! Ieder zijn waarheid betekent hier ook ieder zijn vervuilingbijdrage.

Acht de geachte Minister het niet aangewezen dat voor elke waterloop in Vlaanderen op geregelde tijdstippen de resultaten van de metingen der verontreiniging die door de bevoegde diensten worden uitgevoerd, ook zouden worden publiek gemaakt en in elk geval minstens zouden worden bekend gemaakt aan de gemeentebesturen die grenzen of afwateren in de onderzochte waterloop.

Het is niet aanvaardbaar dat omwille van de afwezigheid van publieke gegevens sommige belanghebbenden of drukingsgroepen door ongecontroleerde of oncontroleerbare meningen de publieke opinie kunnen beïnvloeden en desinformereren zodat de bevolking geen juist zicht heeft op de ware toedracht van de zaak.

Onze burgers die nu allen minstens een geldelijke inspanning doen in de strijd tegen de waterverontreiniging, hebben recht op overheidsinformatie, ook als daar uit blijkt dat de overheid en dikwijls de plaatselijke gemeentelijke overheid nalatig zijn.

Vraag nr. 40
van 30 november 1990
van de heer J. GEYSELS

Jachtplan — Modaliteiten

Elke houder van het jachtrecht die gebruik maakt van zijn recht moet een door hem opgemaakt plan van zijn jachtterrein neerleggen bij de arrondissementsschorsaris. De modaliteiten hiervan werden bepaald in een besluit van de Vlaamse Executieve van 10 mei 1989.

Kan de geachte Minister informatie verschaffen over :

1. de manier waarop controle wordt uitgeoefend op de conformiteit van dit jachtplan ;
2. hoeveel controles er werden verricht ;
3. hoeveel van deze jachtplannen conform de wettelijke voorschriften waren ?

Vraag nr. 41
van 30 november 1990
van de heer G. JANZEGERS

Dumping afvalwaters Demer — Plannen tot zuivering Laak

Naar verluidt zouden er plannen bestaan om het riviertje de Laak te zuiveren door onder meer de afvalwaters van Tessenderlo-Chemie via de Zwarte Beek en de Winterbeek in de Demer te dumpen.

Graag vernam ik van de geachte Minister of deze plannen bestaan en zo ja, van wie de voorstellen komen. Verder wens ik ook te vernemen of het hier enkel zou gaan om het versassen van afvalwaters van de ene waterloop naar de andere, of dat er ook ernstige plannen bestaan om de vervuiling door het genoemde bedrijf aan te pakken en zo ja, hoe (door waterzuivering, door optreden tegen bepaalde productieprocessen, . . .).

Vraag nr. 42
van 30 november 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Beverrat — Jacht en verdelging

De Beverrat (*myocastor coypus*) zou in de omgeving van Tienen zijn waargenomen.

Dit dier is niet-inheems.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Betekent dit een bedreiging voor onze inheemse diersoorten ?
2. Wordt de beverrat beschouwd als een bejaagbaar dier ?
3. Mag de beverrat worden verdelgd, door wie en met welke middelen ?
4. Zal de geachte Minister deze rat opnemen op de lijst der bejaagbare diersoorten ?
5. Werd over de invloed van de beverrat op de Vlaamse fauna en flora reeds het nodige onderzoek gedaan ?
6. Welke zijn de resultaten van dit onderzoek en welke conclusies voor het beleid inzake natuurbehoud en jacht werden hieruit door de geachte Minister getrokken ?

Vraag nr. 43
van 30 november 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Benninksberg — Stand van zaken verwerving

De Benninksberg te Wezemaal-Rotselaar is een belangrijk natuurgebied omwille van de aanwezige fauna en flora eigen aan de in het Hageland aanwezige Diestiaanheuvels.

De Benninksberg werd dan ook als natuurgebied bestemd op het gewestplan en werd bovendien reeds meer dan twintig jaar geleden gerangschikt als landschap met een oppervlakte van ongeveer vijftig hectaren.

Aangezien een zeer belangrijk gedeelte van de berg blijkbaar zijn natuurbestemming kan realiseren zonder dat economische gebruikers van andere gedeelten van de berg daarvan nadeel ondervinden en aangezien de verwerving door het Vlaamse Gewest de voorziene bestemming zou garanderen en het beheer ervan toelaten, vernam ik graag van de geachte Minister of de verwerving er komt, tegen wanneer en wie het beheer van het natuurgebied zal verzekeren na de verwerving.

Het is de geachte Minister toch bekend dat natuur en cultuurhistorische verenigingen deze berg reeds lang willen bewaard en beheerd zien.

Vraag nr. 44
van 30 november 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Beverrat — Bedreiging voor waterlopen

De beverrat (*myocastor coypus*) werd in de omgeving van Tienen gesignaleerd. Hij zou evenals de muskusrat de onbevaarbare waterlopen verkiezen als leefomgeving. Dit houdt andermaal een bijkomende bedreiging in voor de stabiliteit van de oevers en de dijken en dus voor overstromingen en schade aan eigendommen.

Kan de geachte Minister mij meedelen of de beverrat net als de muskusrat wordt bestreden of zal worden bestreden als schadetoebrenger aan de waterbeheersingsinfrastructuur.

1. Kunnen de reeds beperkte diensten van muskusratbestrijding deze bijkomende bestrijding aan ?
2. Zal de bestrijdingsuitrusting moeten worden aangepast of volstaat de uitrusting die wordt gebruikt bij de muskusratbestrijding ?
3. Worden de muskusratbestrijders ingelicht en bijgeschoold om de beverrat efficiënt te kunnen bestrijden ? Ik neem immers aan dat de eigen leefwijze van de beverrat een geëigende bestrijdingstactiek noodzaakt. Destijds kon de muskusrat zich vrij gemakkelijk verspreiden omdat het probleem te licht werd ingeschat. Hopelijk begaat de overheid in Vlaanderen nu niet dezelfde fout.
4. Wordt de bestrijding van de beverrat gecoördineerd door de diensten van de geachte Minister ? Hoe, op welke wijze en wat wordt gecoördineerd ?

Ik had graag van de geachte Minister 'een duidelijk antwoord op elke vraag afzonderlijk.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 44
van 19 november 1990
van de heer W. KULJPERS

Wereldomroep — Samenwerking Vlaanderen en Nederland

Radio Nederland Wereldomroep zendt met een 350-tal medewerk(st) in elf verschillende talen uit en is een volledig zelfstandige zender met overzeese en Europese uitzendingen.

Zou het niet aangewezen zijn, mede omwille van het besparende en de internederlandse cultuurfactor dat de Vlaamse en Nederlandse BRT-wereldomroepen zouden samenwerken? Indien ja, hoe ziet de geachte Minister deze samenwerking?

Vraag nr. 50
van 23 november 1990
van de heer J. VALKENIERS

BLOSO — Voortbestaan rijkschool

Naar ik verneem zou het voortbestaan van de rijkschool van het Bestuur voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens (BLOSO) te Sint-Ulriks-Kapelle (Dilbeek) in het gedrang komen. Is dit juist?

Zo ja, dan wil ik toch aandringen op verdere inspanningen gezien de uitstraling die uitgaat van deze school, enig in haar soort in Vlaanderen.

D. COENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 30
van 21 november 1990
van de heer J. TIMMERMANS

Buitengewoon onderwijs — Vaste benoemingen bij overgangsmatige tregel

Artikel 188 van het onderwijsdecreet regelt de modaliteiten, waarbij de personeelsleden van het buitengewoon onderwijs, bij éénmalige overgangsmatige maatregel op 1 september 1990, vast kunnen worden benoemd aan de instelling waar zij in de maand april 1990 fungeerden.

Graag ontvang ik van de geachte Gemeenschapsminister de stand van zaken bij de uitvoering van dit artikel. Tegen welke datum zullen deze benoemingen een feit zijn?

Vraag nr. 31
van 21 november 1990
van de heer M. DESUTTER

Verslag over de toestand van de school — Inzagerecht schoolhoofden

Mij wordt meegedeeld dat het de schoolhoofden niet

meer toegestaan is een kopie te vragen van het verslag over de materiële accommodatie van de school.

Dit verslag ligt wel ter inzage van de inrichtende overheid maar deze mag er geen kopie van hebben of nemen.

Ik meen nochtans dat het voor de schoolhoofden nuttig en zelfs nodig is te weten wat er in bedoeld verslag staat en dat dit verslag ook in de school beschikbaar is.

Nu er precies wordt gestreefd naar meer openheid en ook de ouders worden betrokken bij het beheer van de school, lijkt het feit dat er geen kopie van het verslag meer mag worden genomen, een sterke stap tegen de geldende tendensen in. Het ter inzage liggen betekende niet alleen hogere verplaatsingskosten, dus meer uitgaven, maar ook meer administratieve rompslomp en heel wat overbodig werk voor de reeds door allerlei omzendbrieven en andere administratieve overbelaste schoolhoofden. Het zou anders en eenvoudiger kunnen.

Graag vernam ik de mening van de geachte Minister dienaangaande.

Vraag nr. 36
van 22 november 1990
van de heer J. VALKENIERS

HOLT — Statuut

Onder de 25.000 studenten en 2.000 personeelsleden van het hoger onderwijs van het lange type (HOLT) bestaat grote onzekerheid.

Daarom had ik graag het antwoord van de geachte Minister op enkele vragen.

1. Wordt het hoger onderwijs van het lange type erkend als volwaardig universitair onderwijs of welke zijn eventueel de voorwaarden waaraan eerst moet worden voldaan?
2. Is het sociaal statuut van de studenten aan instituten voor hoger onderwijs van het lange type evenwaardig aan dat van universiteitsstudenten?
3. Zijn de normen op het gebied van studiekosten en onderwijsbegeleiding dezelfde voor de universiteiten als voor de instituten van het hoger onderwijs van het lange type?

Vraag nr. 37
van 22 november 1990
van de heer F. SARENS

Lager onderwijs — Herziening van het schoolsparen

In heel wat scholen in Vlaanderen wordt in het lager onderwijs aan schoolsparen gedaan.

Bepaalde scholen sluiten overeenkomsten af met financiële instellingen om het monopolie inzake schoolsparen te verwerven. Dit schoolsparen is vooral voor de school belangrijk omdat zij vanwege de financiële instelling waarmee het contract werd afgesloten een fee bekomt, wat haar bijvoorbeeld in staat stelt computerapparatuur aan te schaffen.

Ik zou bij dit systeem volgende bedenkingen willen maken.

1. Het is geen criterium van opvoeding, omdat dit systeem wordt stopgezet in het secundair onderwijs. Wanneer de kinderen bijgevolg op een leeftijd komen dat zij de waarde of de betekenis van het sparen zouden kunnen vatten, gebeurt dit niet meer.
2. Het lijkt mij bijzonder pijnlijk dat de kinderen zelf het door hun ouders ontvangen spaargeld met elkaar gaan vergelijken en er ter zake geen enkele discretie door de scholen in acht wordt genomen. Het is onder de kinderen van eenzelfde klas bekend dat de één 2.000 frank per week krijgt, de ander 50 frank en nog een ander niet aan schoolsparen doet, omdat ofwel de ouders dit niet willen of . . . kunnen.
3. De kinderen noch de ouders krijgen via dit systeem een keuze van instelling. Alleen weigeren is mogelijk. Zo men uitgaat van de veronderstelling dat het schoolsparen een opvoedkundige waarde heeft, dan kan zulks niet alleen van één bepaalde instelling afhangen.
4. Gelet op hun leeftijd hebben de kinderen toch geen enkel beheerrecht over de gespaarde gelden. Bovendien zijn de premies die bepaalde instellingen toekennen en kind-gericht zijn, in feite premies op spaargelden van de ouders.

Welke initiatieven neemt de geachte Minister om het systeem van het schoolsparen in zijn huidige vorm te herzien ?

Vraag nr. 38
van 23 november 1990
van de heer A. LARIDON

Opvoedend hulppersoneel — Weddeschalen

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke weddeschalen (begin, einde en trappen) de leden van het opvoedend hulppersoneel genieten :

1. op 1 januari 1990 aan de oude index ;
2. op 1 januari 1990 aan de nieuwe index ;
3. op heden met de nieuwe aanpassingen ?

Vraag nr. 39
van 23 november 1990
van de heer A. LARIDON

Ter beschikkinggestelde onderwijspersoneelsleden — Reaffectatie

Indien ik goed ben geïnformeerd heeft de ACOD, sector Onderwijs, een voorstel ingediend om de reaffectatieregels van de terbeschikkinggestelde personeelsleden uit het onderwijs voor alle netten gelijk te regelen bij besluit van de Vlaamse Executieve voor dit schooljaar. Tijdens de onderhandelingen in juni werd echter het ontwerp van besluit van de dagorde afgevoerd en werd er een nota van de overheid aan het Comité A voorgelegd met een voorstel om voor dit schooljaar de oude reglementering in alle netten te

laten doorlopen, mits enkele aanpassingen. Over dit voorstel werd geen enkel akkoord bereikt met de drie representatieve syndicale organisaties. De overheid heeft dan gemeend zelf het initiatief te moeten nemen om bij omzendbrief voor het gemeenschapsonderwijs en bij besluit van de Vlaamse Executieve voor het gesubsidieerd onderwijs, de zaken te regelen. Tijdens deze onderhandelingen heeft ACOD-onderwijs principieel gesteld dat de waarde van een vaste benoeming slechts tot zijn recht kan komen indien men absolute voorrang zou verlenen aan alle vastbenoemde personeelsleden voor het verwerven van een volledige betrekking in het ambt, waarin men benoemd is ten opzichte van elke tijdelijke. De ACOD-onderwijs verzetten zich bijgevolg tegen de immuniteit van bepaalde tijdelijken.

Bij deze verklaring hebben zij duidelijk gesteld dat dit principe uiteraard maar geldt indien de immuniteit voor alle netten zou worden afgeschaft.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen :

1. of het juist is dat na de reaffectatie in het gemeenschapsonderwijs voor 286 reaffectaties in wervingsambten men 68 tijdelijken aan de deur heeft moeten zetten die meer dan 12 kandidaturen hadden ingediend en meer dan 1.500 dagen gepresteerd, terwijl in het gesubsidieerd onderwijs tijdelijken vanaf 3 kandidaturen immuun kunnen zijn en bijgevolg onmiddellijk benoembaar worden bij vacatures ;
2. of hier dan geen sprake is van een flagrante discriminatie tussen de onderwijsnetten ;
3. of er tegen deze beslissingen reeds klachten werden neergelegd bij het Arbitragehof ;
4. of er in dit verband ook reeds individuele klachten werden aanhangig gemaakt bij de Raad van State ?

Vraag nr. 42
van 26 november 1990
van mevrouw N. MAES

Eerste kandidatuur-studenten — Slaagpercentages

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Beschikt de geachte Minister over gegevens met betrekking tot het slaagpercentage van studenten in de eerste kandidatuur aan de Vlaamse universiteiten ?
2. Hoe recent is die informatie ?

Vraag nr. 50
van 30 november 1990
van de heer E. BOCKSTAL

Ambtsanciënniteit NUHO — Berekeningswijze

In de jaren 1984-1987 werden een aantal wetenschappers (licentiaten of doctors) die werkten aan Belgische universiteiten ontslagen. Zij werkten onder meer op kredieten genaamd „wetenschappelijk onderzoek op ministerieel initiatief“. Deze kredieten werden in bedoelde periode (grotendeels) afgeschaft.

Een deel van deze mensen vond een nieuwe werkplaats in het niet universitair hoger onderwijs (NUHO). Voor de bezoldigingsanciënniteit rekent het Ministerie deze universitaire jaren mee. Wat de ambtsanciënniteit betreft, blijken een aantal inrichtende machten van het NUHO deze jaren niet meetellen, zodat een vaste benoeming niet wordt verleend.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of de jaren tewerkstelling aan de universiteit ook gelden als de ambtsanciënniteit.

De universiteiten zijn namelijk ook hoger onderwijs. De ministeriële circulaire van 9 mei 1984 vermeldt als vereiste om te kunnen worden benoemd in het NUHO zes jaren nuttige ervaring in het hoger onderwijs.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 19 **van 12 november 1990** **van de heer M. DESUTTER**

Wegenfonds — Vertraging bij het afleggen van de jaarlijkse rekeningen

Uit het 147e Boek van het Rekenhof blijkt dat in het verleden bij het Wegenfonds aanzienlijke vertraging werd opgelopen bij het afleggen van de rekeningen van het Wegenfonds.

In dat verband stelde de Staatssecretaris belast met de herstructurering van het Ministerie van Openbare Werken in de loop van de maand maart van dit jaar een nieuw tijdschema voor om de achterstand van de rekeningen van 1982 tot 1988 weg te werken.

Dit zou praktisch haalbaar zijn tegen het einde van de maand december 1991, op voorwaarde dat het nodige personeel beschikbaar werd gesteld, de rekeningen van 1983 tot 1987 zouden worden afgesloten met beperking van de controles tot het strikte minimum en alle analyses en controles zouden worden toegespitst op de afsluitingsverrichtingen van het dienstjaar 1988.

Het Hof ging akkoord met de versnelde opstelling van de rekeningen van 1983 tot 1987, op voorwaarde dat de afsluitingsverrichtingen voor het boekjaar 1988 zouden gebeuren op grond van een volledige inventaris van de bestanddelen van het vermogen van de instelling.

Ter regeling van het personeelsprobleem werd het contract met een gespecialiseerde privé-firma met twee jaar verlengd, waardoor maximum tien boekhouders ter beschikking van het Fonds komen.

Dankzij het samenwerkingsakkoord dat op 23 maart 1990 (Belgisch Staatsblad van 8 mei 1990) werd gesloten tussen het Waalse en Vlaamse Gewest enerzijds en de Staat anderzijds, kan de comptabiliteitsdirectie van het Ministerie van Openbare Werken blijven beschikken over het voor 1 januari 1990 ter beschikking gestelde personeel van de Gewesten om achterstallige rekeningen op te stellen. Dit akkoord werd afgesloten voor de duur van zes maanden en kan telkens met drie maanden worden verlengd.

Het Rekenhof acht het dan ook van primordiaal belang

dat de Gewesten ermee instemmen het akkoord tot het einde van 1991 te verlengen.

Graag vernam ik van de geachte Minister of het akkoord voor wat het Vlaamse Gewest betreft, in de loop van de maand september effectief werd verlengd en voor hoelang. Tevens vernam ik graag in welke mate de achterstallige rekeningen reeds zijn weggewerkt.

Vraag nr. 20 **van 12 november 1990** **van de heer M. DESUTTER**

Zuienkerke — Vernieuwing Vuylvlagebrug

Bij de bespreking van de begroting 1989 was het dossier in verband met de vernieuwing van de Vuylvlagebrug te Zuienkerke nog in studie- en ontwerpfasen.

Bij de bespreking van de begroting 1990 antwoordde de geachte Minister dat de werken in functie van de beschikbare kredieten zouden worden voorzien op het programma voor 1991.

In welke fase zit dit dossier ? Wanneer kan uitvoering worden verwacht ?

Vraag nr. 21 **van 12 november 1990** **van de heer M. DESUTTER**

Bestuur van Bruggen en Wegen — Infrastructuurwerken

Graag vernam ik van de geachte Minister welke rijkswegen in de Provincie West-Vlaanderen reeds werden hersteld in 1990 en voor welk bedrag.

Vervolgens zou ik graag vernemen welke wegen nog voorzien zijn voor 1990 en voor welk bedrag.

Welke is de planning voor 1991 ? Welk bedrag wordt respectievelijk per weg ingeschreven ?

Vraag nr. 22 **van 12 november 1990** **van de heer M. DESUTTER**

Bruggen — Herstel en vernieuwing

In het verleden is er op een bepaald ogenblik paniek ontstaan omdat bleek dat heel wat bruggen dringend aan herstel of vernieuwing toe waren.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke bruggen reeds werden hersteld gedurende het laatste jaar, welke werken in uitvoering zijn en welke worden voorzien voor 1991.

Vraag nr. 23 **van 12 november 1990** **van de heer M. DESUTTER**

Bestuur voor Waterwegen — Planning 1991 voor het arrondissement Brugge

Graag vernam ik van de geachte Minister welke werken voor het Bestuur der Waterwegen in 1990 zijn

uitgevoerd of in uitvoering zijn en welke worden gepland voor 1991 in het arrondissement Brugge, met de geplande begin- en einddatum en het bedrag dat voor bedoelde werken wordt uitgetrokken.

Vraag nr. 24
van 12 november 1990
van de heer M. DESUTTER

Service-stations — Vestiging langs snelwegen

Graag vernam ik van de geachte Minister welke criteria worden aangewend om service-stations te vestigen langs autosnelwegen. Is het niet aangewezen op zijn minst om de 50 kilometer een service-station te voorzien. Zo is er tussen de Franse grens en Lissewege geen enkel service-station langs de autosnelweg of de expresweg. Voor vrachtwagenbestuurders is het eerste service-station na Rijsel dit van Lissewege (bij Zeebrugge).

Vraag nr. 26
van 12 november 1990
van de heer M. DESUTTER

Eurotunnel — Gevolgen voor Vlaams wegnnet

Graag vernam ik van de geachte Minister of er een studie wordt gemaakt over de eventuele toename van het verkeer bij de opening van de Eurotunnel, welke de gevolgen kunnen zijn voor de Vlaamse wegen en welke aanpassingen noodzakelijk zullen zijn.

Vraag nr. 31
van 20 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Vlaamse waterlopen — Vermijden van schade aan visbestand

Heel wat van onze bedrijven betrekken grote hoeveelheden water uit onze rivieren en kanalen. Ze hebben hiervoor een vergunning nodig die wordt uitgereikt door de beheerder van de waterloop, dus in een aantal gevallen het Ministerie van Openbare Werken.

Samen met het water worden echter ook allerlei levende organismen, voor zover natuurlijk aanwezig, meegezogen. Ik denk hierbij aan allerlei vissoorten, zoetwatergarnalen, rivierkreeften, enzovoort. Deze worden praktisch allemaal vernietigd.

Vorig jaar onderzocht de Visserijdienst van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) in samenwerking met de milieucel van de WHV de situatie aan de elektrische centrale te Genk-Langerlo. Uit het onderzoek bleek dat er door het betrekken van water uit het Albertkanaal per jaar zo'n 40.000 vissen en 2.000 rivierkreeften werden gedood. Hoewel het met het visbestand in onze Vlaamse waterlopen pover is gesteld, worden er jaarlijks grote hoeveelheden vissen en andere waterbewoners uitgeschalked door het onzorgvuldig betrekken van water door bedrijven.

In feite is deze slachting niet nodig. Er bestaan diverse

visweringssystemen waarbij dieren worden afgeweerd of afgeschrikt. In Nederland zijn de **elektriciteitscentrales** ten andere verplicht een dergelijk systeem te installeren.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Hoeveel bedrijven hebben een vergunning van de geachte Minister om water te betrekken van oppervlaktewateren ? Welke hoeveelheid water wordt door deze bedrijven jaarlijks betrokken ?
2. Heeft de geachte Minister bepaalde bedrijven verplicht een visweringssysteem te plaatsen en zo ja, welke ? Met welke resultaten ? Zo neen, waarom niet ?

Vraag nr. 32
van 20 november 1990
van de heer J. CUYVERS

N 42 Sint-Lievens-Esse — Herziening tracé

Momenteel is er nieuwe informatie beschikbaar die volgens mij een herziening van de beslissing van de geachte Minister in verband met het rechtekken van de N 42 te Sint-Lievens-Esse rechtvaardigt.

1. De aanleg van het nieuwe tracé door de velden van Sint-Lievens-Esse veroorzaakt voor veel inwoners een aantal nadelen : het afsnijden van landbouwers van hun grond, het gevaar voor de inwoners van de Schipstraat en de Leugenstraat in Sint-Lievens-Esse, het wegnemen van een levensader voor een aantal bedrijven op het oude tracé, . . .
2. Het wegwerken van bovengenoemde nadelen kan slechts gebeuren via een aantal nieuwe werken (onder meer onderdoorgangen) waardoor ook de kostprijs van het tracé stijgt.
3. Een natuurgebied dat uniek is voor de streek (het heuvellandschap van Sint-Lievens-Esse en het Mosbroek) dreigt te worden vernietigd in een tijd dat Gemeenschapsminister Theo Kelchtermans boeren wil vergoeden voor het maximaal behoud van ecologische waardevolle gebieden via beheersovereenkomsten.
4. Het nieuwe uitgetekende tracé valt op bepaalde plaatsen sterk buiten de reserveringszone voorzien op het gewestplan.

Graag verneem ik van de geachte Minister of in deze nieuwe situatie het nieuwe tracé niet moet worden verlaten en of niet moet worden geopteerd voor een modernisering van het oude tracé.

Vraag nr. 33
van 21 november 1990
van de heer M. DIDDEN

Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht

Door de Regering wordt zeer vaak beroep gedaan op externe juridische adviesbureaus, advocaten, technische diensten, studiebureaus, softwarehuizen enzo-

voort. Zo zou het wetgevende werk vaak voorbereid zijn door externe kantoren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen bekomen ?

1. Welke bedragen werden of worden aan externe diensten betaald (vastgelegd of geordonnanceerd) met het hogervermelde doel ?
2. Welke zijn de instellingen waarop beroep werd gedaan ? Mag ik in dit verband de namen, de adressen en de juridische persoon kennen ?
3. Om welke reden werden de in 2. vermelde instellingen geconsulteerd ?
4. Welk is het resultaat van de consultatie geweest : opstellen, voorbereiden of andere activiteiten met betrekking tot ontwerp van Executievebesluiten, voorontwerpen van decreet, voorontwerpen van ministeriële of andere besluiten ?
5. Waarom werd deze opdracht wel toegekend aan een extern bureau en niet aan de administratieve diensten ?
6. Werd er met het oog op de toewijzing van deze opdrachten rekening gehouden met de regels van het concurrentievermogen ? Op welke wijze werd onder meer de wetgeving op de openbaarheid van aanbestedingen gerespecteerd ?
7. Op welke wijze werd de administratie en de Inspectie van Financiën betrokken bij de toewijzing van deze opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 35
van 22 november 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verkeersproblematiek in Zwevegem — Planning

Kan de geachte Minister volgende vragen beantwoorden in verband met het verkeer rond Zwevegem ?

1. Hoeveel heeft de aanleg van het kanaal Bossuyt-Kortrijk gekost ?
2. Spant men niet de kar voor het paard als men eerst een nieuw industrieterrein aanlegt in Avelgem en nadien voor een nieuwe rijksweg 391 pleit ?
4. Zijn er in de begroting 1991 kredieten voorzien voor rijksweg 391 ? Hoeveel ? Hoeveel staat het met de beslissingen inzake de tracés ?
5. In algemene verklaringen heeft de geachte Minister al gepleit om voor goederentransport meer gebruik te maken van het spoor en van de binnenscheepvaart. Ondanks het vermelde kanaal en de spoorweg Bekaert-Kortrijk wordt een nieuwe aanslag gepleegd op de open ruimte en worden schaarse gemeenschapsgelden in beton geïnvesteerd. Hoe rijmt de geachte Minister zijn concrete beslissingen met zijn algemene uitspraken ?

Vraag nr. 36
van 22 november 1990
van de heer J. VALKENIERS

Zuivering van de Zenne in Vlaams Brabant — Stand van zaken

Het is bekend dat de Zenne die ooit een levensader was tussen Waals Brabant en Rupelmonde, thans een levensloze riool is geworden waarvan de vervuiling toeneemt per kilometer en per dag. De toenemende waterbezuivering is één van de beschamende gevolgen van onze moderne beschaving.

In Brussel heeft men dit probleem omzeild door deze waterloop in zijn geheel te overwelven. Tot op vandaag worden alle afvalwaters van Brussel-Hoofdstad en van het Brusselse Gewest ongezuiverd in de Zenne geloosd.

Voor Vilvoorde zijn de gevolgen ondraaglijk : hier komt heel het probleem van deze bezuivering aan de oppervlakte. De Zenne loopt hier door een dichtbevolkt gebied waarin zich twee ziekenhuizen, een rustoord voor bejaarden, een gezinsvervangend tehuis en lokalen van technische diensten, brandweer en culturele verenigingen bevinden.

Tien jaar geleden werden er werken gestart voor recht-trekking en overwelving van de Zenne. De eerste fase van dit project die reeds een miljard heeft gekost, werden uitgevoerd. De laatste twee fasen waarvoor nog een bedrag van 350 miljoen nodig is, blijven sinds 1988 onuitgevoerd. Zolang die niet worden uitgevoerd, is al het voorgaande waardeloos.

Mag ik in dit verband van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Is de gewestvorming van 1988 er de oorzaak van dat deze werken niet verder worden uitgevoerd ?
2. Wordt er op het vlak van waterbeheer overleg gevoerd met Brussel-Hoofdstad en met het Brusselse Gewest, zoals dit ook gebeurt met het Waals Gewest en met het buitenland ?
3. Kan men verwachten dat deze Brusselse instanties eerstdaags hun verantwoordelijkheid zullen opnemen in verband met de zuivering van het Zennewater, zodat de last voor Vilvoorde draaglijker wordt ?
4. Voor wanneer verwacht de geachte Minister de vol-einding van de werken aan de Zenne te Vilvoorde ?

Vraag nr. 37
van 22 november 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Sluis van Hingene — Moderniseringswerken

Het moderniseringsprogramma van het Zeekanaal, meer bepaald de aanpassingswerken aan het bestaande kanaal in Bornem (Hingene-Wintam), is reeds geruime tijd een belangrijke zorg.

De werken zijn immers veelomvattend : het graven van een nieuwe toegangsweg tot de Schelde, een nieuwe sluis, maar ook het opspuiten van een terrein als het Noordelijk Eiland.

Het positieve nieuws over de bouw van een nieuwe sluis — ter vervanging van de huidige, bouwvallige constructie in **Wintam** — wordt echter in de schaduw gesteld door de ecologische bezorgdheid rond het opspuiten van het Noordelijk Eiland.

Zo vernam ik graag van de geachte Minister waarom geen milieueffectrapport werd opgesteld alvorens tot de ophogingswerken over te gaan (gewijzigde beslissing van de Vlaamse Executieve van 21 maart 1990 en 28 maart 1990).

Ook over de aard van de specie, waarmee het Noordelijk Eiland zal worden opgehoogd, kreeg ik graag meer details. Gaat het inderdaad om niet-verontreinigde grondspecie ? En waar komt die specie vandaan ?

Kan de geachte Minister mij ook informeren over de uiteindelijke bestemming, na ophoging, van het Noordelijk Eiland ?

Bovendien kreeg ik van de geachte Minister graag de concrete planning van de nog uit te voeren werken.

Is het niet mogelijk een stuurgroep te installeren waarbij ook de Bornemse Milieudienst en milieuverenigingen worden betrokken, teneinde de geplande werken van nabij te volgen.

Vraag nr. 38
van 26 november 1990
van de heer G. CARDOEN

Werken aan de Zenne te Vilvoorde — Afwerking

De werken tot voltooiing van de rechttrekking en de overwelling van de Zenne in het centrum van Vilvoorde laten veel te lang op zich wachten.

Stankhinder blijft aanhouden, terwijl het woon- en leefmilieu voortdurend verslechtert.

Terecht is hier sprake van enig gevaar voor de gezondheid van de omwonenden.

De werken slepen reeds tien jaar aan, terwijl circa één miljard werd geïnvesteerd.

Sinds 1988 werd geen vooruitgang meer geboekt.

Is de geachte Minister zich bewust van het feit dat zolang de werken niet volledig zijn voltooid, de resultaten uitblijven ?

Denkt de Minister er niet aan in 1991 verder bepaalde investeringen te doen ? Zo ja, voor welk bedrag ? Zo neen, waarom niet ? Hoe ziet de geachte Minister de verdere afwerking ?

Vraag nr. 40
van 30 november 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Brug over de E 40 te Tienen-Boutersem-Hoegaarden — Onderhoud

De brug over de E 40 op het driegemeentenkruispunt Tienen (Kumtich), Boutersem (Willebringen) en Hoegaarden (Hoksem), waar de Tassinstraat en de Wille-

bringensestraat elkaar ontmoeten is zichtbaar sinds jaren niet meer onderhouden. De op- en afrit naar de brug zijn tot in de watergeulen langs de weg begroeid met struikgewas, overwoekerd met bladeren, aangevuld met aarde enzovoort.

De nuttige wegbreedte wordt ernstig en letterlijk beperkt en de waterafvoer van brug en op- en afrit gebeurt noodgedwongen gewoon over de weg. Dit alles betekent een gevaar voor de weggebruiker.

Niettegenstaande deze brug, gelegen tussen Kumtich en Willebringen vrij intens wordt gebruikt en wel door plaatselijk verbindingsverkeer, zijn de bevoegde onderhoudsdiensten deze brug blijkbaar uit het oog verloren.

Wanneer zal een ernstig onderhoud van deze brug, zijn op- en afritinfrastructuur en de bermbeplanting eindelijk plaats hebben ?

Vraag nr. 41
van 30 november 1990
van de heer M. SCHOETERS

Haven van Zeebrugge — Kostprijs en rendabiliteit

In het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen is getracht een eerste aanzet te geven tot een totaal mobiliteitsbeleid in Vlaanderen, een lovenswaardig initiatief. Ook de havens zitten ergens in dit pakket.

Bij het lezen van het document werd mijn aandacht gevestigd op de problemen van de **hinterlandverbinding** van Zeebrugge, zowel via de weg, via de binnenvaart als via de spoorweg. Dit wordt beschouwd als een bijzonder probleem, dat dus geld zal vragen om te worden opgelost. Weerom komt hier in het dossier Zeebrugge een nieuwe zware factuur naar boven, volgens het gekende systeem.

Eerst was er rond 1970 de bouw van de zeesluis, waarvan de kosten de pan uitvloegen. Nadien was er de „noodzaak” om voor de sluis ook een haven te bouwen, eerst geschat op 16 miljard, maar met een echt prijskaartje van 75 miljard.

Elke keer is de bouw van een nieuwe infrastructuur verantwoord door de logische redenering dat de aanwezige infrastructuur rendabel moest kunnen worden gemaakt.

Deze zichzelf voedende cirkel is nog steeds niet gestopt, zoals we hebben kunnen zien bij de beoordeling van de containerkaai in Zeebrugge. En nu duiken de hinterlandverbindingen op.

Derhalve zou ik volgende vragen willen stellen.

1. Op hoeveel is de aanleg van elk van deze **hinterlandverbindingen** geschat ? Is over de aanleg ervan al beslist. Zo neen, wanneer is een dergelijke beslissing te verwachten ?
2. Welke is de rendabiliteit van de investeringen, die in de haven van Zeebrugge worden uitgevoerd ? Kan een vergelijking worden gegeven van het totale geïnvesteerde bedrag sinds 1970, met de tot op vandaag behaalde baten op de rekening van de **havenexploitant** ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
11	△ 21.11.1990	M. Didden	<i>Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht</i>	191
12	04.12.1990	A. Laridon	<i>Maaltijdcheques — Onenigheid over de wettigheid</i>	191
13	04.12.1990	P. Van Grembergen	<i>Deelstaat Tsjechië — Vertegenwoordiging Vlaamse Gemeenschappen</i>	192
14	07.12.1990	P. Van Grembergen	<i>Conferentie Parlementen van de EG — Procesbevoegdheid Europese regio's</i>	192
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
5	19. 11. 1990	M.P. Kestelijn-Sierens	<i>Ontvangsten participaties GIMV — Controle Rekenhof</i>	193
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
12	06.11.1990	M. Vogels	<i>Afwijking gewestplannen met BPA's — Goedkeuring Vlaamse Executieve</i>	220
13	06.11.1990	M. Vogels	<i>Bouwaanvraag schrijnwerkerij Kapelle-op-den-Bos — Juridische draagwijdte minidecreet</i>	222
20	12.11.1990	J. Ansoms	<i>Aanleg Ring rond Brecht — Stand van zaken</i>	193
21	12.11.1990	H. Lauwers	<i>Begrip aanmerkelijke reliëfwijziging — Interpretatie</i>	194
22	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Natuurgebied De Schans in Schaffen-Diest — Aanleg golfterrein</i>	195
23	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Woonwagenterrein Diest — Stand van zaken</i>	195
24	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Natuurgebieden Wijngaardveld en Webbekoms Broek — Bestemming</i>	195
25	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Bescherming Leuvens stadsgezicht — Plaatsing op de voorontwerp-lijst</i>	196
26	19.11.1990	R. Van Hooland	<i>Stedebouw — Statuut van de gemachtigde ambtenaar</i>	196
27	19.11.1990	R. Van Hooland	<i>Stedebouw — Hiërarchisch beroep</i>	197
28	19.11.1990	R. Van Hooland	<i>Stedebouw — Gegevens en statistieken</i>	197
29	20.11.1990	W. Kuijpers	<i>Demervallei — Beheer Webbekoms Broek</i>	198
30	20. 11. 1990	J. Cuyvers	<i>Luchtverontreiniging door het bedrijf Fondatel te Herne — Invloed op woonuitbreidingsgebied</i>	198
32	22.11.1990	P. Breyne	<i>Vlaamse Huisvestingsmaatschappij — Uitvoering investeringsprogramma</i>	199
33	26.11.1990	R. Van Hooland	<i>Structuurplan Vlaanderen — Stand van zaken</i>	199

34	26. 11. 1990	R. Van Hooland	<i>Bouw sociale woningen — Financiële steun</i>	200
35	27.11.1990	J. Cuyvers	<i>Gashercompressatiestation Riebeke-Gauwinkel te Opbrakel-Brake1 Bouwvergunning</i>	200
36	27.11.1990	J. Cuyvers	<i>Firma Galloometal te Menen — Bouwovertreiding</i>	201
38	03.12.1990	V. Peuskens	<i>Weg Bree-Bocholt — Verbreding te Lozen</i>	201

J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin

7	22.11.1990	J. Valkeniers	<i>Aanwerving gehandicapte werknemers — Stimulansen</i>	223
8	29.11.1990	G. Annemans	<i>De Grijsze Kat — Criteria subsidie</i>	202

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van tewerkstelling

4	0	26.11.1990	R. Van Hooland	<i>Migranten — Tewerkstelling in overheidsdienst</i>	240
---	---	------------	-----------------------	--	-----

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

14		08.11.1990	G. Cardoen	<i>Bosdecreet — Lijnbeplantingen</i>	223
15	0	12.11.1990	J. Slecckx	<i>De Mockenberg te Tervuren — Stilzitten Bestuur Ruimtelijke Orde- ning</i>	240
16	0	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Nijverheidsterrein Diest — Verwerking polyurethaan</i>	241
17	0	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Nijverheidsterrein Webbekom in Diest — Lozingen</i>	241
18	0	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Natuurgebied Willebroek te Schaffen-Diest — Herstel natuurlijke staat</i>	241
19	0	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Vetmestkuikenbedrijf te Vleugt-Schaffen — Bouwovertreiding</i>	241
20	0	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Demervervuiling — Lozing in de Winterbeek te Tessenderlo</i>	242
21		19.11.1990	E. Van Vaeren- bergh	<i>Bomen langs de Bellestraat te Affligem — Illegale kappingen</i>	202
22	0	19.11.1990	J. Cuyvers	<i>Vlaamse regionale meetnetten — Stand van zaken</i>	242
23	0	19.11.1990	J. Cuyvers	<i>Elektriciteitscentrale VPK Oudegem — Storten van verbrandingsas- sen</i>	242
24	○	19.11.1990	J. Cuyvers	<i>Organische pluienten — Meetnet</i>	242
25	○	20.11.1990	W. Kuijpers	<i>Wijgmaalbroek en omgeving — Rioleringsproblematiek</i>	242
26	○	20.11.1990	W. Kuijpers	<i>Kanaal Leuven-Mechelen — Storttoelating</i>	243
27	○	20.11.1990	J. Cuyvers	<i>IJzergieterij Fondatel te Herne — Waterverontreiniging</i>	243
28		20.11.1990	W. Kuijpers	<i>Demervallei — Beheer Webbekoms Broek</i>	203
29	○	20.11.1990	J. Cuyvers	<i>Bedrijf Sofinal-Gevaco in Oudenaarde — Exploitatievergunning</i>	243
30	○	20.11.1990	J. Cuyvers	<i>IJzergieterij Fondatel te Herne — Luchtvervuiling</i>	243
31	○	20.11.1990	L. Peeters	<i>Afvalstoffenplan — Gebruik kringlooppapier</i>	244
32	○	21.11.1990	M. Didden	<i>Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht</i>	244

33	0	21.11.1990	E. Gryp	<i>Proces rond de The Herald of Free Enterprise — Weigering burgerlijke partijstelling door 0 VAM</i>	244
34	0	23.11.1990	A. Laridon	<i>OVAM-Masterplan — Kosten-batenanalyse</i>	245
35	0	27.11.1990	J. Cuyvers	<i>Vestigingsplaats hercompressiestation — Noodzaak MER</i>	245
36		27.11.1990	G. Janzegers	<i>Landbouwwegen — Aanpassing subsidiereglementen</i>	203
37	0	27.11.1990	J. Cuyvers	<i>Gallometal te Menen — Exploitatievergunning</i>	245
38	0	30.11.1990	G. Janzegers	<i>Bestuur voor Leefmilieu — Werking</i>	246
39	0	30.11.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>Resultaten verontreinigingsopmetingen — Publiciteit</i>	246
40	0	30.11.1990	J. Geysels	<i>Jachtplan — Modaliteiten</i>	246
41	0	30.11.1990	G. Janzegers	<i>Dumping afvalwaters Demer — Plannen tot zuivering Laak</i>	247
42	0	30.11.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>Beverrat — Jacht en verdeling</i>	247
43	0	30.11.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>Benninksberg — Stand van zaken verwerving</i>	247
44	0	30.11.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>Beverrat — Bedreiging voor waterlopen</i>	247

P. DEWAEL, Gemeenschapsminister van Cultuur

41		02.02.1990	F. Bosmans	<i>Culturele en sportinfrastructuurwerken — Subsidiëring</i>	223
110		01.10.1990	L. Van Horenbeek	<i>Literaire verenigingen en centra — Subsidies</i>	224
8		29.10.1990	J.P. Pillaert	<i>Cultureel centrum Roeselare — Subsidie</i>	225
21		31.10.1990	M. Desutter	<i>Landelijk georganiseerd jeugdwerk — Herwaardering</i>	225
26		31.10.1990	M. Desutter	<i>Toerisme 1991 — Stand van zaken</i>	227
29		31.10.1990	M. Desutter	<i>Europees Jaar Toerisme (EJT) — Produktverbetering</i>	227
30		31.10.1990	M. Desutter	<i>Europees Jaar Toerisme (EJT) — Samenwerking</i>	227
31		31.10.1990	M. Desutter	<i>VCGT — Samenwerking met het bedrijfsleven</i>	228
32		31.10.1990	M. Desutter	<i>Algemeen toeristisch beleid — Principes</i>	228
35		31.10.1990	M. Desutter	<i>Toerisme en ruimtelijke ordening — Symbiose</i>	229
41		08.11.1990	A. De Beul	<i>BRT — Geringe belangstelling leescultuur</i>	229
42		08.11.1990	A. De Beul	<i>BRT-televisie — Aandacht Vlaamse boekenbeurs</i>	230
43		12. II. 1990	R. Van Hooland	<i>Stad Antwerpen — Culturele infrastructuur</i>	230
44	0	19.11.1990	W. Kuijpers	<i>Wereldomroep — Samenwerking Vlaanderen en Nederland</i>	248
45		21.11.1990	J. Geysels	<i>Diensten Volksontwikkeling en Jeugdwerk — Tekort aan inspecteurs</i>	204
47		22.11.1990	J. Valkeniers	<i>Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken — Oprichting</i>	204
48		22.11.1990	M. Desutter	<i>Europees Jaar Toerisme (EJT) — Gefinancierde projecten</i>	205
50	0	23.11.1990	J. Valkeniers	<i>'BLOSO — Voortbestaan rijkschool</i>	248

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

5	20. II. 1990	M.P. Kestelijn-Sierens	<i>Medisch schooltoezicht — Discriminatie in vergoeding artsen</i>	206
6	21.11.1990	M. Didden	<i>Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht</i>	206
7	26. II. 1990	M.P. Kestelijn-Sierens	<i>Vlaamse Adviescommissie voor de Perinatale Zorg — Benoeming leden</i>	207

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

254	10.10.1990	A. Laridon	<i>Cursus godsdienstniet-confessionele zedenleer — Vrijstelling</i>	231
255	10.10.1990	A. Laridon	<i>Kantonnaal examen — Vrijstelling voor godsdienstniet-confessionele zedenleer</i>	231
268	09.10.1990	H. Suykerbuyk	<i>Opleiding vrachtwagenchauffeur — Verbreden tot studierichting goederenbehandeling</i>	232
270	10.10.1990	A. Laridon	<i>Diploma taakleeraar — Materiële waarde</i>	232
278	11.10.1990	J. Valkeniers	<i>Nederlandstalig onderwijs in de Brusselse regio — Redenen van keuze</i>	233
9	22.10.1990	J. Loones	<i>Visserijscholen — Rationalisering</i>	233
11	23.10.1990	A. Laridon	<i>Visserijonderwijs — Rationalisering</i>	235
12	25.10.1990	G. Annemans	<i>Kinderopvangcentrum Duinen en Heiden in Tervuren — Franse lessen</i>	235
13	26.10.1990	A. Laridon	<i>Schoolgebouwen — Geschillen</i>	235
19	31.10.1990	H. Lauwers	<i>Examen meetkundig schatter — Vrijstellingen</i>	236
24	08.11.1990	N. Maes	<i>STUMOVO-project — Verlenging</i>	236
26	14.11.1990	N. Maes	<i>School en bedrijf — Samenwerking</i>	237
27	19.11.1990	W. Kuijpers	<i>Lager onderwijs — Aantal lessen</i>	208
29	19.11.1990	F. Vermeiren	<i>Werkingsmiddelen scholen voor volwassenenonderwijs — Invloed verhoging inschrijvingsgeld</i>	208
30	0 21.11.1990	J. Timmermans	<i>Buitengewoon onderwijs — Vaste benoemingen bij overgangsmaatregel</i>	248
31	0 21.11.1990	M. Desutter	<i>Verslag over de toestand van de school — Inzagerecht schoolhoofden</i>	248
32	21.11.1990	M. Didden	<i>Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht</i>	209
33	22.11.1990	A. Laridon	<i>Sociale dienst Onderwijs — Toekomstperspectieven</i>	209
34	22.11.1990	A. Laridon	<i>Centrale Bibliotheek van Onderwijs — Stand van zaken</i>	210
35	22.11.1990	A. Laridon	<i>Rekenplichtige correspondenten — Rechtstoestand</i>	210
36	0 22.11.1990	J. Valkeniers	<i>HOLT — Statuut</i>	248
37	0 22.11.1990	F. Sarens	<i>Lager onderwijs — Herziening van het schoolsparen</i>	248
38	0 23.11.1990	A. Laridon	<i>Opvoedend hulppersoneel — Weddeschalen</i>	249
39	0 23.11.1990	A. Laridon	<i>Ter beschikkinggestelde onderwijspersoneelsleden — Reaffectatie</i>	249
40	23.11.1990	J. Devolder	<i>Afdeling architect-assistent — Omvorming driejarige structuur</i>	210
41	26.11.1990	M.P. Kestelijn-	<i>Opleiding tot huisarts — Raad van wijzen</i>	211

42	o	26.11.1990	N. Maes	<i>Eerste kandidatuur-studenten — Slaagpercentages</i>	249
43		26.11.1990	A. Laridon	<i>Toegang tot de universiteit — Oriëntatieproef</i>	212
44		26.11.1990	J. Loones	<i>Studiebeurzen — Maximumgrenzen bij grote gezinnen</i>	212
45		27.11.1990	J. Caudron	<i>Werkkledij leraren lichamelijke opvoeding — Werkingskosten</i>	213
46		29.11.1990	R. Van Hooland	<i>Economische Hogeschool Limburg — Gelijkaardige instellingen</i>	214
47		29.11.1990	A. Laridon	<i>Selectie-ambt coördinator — Stand van zaken</i>	214
48		29.11.1990	R. Van Steenkiste	<i>Schoolrestaurants van de gemeenschapsscholen — Gebruik maaltijdcheques</i>	215
49		30.11.1990	W. Taelman	<i>Gemeenschapsonderwijs — Overheveling personeel</i>	215
50	0	30.11.1990	E. Bockstal	<i>Ambtsanciënniteit NUHO — Berekeningswijze</i>	249
54		04.12.1990	A. Laridon	<i>Gesubsidieerd officieel onderwijs — Kredieten voor gebouwen</i>	215
55		04.12.1990	A. Laridon	<i>Gemeentelijk onderwijs — Tijdelijke aanstellingen</i>	216
57		05.12.1990	A. Laridon	<i>Invoering van maaltijdcheques — Eigenlijke bedoeling</i>	216

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

8		22. II. 1990	R. Van Hooland	<i>Antwerpen — Leningen</i>	216
9		30. II. 1990	R. Van Hooland	<i>Investeringsfonds — Werking</i>	217

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

242		04.09.1990	M. Schoeters	<i>Vlaamse Havencommissie — Advies over het programma 1991-1993</i>	237
243		04.09.1990	M. Schoeters	<i>Haven van Antwerpen — Kredieten</i>	238
247		04.09.1990	M. Schoeters	<i>Containerkaai — Kosten-batenanalyse</i>	238
1		16.10.1990	J. Caudron	<i>Dender — Aanleggen en herstellen van fietspaden</i>	239
19	0	12.11.1990	M. Desutter	<i>Wegenfonds — Vertraging bij het afleggen van de jaarlijkse rekeningen</i>	250
20	0	12.11.1990	M. Desutter	<i>Zuikerkerke — Vernieuwing Vuylvlagebrug</i>	250
21	0	12.11.1990	M. Desutter	<i>Bestuur van Bruggen en Wegen — Infrastructuurwerken</i>	250
22	0	12.11.1990	M. Desutter	<i>Bruggen — Herstel en vernieuwing</i>	250
23	o	12.11.1990	M. Desutter	<i>Bestuur voor Waterwegen — Planning 1991 voor het arrondissement Brugge</i>	
24	o	12.11.1990	M. Desutter	<i>Service-stations — Vestiging langs snelwegen</i>	251
25		12.11.1990	M. Desutter	<i>Afvaleiland in de Noordzee — Stand van zaken</i>	218
26	o	12.11.1990	M. Desutter	<i>Eurotunnel — Gevolgen voor Vlaams wegennet</i>	251
27		12.11.1990	M. Desutter	<i>Noordzee — Vrijwaring nadelige gevolgen baggerspecieoplossingen</i>	218
28		12.11.1990	J. Ansoms	<i>Fietspad rijksweg N 53 — Stand van zaken</i>	240
29		12.11.1990	J. Ansoms	<i>Aanleg Ring rond Brecht — Stand van zaken</i>	218
30		20.11.1990	W. Kuijpers	<i>Webbekoms Broek — Onderhoudsmaatregelen</i>	219
31	0	20.11.1990	J. Cuyvers	<i>Vlaamse waterlopen — Vermijden van schade aan visbestand</i>	251

32	o	20.11.1990	J. Cuyvers	<i>N 42 Sint-Lievens-Esse — Herziening tracé</i>	251
33	0	21.11.1990	M. Didden	<i>Externe onderzoeks- en studieopdrachten — Overzicht</i>	251
34		22.11.1990	G. Cardoen	<i>Onteigenig woningen te Galmaarden — Stand van zaken</i>	219
35	0	22.11.1990	H. Van Dienderen	<i>Verkeersproblematiek in Zwevegem — Planning</i>	252
36	o	22.11.1990	J. Valkeniers	<i>Zuivering van de Zenne in Vlaams Brabant — Stand van zaken</i>	252
37	0	22.11.1990	J. Van Eetvelt	<i>Sluis van Hingene — Moderniseringswerken</i>	252
38	o	26.11.1990	G. Cardoen	<i>Werken aan de Zenne te Vilvoorde — Afwerking</i>	253
39		26.11.1990	F. Brepoels	<i>Aanpassing Zuid- Willemsvaart — Gevolgen voor Noord-Limburg</i>	219
40	0	30.11.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>Brug over de E 40 te Tienen-Boutersem-Hoegaarden — Onderhoud</i>	253
41	0	30.11.1990	M. Schoeters	<i>Haven van Zeebrugge — Kostprijs en rendabiliteit</i>	253